Fryda vör ine [illegible]
[illegible] [illegible]
Walg[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Fader min̄ Jesu
gefid mier þess
Bök til merkes
mitt nafn

Kvidu
Bjarna dott.

Dagleg
Jdkun Guds
rækneñar/ i fiora Parta sundurskipt.

Hafande inne ad hallda
Fyrst Jatningar. 2. Packargiörder. 3. Bæner. Og j fiorda Maata Gudrækelegar Umþeinkingar edur Jhuganer.

Samanskrifud af þeim hæfft upplysta Doctore Heilagrar Skriftar
IOHANNE GERHARDO.

Wtløgd a Norrænu af
H. Thorlake Skulasyne
Fordum Biskupe Hoolastigtis Sællrar Miñingar.

Pryckt ad nyu j Skalhollte/ Af Jone Snorrasyne. A. 1694.

Matth. 26. v. 22.

Vaked og Bidied / ſvo
þier falled ecke j Fre
eyſtne/ etc.

Formaale Bookarenar.

Ne Jlie nockur ypper vega Gagn og Nauð syn einnrar alvarlegrar + Gudrækelegrar Bænar/ + þar um̃ fyllelega tala/ hönum være þægra (epter þvi sem mier synest) ad þiña Upphaß Rædu siñar en̄ End ing. Hvlad ein Gudrækeleg Bæn/ sem fram̃kiemur af Truf e/ er svo til ad reikna/so sin̄ Vinættu Sam tal vid Gud/og heilsusamleg Lækn ning j öllum Raunum og Mootgange. Hun er Likill ad Himnen um og upplokning Paradysar/Skattur vorrar Vndergefne / er vier eigum Gude ad lwka Daglega.
Hun er Stige vorrar Vppstigningar.

 ar til

ar til Guds/Skiölld: vorrar Vern
dar/vor trwr Sendebode til Guds
Hun er Spölun vor j ofur Hita
Tymdaña. Lækningar Smyrsl j
Soottunum. Feste su sem oss j
Himeneñ uppdregur. Hun er pad
Kier/sem uppeys Vatn Hugguñar
eñar / wr Brunne Guddomlegrar
Giæfkuseme. Hun er pad besta
Sverd a moote Diöflenum / og
Mwrveggur a moote öllum Slis
um og Ofsöllum. Hun er sa Vind
ur sem burtu feyker pvi enu jlla/ +
ad sier dregur so sem aññar Kenne
stockur/pad gooda. Hun er Foost
ra allra Dygda + Mañkosta/hvör
ed sigrar alla Leste. Hun er su sier
ka Vörn Sælareñar/og prijtt Far
arleyfe til Guds. Hun er eitt ando
legt Gestabod / og eitt Himneskt
Sælgiæte. Hun er Huggun þeirra
Hryggvu/og Glede þeirra heilögu
Hun er Pecking Guds Leyndardo
ma/og

ma / og Utvegun Guds Velgiör⸗ninga. Hun er Stoolpe og Stod Heimsins/og Lættning Foolksins/ Glede Hiartans + Fögnudur Hugskotsins. Hun er Pionustu Perna fu § geingur næst epter Madeñe/ eñ næst undañ Vegsemdeñe. Hun er Alldingardur Farsælldareñar/ + Alldintrie Gladværdareñar. Hun er Pryde Samvitskuñar/ og Aukning Godgiördaña. Hun er Flootte Dyflaña / Eñ Scatt Maña na vid Einglana. Hun er Limm allra Synda þessa Lijfs/ Eñ Sætleiks Jllm: Þacklætisfoornareñar. Hun er Smeckur eilijfs Lijfs/eñ Sætleike Daudans. Svo sem sa hætt upplyste D. Johañes Arndt/upptelur miög marga hugguarsamlega Titla Bænareñar/i Bæklinge þeim sem hañ kallar/Riettañ Christeñdoom/136. Cap. sinar añarar Bookar. Þar fyrer/ hvör hañ er

 riettelegt

riettelegt Guds Barn/fyrer Truna sa same Avarpar Daglega sin him neska Födur/med Sonarlegu Trunadartrauste j Bænene. J hvörs þess Mans Hiarta/ sem heilagur Ande hefur uppbygt sier til Muster is/ sa hin same Offrar þar inne Bænarenar Reikelsse/ svo sem eirn Andlegur Prestur og Reffemadur.

Nu eru þar fioorar obifanleg ar Stoder / edur Stoolpar / sem Truen vor er ybberbygd / og giöra hana vissa þar um/ad Gud mune heyra Bæn henar.

Fyrste Stoolpen er Guds Almættug Giæska. Og þar næst/ hans obifanlegur Sanleike. Pride ie Stoolpen er Endurlausnarans Medalganga. Fiorde er Vitnis burdur heilags Anda.

Su fyrsta Stod edur Stoolpe Bænheyrdslunar/er Guds Almætt ugs Giæska. Hvad margt er þ sem

sem hañ giefur oss obediñ? Hefur hañ ecke giefed oss Saal og Lijka-ma? heffur hñ ecke gefed oss Son eñ siñ? hvörs mun hñ þa gieta syr-iad oss/ þa vær bidium hñ? Med þvi hañ hefur giefed oss þad sem meira er verdt obedeñ/ Efum þa ecke ad hañ mune giefa oss þad sem miña er verdt/ þa vier hñ þar um bidium. Allt hvad vier kuñ-um uñ ad bidia/ er miña verdt eñ þad/ þar Sonur Guds virdtest ad lijda Kvöl vorra vegna og deyia. Omæleleg og oendanleg er þesse Giæska Guds/ hvörs skyllde hann þa kuña edur vilia/ oss synia? Þvi ef su lietta og litla Eiska/ sem vr-er höfum til Guds/ kienur þvi til Stadar hia oss/ ad vier gyrnunst giarnañ og fegner/ ad hlijda Guds-doomlegum Vilia/ hvad miklu fr-amar meigum vier þa vænta oss þess hins sama af þeirre omælele

gu Guds Elsku/ad han giöre þad vier vilium og öskum af hönum/ eda meigü vier nockud vænta/ edr vona/ ad Elska vor til Guds/sie stærre / en Guds Elska til vor? Vilia þeirra mun Gud giøra/ sem han elska/seiger David j sijnum 145. Psalme. Og kiemur þad so til/ ad DROTTen elskar sijna/med allra skiærustu og fullkomnustu Elsku. Nu er þad vijst/ ad fullkomen Elska gefur sig alla j Valld þess Hlutar/er hun elskar/ og giörer epter hans Vilia. Almattug er þesse Giæska Guds/ hvad er þad þa sem hun kann oss ecke ad veita? Eckert er þeim að ska Krapte torvelldt/en sijdur omögulegt ad epna/aþ öllum þeim Hlutum/sem hn oss heiter og lofar.

Sa annar Stoolpen/uppa hvørn ad Bænheyrdslan er Grundvöll nd/ er ąbrygdanlegur Guds Sannleike/

leike. Gud hiet oss of frarsin Gicz-
sku og Goodzyrnd sine / ad hans
Eyru skylldu Gaum giefa ad vor
um Bænum / og hlusta til þeirra.
Þetta Fyrerheit er Ord eilijfs Lijf-
fs/og obrygdanlegs Sanleika/ og
med þvi ad sa sem bad hefur tal
ad/er sialfur Sanleikurin/ þa kan
han hvörke ad neyta sialfum sier/
og ecke Ord sitt til Baka ad gan-
ga. Nu vel/ Gud hefur heited ad
heyra Bænena/ Ef vier latum oss
þad ecke nægiast/ þa hefur Christ-
ur bad stadfest med einum Eide/
seigiande Joh. 16. Ecke sijdur til
vor en Postulanna/ sem hn talede
vid. Sanlega/sanlega seige eg
ydur/ ad ef þier b died nockurs
Fadurem j mijnu Nafne/þa mun
han giefa ydur þad. Sie svo
þa/þu truer ecke Guds Loforde/
þa trudu hans Eide. Mitt Hiarta

 setur

ſetur fram̄ fyrer þig DROTTenn
ſialþs þijns Ord ſeiger David/ þvi
leitaeg þijns Andlitis Drottenn̄.

Su þridia Stod edur Stolpe s
Bænheyrſlann er vppa bygd/ er
Medalganga Endurlauſnarans
Jeſu Chriſti/ & hans Arnadar Ord
þar hn̄ er til hægre Handar Guds/
og bidur fyrer oſſ/ er vor Aþſökum
hia Gude/ hvad mū þad vera ſem
ſa Himneſke Faderenn̄ ſynie edr nei
te þeſſū ſijnū elſkulegum Syne?
Mun þad nockur hlutur vera/ ſem
ſa Gieſkuþullaſte Endurlauſnare
vor þæ ecke/ J Kraþte og For
þienuſtu þeſſ Fullnægiu Bitalings
ſem han̄ þram̄lagde vorra vegna?
Hann heþr þrijann Gang in̄ i þan̄
Himneſka Helgedom/ hann fram̄
ber Bæner vorar og Aheit/ fyrer
þad heimuglega Rad Guddoms
ſins/ ſkyllde ecke Faderenn giegna
hönum? Skyllde han̄ ſynia hönum

nockurs

nockurs? Skyllde hann ecke giegna sialfum sier? Þar Faderen + Sonurenn eru þo eitt/ þar Sonurenn er þo i Födumū/ + Faderen i Synenū Eg veit(seiger vor Medalgangare til Födursins) ad þu bænheirer mig æteijd+ hvör vill trua/ ad þad/ fyrst hann var Bænheirdur a Lægingar Tijma sijnum/ + a Dög um sijns Hollds/ad hann mune ecke nu Bænheyrdur verda af Födur num/ þar hū er upphafenn til Födursins hægre Hendar / og situr j Dyrd sinnar Majestatis/ j Uppfyllingu sijns Velldis.

Su fiorda Stod og Stitta/ sem Bænheyrdsla vor er upp yfer bygd/ er Vitnisburdur heilags Anda / hann ber Vitne vorum Anda/ ad vier sieum Guds Börn/ fyrer hann gietum vier kallad og sagt. ABBA/ Elskulege Fader. skyllde Gud ecke Bænheyra soddann

Andverpaner / þenn Grat/ þaug Alheite/ þa Gratbeidne sem heilag vr Ande verkar j oss?

Hvad er þad annad en̄ ad ony-ta sialfs sins Verk? Andenn er sa sem styrker og stydur Veikleika vorn Vier vitum ecke hvörs edur hvörn enn vier eigum ad bidia/ helldur bid ur Andenn sialfur fyrer oss / med owtseigianlegū Andvörpunū. Hier um̄ talar so hinn H. Ambrosius. Ecke bidr Anden̄ þ oss/ mz Man̄legre Mælskukunst/ helldr epter sin̄e Nattúru Teg̃ūd/ jn̄hell s hū̄ sier j vorar Bæner/ so han̄ med Hræringu sin̄e hylie Vankunn-attu vora/ og Ofraumsyne / og bidie þess alleinasta oss til Handa sem oss er gagnlegt.

Þetta eru þær floorar Stoder edur Stoolpar/ sem ad Truaren̄ar Traust vors Hiarta mæ sig Vgga

kaust yferbyggia/so vier efunst ecke i Bænenne/edur tvÿlum um̃ Bæna heyrdslana. Latum oss þvi i þillu Trauste frammganga pyrer Nadarstoolenn/ svo vier ödlustum Myskun/ og finnum Naad og Adstod i þægelegann Tijma. EINNGen vor halldе lijted ap Bæn sine (seiger hin̄ heilage Bernhardus) Hviad han̄/ hvørn vier Tilbidium/virder hana ecke lijtils/hellдur ædur enn hun framgeingur ap vorum Munne/skipar han̄ ad hun se skrifud i sinne Book/ og meigum vier þvi Ebuvar'aust an̄ ars hvørs vænta ap þvi tven̄u/ sem er/ ad an̄adhvort mun hann giepa oss þad vier um̃bidium/ell eiгar þad sem han̄ sialfur veit ad oss er gagn samlegt ad þiggia.
Nu so sem oss er gagnsamlegt og

Naudsynlegt / sijfelldlega og med Aflaats ad bidia/ so meigum vier iata med Agathone Einsetumanne ad þad er Torvellt og Vandasamt hvör ed Athugade guddooms Tignena/og vorn Veikleika riettelega/ Þegar þu ert framkomenn til þess/ad tilbidia DROTTenn/þa stattu frame fyrer hönum med miklum Otta og Epterlangan.
Slijt j burt vr Hiarta þijnu Bönd og Fiötur Jardneskrar Aöhyggiu/ skrijd þu Mannlega/so ad Bæn þijn verde heilög / hrein og Oflecfud/ so ad himensins Portlooke sier upp/ þa hana sia/og ad Einglarner gange a moote henne med Fögnude/og leide hana til Hasætis þess Blessada Födursins/ Tilbw þu þitt Hiarta under Bænena (seiger sa hinn Nysse) og verdcke so sem sa sem freystar DROTTENS. Hvar

Hvar fyrer/ad med þvi eg hefe lated wt ganga Aver þad er eg kalla/heilagar Hugvekiur/ med hvoriun eg hefe vilad uppvekia hiortu vor til sannarlegrar Gudræknе/ so oss mætte framfara i Idiu þess innra Mannsins / med þvi og eirnenn eg hefe lated Huggunargreiner wtganga / til ad setia i moote allskonar Freystingum/ i þeirre Book er eg kalla Enchiridion/ þa synest mier þad eina tilvanta/ ad leggia þar til eina litla Bænabook/ til ad þiena þeim einfölldur þar med/ hvad eg giörde þess hellдur/ sem fleira villde a þessū Tijma ad mier ama.

GVD lаte þetta litla Erfide ecke verda til Onytis i DRottne. Amen.

Nidurskyckun
Edur Sundurdeiling
þessa Handbokar forns.

Þarfar Daglegrar Bænar eru fiorer / epter Tolu þeir ta Hluta sem Bænen uppa hlioòd ar. Vier eigum Daglega ad grunda z yfervega Fyrst/ Synder vorar/ hvorra Fyrergiefning vier eigum ad bidia Gud um̃ fyrer Christum. Þar næst eigum vier ad grunda og yfervega Guds Velgiorninga/ fyrer hvoria oss ber ad Offra Gude lijfe lætre Þackargiord. J þridia Mata eigum vier ad giæta ad Naudsyn vorre / og eigum þvi

ad bidia

ad bidia/ ad DROTTenn hall de vid Magt/ auke og efle med oss og j oss/ Skapur heilags Anda/ og giefe oss andlega Sigurvining j ollum Freistingum.

J fiorda Mata ber oss ad Hugleida/ Þorf og Brest vors samchristens Naunga / og eigum vier þar ad bidia / um allt þad sem Naunganum er Naudsynia/ bæde til þessa/ og þess Eilijfa Lijfs sins.

Umþeinking Syndanna/
Sa fyrste Partur.

Ags Daglega ber oss þetta Fernt ad þeinkia. 1. Fyrst um̄ Synder vorar/ Um̄ hvøra Fyrergiefning/ vier eigum ad bidia j JEsu Nafne. 2. Þar næst um̄ Guds Velgiørninga/ þ hvøria vier eigum Gude jafnlega audmiukar Þacker ad giøra. 3. J þridia lage ber oss ad þeinkia um̄ Þørf vora og Naudsynia/ ad bidia Gud vorn ad vard-

veital

veita/ og auka Craftur þar H. Anda/sem oss eru Naudsynlegar og ad hialpa oss til ad sigra ꝛ yf erviña allar Freystingar. 4. I Fiorda Maata er athugande Naudsyn og Brestur Manungans/ ad vier bidum fyrer honum/ um̃ alla þa Hlute sem honum eru Naudsynleger/ bæde til þessa Lifs og þess senrer epterkomande.

Riett Ihugan ꝛ Skodan Syndaña er iñefalin̄ i þessu tvennu. Fyrst/ad vier hugum um̃ og lærum ad þeckia/hvad þung og stór ad sie bæde Uppruna Synden̄/ sem vorre Natturu er Medfædd og so lijka gioranlegar Synder/ sem vier drygiu̅ Daglega. Gioranlegar Synder verda drygdar/ bæde med Þaunku̅ Ordu̅ og Gi erdum/

ordum/ bæde med þvi enu Illa ſm vier giørũ/ og med þvi hinu Gooda ſem vier lætũ ogiørt/ ꝛættum þo ad giøra / hvøriar Synder ad ſkie bæde a mote Gu de og Naunganum/ og ſialꝼum oſſ. Þar eru vorar Æſku ꝛ Vngdoms Synder/ ecke allſmaar. Þar er vor daglegur Breiſkleike og Avirdingar/vier verdum æ tijd fr eiſtader aꝼ voru Hollde/Sigrader og yꝼervnner. Stundum giørum vier oſſ Seka j añara Syndum/ enn optar j ſialꝼra vorra Syndum og Mis ꝼellum / allar Skiepnur bevijſa oſſ þ yꝼer/ ad vier hꝼum ſyndgad/ og ad þ ſie ſo / og hrædeleg Guds Reide/ hange yꝼer oſſ Syndaña vegna þad ſiaum vier beſt j þvi hræde

lega:

lega Straffe/sem fiell yfer vorn saklausa Herra JEsum Christū/ j hans Dauda og Pijnu.

I. CAP.

Hier verdur athugad/hvad þung og obærcleg ad sie Uppruna Syndenn.

Þu Heilage Gud / og Riettlaate Doomare/eg veit þad vyst/ad eg er j Syndunum gietenn og fæddur. Eg veit ad eg er j minar Moodurlijfe / af ohreinu Sæde Myndadur/hvørt Syndarenar Eitur/ad svo hefur spillt mine Natturu/ og hana fordiarfad/ad eingver Kraptar minar Saalar. / eru frij nie frialser fra þeirre Spillingu/su þijn heilaga Jmynd sem þu gafst mijnū fyrstu For

stu Forelldrum/ j þyrstu Sköp
un / er hia mier tynd og töpud/
þar eru önguer Kraptar leingur
epter hia mier / til þiñar heilsu-
samlegrar Þeckingar/ei helldr til
sins Otta nie nockurs Trunadar
traustz / edur Elskuseme nockra
upp ad byria/þar er eingeñ Nent
ugleike edur Kraptur j mier ept
er/til þess ad hlýda þinum Bod-
ordum/Vilie miñ er þrasnuenn.
Lögmale þinu/ & Lögmaal Syn
dareñar sem strijder a moote Lög-
maale mins Hugskots/giörer þ
ad öll min Nattura er þordiörþ
ud og rangsnueñ. Eg aumur &
vesæll Madur/þinn ad Aþysing
Syndareñar er opþast lijmd vid
mina Limu/eg þiñ til þess þunga
Oks illra Syrnda/ sem mig þia

er og þvingar læingt wr Mæata þrom/ þt þo eg sie endurgietinn j minne heilogu Skyrn og sie þyr er N. Anda endurfæddur/ z end urnyadur/ þa er eg þo samt enn nu eckerk olldungis frials og fri þra Oke Syndarennar/ og hennar Þrældome/ og Nertekningu/ þui ad su heyska Root sem j minne Natturu dylst/ vill alltyd vara og Avøxt bæra/ Logmal Synd arennar sem frambrystst j mynu Holldе/ stundar til ad fanga mig. Eg er pullur Spasimda z Van trausts. Fullur med Aruggyrnd Tymanlegrar Nepdar z Virding ar. Aþ Niarta mynu framgaun ga rangsinner Þankar/ sin mig saurga þ þynu Auglite/ wt aþ þe im eitrada Brunne/ framþliota

eitrader

eitrader Lœker. Gack þu þvi ek ke j Doom vid Prœl þiñ Drott eñ miñ/helldur vertu mier Lyktsamur epter mykellre Myſkun þiñ ne. Afdiup Eymda miña œkallar Afdiup Myſkunſemda þiña.
J ſtadeñ andſtyggelegs Saurug leika miñar Nœtturu / þa bære eg til þyn þañ heilagaſta Getnad þyns Elſkulegaſta Sonar. So ſem hañ er mier fœddur /ſo er hyñ eirneñ mier til gooda Getiñ. Nañ er ordeñ mier til Huggunar og Riettlœtis /þvi er hyñ ordeñ mier til allrar Hreinſunar. Vegna þeſſ ſama/ꝛ byrer þañ ſama þiñ elſkulegañ Son / þa Myſkuna þu mier þiñ allra hœdſte/og lœt tu ecke ſia j Lioose þyns Andlitis þa huldu Spilling miñar aumu
Nœttuꝛu

Náttúru / sem mier vidloder / helldur wlijttu þinn ástudlega Son Medalgangara vorn / z lát hñs Heilagasta og ozleckata Giet nad / koma Saurugre Eimd minne til Hialpar / AMEN.

II. CAP.

A móte Breff Afkuñar z Vng domsins Syndum.

HErra Heilage GVD og Ri- ettlaate Domare / minstu ecke a Synder Aßku minn ar og gleim þu mijnum umlidnū Illsku Verkum. Eu spillta Rot oleyþelegra Syrnda / ē j mier býr fædde af sier j Vpp vaxtar Alld re mijnum / marga eiturlega Avex te. Su spilling Vpprunasynd arenar / fædde af sier margt og li

vott Afkvæme giøranlegra Syn
da. Þankar og Augrenningar
mijns Hiarta hafa vered jllar og
oþugar / allt j fra blautu Barns
Beine / æ dur eñ eg kuñe ad hiala
edur tala / þvi þa eg var ecke ell
dre eñ eirnrar Nætur gamall / þa
var eg a øngvañ hatt Saklaus
fyrer hier fundeñ. Nu svo sem
ad marger eru þa ordner Dagar
mijns Lijfs / so mørgum Søkum
og Syndum hefe eg safnad mier
yfer Høfud / Ja / og lang tum
fleyrum / þvief sa hiñ Riettlate
hrasar siøsiñum a Deige / þa hefe
eg Rangl ætur ꝛ glatadur Mad
ur optar falled a Deige hvørium
eñ Siøtysiñum siøsiñum. Svo
hefur þess leingur sem eg hefe
lifad / þess meir aukest mijn Sekt
og Synd

& Synd / þess leingra Toom Lijf-
daganā / sem þijn Naad hefur mi-
er giefed og unt / þess meir hafa
þyngst Syndernar a mier / vegna
Spillingar sialfs mijns Naatt-
uru. Þa eg skoda & yfer veg mitt
Framferde / og umlided Lijfferne /
þa þiñ eg þar ecke añad siñe / enn
Andstygd & Ohreinleika Syndan-
na. Athuge eg þar a moot Lioos-
ed þiña heilegu Bodorda / hvad
þiñ eg þa i allre miñe umlidenne
Æfe hia mier / añad eñ Myrkur
& Blindne? Þad Bloomed Æsku
miñar / atte ad safna sier Krans-
se Dygdaña / og Offrast Gude til
Sætleiks Ilms sabeste Blome
Alldursins heyrde eingvum so ri-
ttelega til / sem mijnum og miñ-
ar Natturu besta Skapara. Enn

Saur z andstygd Syndanna heꝼ-
herꝼelega kvolad og ohreint gi-
ørt þad sama Afennar Bloom/og
sa jllaluckande Syndanna Preck-
ur og Andstigd heꝼur þad fyrer
þier og þynu heilaga Auglite gi-
ørt jlla luckande. Sa fyrste Par-
tur af Mannsins Æꝼe er hentast-
ur og skapꝼellegastur aꝼ øllum Æꝼ-
ennar Partum/til ad þioona Dr-
ottne / eirn myken Part þeirrar
minnar Æꝼe heꝼe eg lient Dioflenum
til Þienustu. Margar eru mi-
er Synder mynar þær nu ꝼyrer
Sionum og Minne/ sem ostillan-
legt Askunnar Sialꝼræde kom
mier til ad drygia. Enn þo er þ
laangtum fleyra aꝼ þeim sem eg
heꝼe gleymt og man ecke þar til.
Hvør kann vid allar sijnar Synder
ad kannast?

ad kanast? Hreinsa þu mig af mijn-um heimuglegū Syndū/ Þræl þiñ/ Drottin miñ. J stadeñ fyrer þesse Afbrot Asku miñar/ bid eg þier til Borgunar / þu heilage Fader / þa allra heilgustu Hlijd-ne/ og þ allrafullkomnasta Sak-leyse / þins hiartans Sonar / hv-er ed var þier hlijdeñ allt j Dau-dañ/ Ja / allt til Krossens Dau-da. Hvør ed strax sem hañ var fooldz Ara gamall/ veitte þier hei-laga Hlijdne / og byriade med all-re Kostgiæfne / ad giera þiñ Vil-ia. Þessa algiørda Hlijdne fram-ber eg og Offra þier / þu Riett-láte Domare til Fullnægin Bi-falings / fyrer margfallda Ohlijd-ne Asku miñar / Amen.

III. CAP.

A moote Daglegre Hroosun og Falle.

ÞU heilage Gud og Riettlaate Doomare/ fyrer þier og j þijnu Auglite er eingeñ Saklaus nie Syndlaus. Sañlega skortter mig þa Hroosun/ sem eg ætte med mier ad hafa/ fyrer þiñ Doom. Mig vantar þad Sakleysesins Klæde/ j hvøriu mier bar ad læta mig sialfan klæddañ frame fyrer þijnu Auglite/ siøsiñu a hvørre Stundu/ ja/ optar eñ siøsiñum a hvørre Stundu/ þa hrasa eg og fell eg Siøtyer siñum siøsiñu þa Syndga eg a hvørium Deige/ Andenn er stundum reidubueñ/ eñ Hollded er sapnañ veikt. Sa sure Madurenn hress

ureñ hreſſeſt ſtundum og ſtyrkeſt/
eñ ſa ytre Maduren veykeſt og
vaneſleſt/ þviad þad hid gooda
ſem eg villde giøra/giøre eg ecke
eñ þad jlla ſem eg villde ecke ha-
fa giørt/þad giøre eg. Hvørſu
opt hreyfa ſier þænyter Rang-
ſnwner og Ogudleger þankar j
mijnu Hugſkote? Hvad mørg o-
nytiu Ord/ ja ecke ad eins Hie-
goomleg/helldur og eirnen ſkad-
leg og meinleg Ord hrioota mier
af Muñe? Hvad opt og tijdum
ſaurga eg ſialfañ mig med ymſū
Illſkuverkum? Allar mijnar Ri
ettlætingar eru ſo ſem Klæde Bl
oodfallsſiukrar Kvinnu. Hvørneñ
ma eg þa ſtoola uppa ſialfs mijn-
ns Riettlæte/einkum fyrer þier
i þijnu Auglite? Mier er langtū

betra og hollra ad audmykia mig
fyrer þijnum riettþerduga Doom
stoole/og falla fram fyrer honū
t seigia. Drotten/ af Diupenu
kalla eg til þijn/Hvør kan þad ad
standast Drotten/ef þu villt til-
reikna Synderrnar / eda vilier þu
ganga j Riettlætisdom vid oss?
Hvørnen er þad mögulegt? Vil-
ier þu ransaka mig epter þijnu
stranga Riettlæte Drotten/Hv-
ar stend eg þa? Vilier þu heim-
ta skarpan og hardan Reikning a
Giørdum og Framferdum mijn-
um/þa Stund eg hefe lifad/þa
kynne eg ecke ad ansa þier einu Or-
de til Þusund/so Malbundenn
yrde eg þa fyrer þier. Eg jata
og vidurkenne fyrer þier/ad eg er
eckj fra Kvala og Pijsla verdugur
og

og þess maklegur ad eg være nid urſöcktur j þa eilijfu Kvalanna Dyblissu. Enn fyrer þesse mijn dagleg Afbrot og Synder / þa aſþende eg þier nu / Heilage Fader / þad allra dyrmætasta Blood og Dreyra þijns Sonar / sem wt hellt var a Krossens Alltare / hv er ed mig þvær og hreinsar af ỏllum mijnum Syndum. Ofur-lega marger eru mijner Dviner / Synder mijnar ſ mig vilia Ner-taka / eñ langtum dyrmætera og kroptugra er þ þad lijknſama Lausnargialldsed / ſiñ þiñ elſkuleg ur Sonur bitalade fyrer allar mijnar Synder / Amen.

IV. CAP.

Hier verdur Ranſakad og ſam

anbored Ljþerne og Framferde
vort vid þyrre Bodorda Tøbl
unna.

Þu heilage Gud og Al
ettþerduge Doomare/
þu rotgafst off þitt Log
maal a Fiallenu Sina/
og villder ad vier skylldum þar
epter Naga og hegda øllum
vorum Giordum/Ordū og Hug
ar þaunkum/ so sem epter einne
riettre Reglu/ so ad hvad sem ec
ke samhlioodar edur saman kiem
ur vid þa sømu Reglu / skyllde
fyrer þier og þijnu heilaga Aug
lite reiknast þyrer Synd og Ill
giord. Svo opt sem eg horfe i
þan skiæra Speigel/þa sie eg Ly
te mijn og Liootleika/ og hræd
est og hrylleſt þar vid. Þig Or

otten min og Gud min/ ecke eg
ad elska þram yfer alla Hlute.
En hvad opt hender mig þo þad
ad eg gleyme Elsku þine/ en elska
Heimenn og Verolldena? Þig
Gud minn goodur/bar mier ad Ott
ast yfer alla Hlute þram/ Enn
hvad opt verd eg Syndunum
Samþyckur/og gleyme þar med
þinnum Otta? Þu minn Gud ref-
fefur af mier/ ad eg skule tre-
ysta þier þram yfer alla Hlute.
En hvad opt ber þad til/einkum
þa mykid vill a mote blasa/ad
eg giorest hvikull og otrodugur/
og mistreyste þramar en skyllde/
þine Fodurlegre Vmhyggiu og
Forsorgun mier til Handa?
Eg ecke ad-hlyda þier/Gud
minn goodur/af ollu Hiarta/ En

hvad opt stood Nolld mitt þar a
moote/s̃ß þelldlega hier og hijn-
um Vilia mootþægiande/þ stien
bur a moote þeirre Nu̾dne sem
eg er hier um̃skyldugur/og tekur
mig stundum̃ ꝛangen̄ ĩ Syndar
ellar Fangelsis Nws. Haunkũ
minnum bar med riettu ad vera
heilogum. Gyrnd min og Epter
langan mitte med riettu ad vera
hrein og heilog / Enn hvad opt
skiedur þad/ad Nr oosum godrar
Samvitsku / angrast og sturlast
med onytum og ogudlegum Þa-
unkum? Þad er min Skylda
DROTTen̄ min̄/ ad akalla þig
ab ollu minu Hiarta/en̄ hvad opt
ber þad til/ ad þad er oflodugt ĩ
Bænen̄e/ꝛ er tvistlande um̃ Bæn
heyrdsluna? Hvad er eg latur og
tregur

tregur til Bænarennar / og latur j
Bonenne: Opt talar Tunga myn
so Bænar Orden / ad eg tilbid þig
þo samt ecke j Anda & Sannleika.
Oh hvørsu opt gleymast mier
stundum aller þyner Velgiørnin-
gar / Daglega veiter þu mier rijk-
uglega og yferflióotanlega Vel-
giørninga / enn længt er þar fra /
ad eg þeirra Daglega minnest med
skylldugu Þacklæte vid þig apt-
ur: Enn hvad veik og tølld er
Umþeinking myn / & Yfervegan
þinna omælelegra og oendanlegra
Velgiørninga / sem þu mier veit
er og veitt hefur: Hvad sløk og
veikleg er optast nær Gudrækn-
en j mjnu Hiarta: Ad þiggia
þinar Gafur Daglega / þad veit
er mier audvellt / Enn ad þeckia

þær og þacka/ þ vill vera langt
um tregara og forvellda a. Þær
minstu Velgiørder þinar Tijm-
anlegar/ læt eg sia og athuga/ &
þo ønguanneigenn sem verdugt er.
Enn ad skoda og yfervega þann
mykla Uppsprettubrunnenn eilijf-
rar og tijmanlegrar Blessunar/
tekst mier sialdur/ enn ecke/ sem skyll-
dugt være. Þitt Ord er Ord
Andans og Lijfsins. Enn hvad
opt hindra eg Avøxt & Verkan
þess sama Ordsins þijns j mier?
Ja/ hvad opt nidurbijst eg & o-
nyte Verck þess gooda Heilaga
Anda j mier sialfum? Opt og o-
sialldann utsløck eg goodann Neysta
Gudlegs Aforms j mijnu Hiarta
uppkveiktann af þinne Nad & Ver
kan/ Enn hvad tømatlega & hirdu

lauslega

lauslega þa bid eg þig þar a mot
um Efling og Aukning þess þins
gooda? J stadenn allra þessara
minna Afbrota z illsku Verka/z
allra annara minna Synda z Avird
inga / þa bid eg þier fram til
fullkomlegs Bitalings/minn gode
Gud / þa allra fullkomlegustu
Hlydne og Audsveipne þyns ein
ka Sonar/mijns Endurlausnara
hvør ed a Døgum sijns Holdds
fullkomlega og af øllu Hiarta hi
ellt sier vid þig/ i hvers Athefn
um/ Ordum/ Verkum og Hugs
funum alldrei fanst neinn Synd
arennar Fleckur og eckert Kom
hinnar minstu Avirdingar. Allt
hvad mig uppa vantar/þad upp
fyls eg i fullu Traustе rot af ha
ns Fyllingu. Fyrer þann elsku
legann

legañ Son þiñ DROttenñ miñ/ þa Mÿskuna þu Prœle þÿnum/ AMEN.

V. CAP.

Hier verdur Athugud og yper-vegud fir øñur Boðorda Taflañ um Naungans Elsku.

Þu Heilage Gud og riettlꝏte Domare/ Þ er þiñ eilÿfur og oum-breytanlegur Vilie/ad eg skule hafa i Heidre bæde For-elldra mÿna og Valldstioornar Meñena/eñ hvad opt henter mig þad/ad eg audvirde og lÿtils ack-ta þad Valld/sem þu hefur þiñ yfer mier gieſed? Opt synia eg þeim riettrar Undergiefne mÿns Hiarta / alasa þeim og hellð œ lopt

lopt þeirra Breſt/edur hvad þiñ
kañ ad ſynaſt afarit ad verda/ eñ
ecke ſvo Hiartanlega þyrer þeim
beded ſem mier bære/ og miñ er
Skylldu til. Opt þa reidest eg
þeim/og er j þeirre Reide þar a
ofañ Langrækeñ vid þa/hvøriñ
eg ætte þo med riettu j Þolinn,
mæde Undergefeñ ad vera. Þiñ
heilagur Vilie utheimter ad eg
þioone Naunganum j øllu þri
eg þæ þramaſt orkad/ Enn hvad
opt leideſt mier gott ad giøra Na
unganum? Hvad terrellt veiter
mier ad þyrergeþa hñ/þar hñ er
þo miñ Broder? Hvad opt verd
eg uppegndur til Reide/ Naturs
Auþundar / Þrættunarſome aþ
miñu Hollde? Hvad opt breñur
þad Heyptar Bal hid jñra j mijñ
nu Hiarta.

nu Hiarta/þott Þrætkunar Ord
heyrest ecke af mier hid ytra? Þinn
heilagur Vilie utheimter/ad eg
lijke Skyrlega / Blygdunarsam-
lega og Hoogsamlega/ enn Hvad
opt hertekur þo samt & adur Til-
hneyging & Fysn Dryckiuskapar
og Lostaseme mijna auma Sal?
Hversu opt æsest og geysast Val
Lostasemennar/ þo Limunum vid
ytra verde varnad og hamlad?
Sa sem lijtur eina Kvinnu til ad
gyrnast hennar/hefur drygt Saur
lijfe med henne j Hiarta sijnu/seig
er Endurlausnarenn. O hvad opt
drygium vier þa Hooraner j Aug
lite DROTTens/og fyrer hans
riettferdugum Doome? Opt fell
ur oss til Ohoof og Vanbrwkan
Matar & Dryckiar/eirnenn j Hond

lan Eckta?

lan Eckta{kaparens/po off ovar um / hvad hid sama giører off samt Seka fyrer þier/ef þu ville ganga j Doom vid off. Þinn hei lagur Vilie vtkrefur fyrer off/ ad eg skule j engvu svyrkia minu Naunga/ helldur ad eg skræ og styrke hans Nag/Eagn og Besta og ad eg oprœge ecke nie vthrope hans Brest/helldur style hennm under Kapu Kiærleikans/og af lese hönum ecke med otilbæreleg um edur dærlegum Dagdoomum enn eg leita samt minns Eagns mz Orieste / og dæme framhleyped um Naungans Ord & Gierder. Þinn heilagur Vilie er/ad minn Ande sie frij og prialsfra ollum oleyfelegum Syrndum / og ad mitt Hugskot/min Saal & Sinne
sie þar

sie þar Flecklaust af. Eñ hvad opt lockar og teiger mitt Hollld mig þo til sijkra Synda/saurgar miñ Anda med raungum og oleyþelegum Girndum & Tilhneygingum? So sem eitt sijþelldur & akaflega mykill Vppsprettu Bruñur uppvellur og vteys af sier mikla Vatnsras/so upp sprettá af minu Hiarta/syfelldar Girnder saþnlega. Eñ ad moote ollu þessu mijnu Syndum Brest og Breyskleika / ber eg fram og afhende þier miñ heilage Hiartans Fader / þa fullkomlegustu Hlijdne þijns elskulega Sonar/ hvor ad med fullkomnum Kiærleika elskade alla Menn/ j hvers Manne alldrei er Flærd nie Svik funden/ j hvers Ordum og Gi-

ordum

ordum eingen Afbrot voru / og eingen Skilling i hñs Natturu. Til þessa Nadarstoolsins flyeg med riettre Trw/og med þeirre somu Trw uppeys eg so myked sem mier fullkomlega wnæger til miſns Riettlætis/og Saluhialpar. Myskuna þu mier Gud/ og miñ Fader/AMEN.

VI. CAP.

Hier verdur syndt og bevyssad/ ad vier giorum oss opt Seka i anarlegum Syndum.

Ð. heilage Gud og riettlaate Doomare/ þu hefur bodid mier og bifalad/ ad lata mier vera ecke alleinasta um hugad um sialfs mijns Salu & Salarheill / helldur og so lijka

um̃ Velferd mijns Naunga / Eñ hvørsu opt giøre eg Naunganū Skada / a hans Gudrækne / med Forsoomun miñe? Hvad opt for sooma eg ad aꝛ vijta hñ og amiña alvarlega sem ber / þa hañ Synd gar a moote hier / eg ber þar stun dum ecke Neñing til / stundum ecke Dug nie Diørfung / stundum hepter mig Vinatta / stundum Hradsla, fra þvi ad piña ad vid hañ um̃ hans Avirdingar? Nø ad lijted læt eg mier vera um̃hug ad og Hiartgroӧed ad bidia Gud um̃ hans Velferd? Hvad dei gut og einardarlijtill er eg til ad piña ad vid hañ / um̃ hans Synder? Hvad sliour og toomlatur er eg til ad hialpa hønum a hañ rietta Saluhialpareñar Veg / svo þu mætter

mætter med øllum Riette vtkr-
efia hans Bloods af minne Hende
ef hann fyrer slijka mijna Forsoom-
un glatast og fyrerferst. Være
med mier hreinskilenn Kiærleike
til Naungans / þa munde eg di-
arflegar Avijta hann / og Vara
taka vid hans Skada / þar sem
þar brynne j mijnu Hiarta/Elldur
oþolskadrar Elsku / þa være þar
og eirnenn Foorn eirnrar brennan-
de Bænar / fyrer Saaluhialpar
Velferd mijns Naunga fram-
lögd. Ad bidia fyrer sialfum sier/
krefur hvørs eins eigen Þörf og
Naudsyn/enn fyrer Naunganum
ad bidia/ vtheimter og af oss kr-
efur christelegur Kiærleike / þar
fyrer dæme eg mig sialfann so opt
ad hafa broted a moote Kiærleik

ans

ans Bodorde/ so opt sem eg læt undanfalla ad bidia Gud fyrer Naunganū. Ef Naungen̄ burt deyr tymanlegum Dauda/ þa för ga eg og ber mig illa epter han̄/ þar þo sa tymanlege Daude kan̄ øngvan̄ Skada ad giøra/ og ec ert Mein einum Gudhrædduni Man̄e/helldur þa leider stundleg ur Daude slijka Man̄eskiu inn i Himneska Dyrd. En̄ þo minn Naunge deye Sælaren̄ar Dauda i þvi ad drygia daudlegar Syn der/ Sia/þar geb eg mig ecke par ad/ læt þad fara sem fara vill/ þar ed Synden̄ er þo sa riettkall ade Sælaren̄ar Daude/fyrer hvørn Dauda Madurenn̄ fær obære legan̄ Misser a Guds Nad og eilijfre Velferd. Vere so til/

ad min̄

ad miñ Ræunge ßygge eirn Kong/edur ßioot Herra/sem þo ec te kañ ad dęyda utañ alleinasta Lykamañ/þa hefe eg allt j frame/ ad koma honum aptur j Gunst z Nad syns Herra/Eñ þo hñ ßygge þañ ædsta Kong allra Konga hvør ed bæde getr kastad Lykama og Sal j Helvijtiſ Elld/ þar læt eg mier ecker til ßinnast/ og ges eugvañ Gaum þar ad/ad ßijk Styggd er Naurgeriñ ein eseiganleg Olucka. Ef miñ Ræunge steyter Foot sin a Steine/þa hl yp eg þuꝛl stioott/ ad ßtidia hañ añad hvørt so hañ falle ecke/edur ad reysa hñ a Fætur aptur/ef hñ er fallen/ eñ þo hañ steyte sig a þm Hyrningar Steinenū vorrar Saluhialpar/þad læt eg svo

E sem

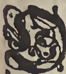
sem ecke þar vid mig kome/ og skeite þar eckert um̄/ og ecke lät eg mier neitt vera umhugad/ ad reysa han̄ vid aptur fra þvi Fall inu. Noogu margar og storrar eru sialfs mijns Synder/ og sarnt ottast eg ecke þar ofan a/ ad giora mig Hluttakande j annara Syndum. DROTTEn̄ vertu mier stoor Syndara Lyknsamur/ sem opþunga Byrde heþe ad bera Eg sit j̄ under Myskun þinna/ hvor mier er þyrerheiten̄ j Christo/ z þyrer Christum. Til þessa Lyknsins hey eg mig/ eg sem er. Dodur j Syndunum/ vid þennann Vrigen̄ helld eg mier/ eg sem rad bad heþe a Syndan̄a Villustigu eg vitia þessarar Saalarheillar/ eg sem er / saker Synda minna

Fordæm

Bordæmingareñar verdur/Endur lyſga þu mig/ſtioorna þu mier Holpeñ gior þu mig/ þu ſanna Ljoß mitt/þu miñ riettre Vegur/ og myn einka Saalar Velferd ad eilyfu/Amen.

VII. CAP.

A allar Stidur verdur a moote oſſ beryſad/ad vier hrpñ Syndgad.

Þu heilage Gud og ri ettlaate Doomare/eþ eg lyt upp j Himeneñ/þa kiemur mier j Hug og Þanka/ad eg hefe j margañ Mata ſtygt og moodgad þig/minn goode Gud. Fader/eg hefe ſyndgad j Himeneñ og fyrer þier/ eg er ecke verdugur ad kalloſt þinn Sonur. Lyte eg nidur til Jardar

 eñar/þa

eñar / þa kiemur mier j Hug hvad
opt eg hefe vanbrukad skapadar
Skiepnur / j syndsamlegre Med-
ferd þeirra. Opt hefe eg hatad
og brukad / ecke ad eins Myrkur
og Skugga Natureñar / helldur
og einneñ sialft Dags Lioosed til
Myrkrañā Verka. Lijte eg til
Dæma þeirra Syndugra / hvoria
þu hefer epter þijnū riettverdugū
Doome straffad / þa sieñ eg ad eg
hefe ongvu miña Straff vorþi-
ent eñ þeir. Lijte eg til Dæma
þeirra Heilagra / þa sieñ eg hvad
myklu lakare eg er em j þre- hei
logu Aflundan / ad eg od nast kier
og vioona. Ef eg hyra um mitt
Vardhallds Eingel / þa sieñ eg
og vormerke ad eg hefe opt og
tijdum rekit hañ fra mier / med mijnū

andstygge-

audsłyggelegum Syndum. Ep
eg þeinke um̄ Dioþulen̄/þa þinn
eg og formerke / ad eg heþe oþ-
myked Nꝛom geþed hans Jll∫ku-
þullum Jnblæstre. Þa eg Jo-
huga ꝛ yferveg hitt ∫tranga Log
mal. þa þin̄ eg ad mitt Framfer
er ec þvi øngvan̄veigen̄ Sam-
hlioda. Athuge eg ∫ialþan̄ mig
þa þin̄ eg hvørſu mi∫ner eigen̄leg
er Hugar hanfar maklega mig
farlega ꝛ þyn̄t Doome. Hugſe
eg um̄ mi∫na epterkomande Dau-
ðastund / þa þin̄ eg og formerke
ad hun er þau tiettu Laun
min̄a ƿyrerƿarande Synda / og
Dyr til eilyfs Dauda/utan̄ þu an̄
est mig og ad þier taker / af þin̄e
Kiærre Naad og Myſkun / ƿyrer
Endurlausnaran̄ min̄ Christum.

Ein Hugſe

Hugse eg um̃ fyrer mier um̃ Doo-
meñ/sem a epter fylger/þa finn
eg ad eg er þess verdugur/ad þar
verde mi strangasta Riette a mi-
er hengdt/ fyrer allar mijnar
Synder og Glæpe.

Hugse eg um̃ Helvijte/þa fiñ eg
ad eg hefe allar Helvijtis Kvaler
bakad mier/ og þo maklega med
mijnum Syndum. Hugse eg um̃
Eilijft Lijf/þa fiñ eg ad Synd-
er mijnar spyrna mier og bægia
fra þeirre Sælu Von eilijfrar
Sæluhialpar/so Vitna þa all-
er Huter um̃ Synder mijnar &
Sekter a moote mier. Enn þu
alleina Gud miñ/giorstu mier ec-
ke skædlegur. Eg fly til þijns
elskulega Sonar JESU mijns
sæla Medalgangara/ og einka

Endur

Endurlausnara/og trwe stadfastlega/ ad eg mune fyrer hañ og j hans Nafne/ fa Nad og Synda Fyrergefning. Mig asaka og aklaga skapadar Skiepnur/ mig aklagar Bock Samvitskuñar/mig aklaga hvadar Toblur Løg malsins/mig aklagar Diøpulleñ Dag og Nootf. Eñ þu giæsku ryskaste DROTTEeñ JEsu/tak þu ad þier mitt Forsvar og Afsokun/ þier er sa Fakæke epterskileñ/ hvørn þu sier yper gesen fra Nuggun alla Skepna. Mijn Afsokun og Undanþære er komed under þeirre Fullnægiu/ sem þu hefur giørdt Gude fyrer allar mijnar Synder / og under þeirre Medalgøngu sem þu hefur mijna vegna/ þar þu situr til

Fødur sins hægre Handar. Tak þu Sala min upp a þig Væng ge Morgunroðans / og flel þig so sem annur Dufa i Biargsko unum / það er j Sarum Herra þins JEsu Christi / og fel þig þar / þangað til að Reide Guðs ens geingur fram hia / og muntu þier þar finna Hvijld / þar muntu þina Skiol / þar muntu þina Frelse og Fridinn / Amen.

VIII. CAP.

Hier verdur bevijsad wt af Jdranarenar Angre og Trega / ad vier hafum vijst þunglega Syndgað.

Þu heilage Gud / og rett, verduge Doomare / mitt Hiarta er sundur knosad og lytelæckad / minn

miñ Ande er Hryggur og adþreyngdur vegna mina Synda/under hvørium eg þiakast og þiaest / Kraptar minir Hiarta eru uppgefner og Hreysteñ miña Augna er töpud/mitt Hiarta er Þressad/ og þvi utflioota Tarenn/ minn Ande þryckest og þar fyrer gleime eg ad neyta mijns Braudz/ mitt Hiarta er særdt/þar votreñur Bloodbruñurenn þess sær da Hiartans/sem eru Harmatarenn/Hvar kann Synderner noog lega ad þeckia? Hver kañ og so nooglega ad þeckia þad Hiartans Angur og Þreinging sem Syndenn giører þeim sem hana þeckia / og yþervega rietttelega? Miña uppþornudu og sundurknosudu Saal þyrster epter þier

 þu

þu Brunnur Lijfsins. O Herra
Christe/Nær þu mig med Blo-
da og Dogg þijns Anda og þiñ
ar Nadar. Hiarta mitt þinad e
þiakad/Andvarpar til þijn. O
þu sane Fognudur og Hiartans
Roo og Glede/gief þu mier Fr-
id og Stilling mijns Hiarta/ so
ad eg af Truñe Riettlætur ord-
eñ/odlest Frid j Gude og hia Gu
de. Mitt Hiarta fordæmer mig
Afleystu mig sem sterkare ert eñ
mitt Hiarta. Mijn Samvitska
fordæmer mig/seig du mig fryan
og frialsañ fyrer heñe/ þa sem
þa Handskript hefur j sundurrif-
ed og onytt a Krossenum. Gud
miñ/eg kære hier j Foorn og fr-
amb eg þier sundurknosad og kram
ed Hiarta/til eins þacknæmelegs

Offurs

Offurs. Eg Offra þier mijnum Andvörpunum/sem eru vtſendar af riettu og alvarlegu Hugar angre til þijn. Eg Offra þier Tarum mijnum sem best kuña ad votta um mitt Hiartans Angur. Amyna Synd er eingen Von/ a þijna Synd er pull. Nugarhressing e Koſtdal'eyſe/ mier þreitest eg og Vmmegnast/ þier Hressest eg og Endurnæreſt/ mier þin eg Sorg og Angist / þier Fögnud og Glede. Eg Erveda og er þreyttur og uppgefen/ þu munt Endurnæra mig/ og giefa mier Hvijld. Pad eina Afgrun [illegible] kallar til hins añars. Afgrun Synda miña kallar til Afgrums Miskunar þiñar. Vt af Dupenu kalla eg til þijn DROTTen

kasta þu Syndum mijnum j þad Diwp Siœfarens. Þar er eingeñ Heilbrygde j mijnu Hollde/ vegna þiñar Reide/og eingeñ Frid ur j mijnum Beinū/ vegna miña Synda. Þvi Synder mijnar eru uppstignar yfer mitt Høfud/so s oñur Byrde eru þær mier ofþungar vordnar. Lækna þu Sálu mijna/þu Himneske Læknare/so sa eilijfe Dande uppsvelge mig ecke. Tak þu j burtu/z til þijn/ Synda Byrde mijna/ sem hana tokst ad þier a Krossenum. So eg ørvænte mier ecke under þeirre obærlegre Byrde og Þunga. Myskuna þu mier sem ad ert Brunnur Naadarenar og Myskunarenar/ Amen.

IX. CAP.

Aller Guds Velgiorningar bera Vitne þar um / hvad stoor ad Synden sie.

Þu Heilage Gud og Riettlaate Doomare / þess fleyre Velgiorninga sem þu hefur mier veitt / þess meir Angrar mig þ/ ad eg hefe styggdt þig / so Goodsgiordasaman Fødr. So margar Gæfur sem þu hefur mier veitt / so margt Astarband hefur þu mier sendt / þu villder Tinta mig þar med j Astsemd vid þig / enn eg gleymde ecke ad stijdur þier og þssum Velgiorningum / og jook þess meir Fiølda Syndanna j stryd vid þig. Fader / eg hefe Syndgad j Himenenn og fyrer þier / og er

ecke verdugur ad heita þiñ Son=
ur/giort mig so sem eirn af þijn=
um Daglauna Mønum. Eg er
mier øllum leidur/læt mig vera
allañ þier likvpañ. z þeckañ. Þijn
orlaat Giæfka og þijn purdanleg
Poliñmæde hefur feinge lockad
mig og boded til Yfferbootar og
Jðrunar/ eñ eg hefe allt hingad
til Vndañdreiged og okast vid
ad koma. Opt hefur miñ good=
frøsæse og Giæfkurijkaste Fad=
er/kallad mig med Ordsins Pre=
dikun/med Aminingu þeirre sem
skapadar Skiepnur þijnar hafa
mier giordt med Krossburda eno
Nirtingu/med andlegum Jñblæs=
te og Bendingu. Eiñ eg hefe
so apturbyrgdt Eyru mijns Hi=
arta fyrer þessare þiñi Kallan.

Aster

Aller Kraptar minar Saalar / all er Limer mÿns Lÿkama eru þijn Gafa / og þin Skeinkur / þar f atte eg af ellum Kroptum Saal arenar / og med ellum mijnu Lÿkamans Limum ad vera reidubu en ad þioona þier / epter Skyllu du mine / Enn allt þetta hefe eg (ad verr er) lied til Syndarenar Þienustu / þu att Andann sem eg dreg / þu att Vedrid sem eg ad mier dreg og fra mier gief / þu att Soolena / hvar Lioos og Birtu eg Daglega sie / allt þetta hefde med riettu att ad þiena mier til ad Lifa Heillaglega. Enn eg hefe (þvi ver) umbreitt þvi ellu til Syndarennar Þienustu. Eg atte ad bruka Skepnuna til Dyrdar Skaparans / enn eg hefe

Bano

Vanbrwkad hana til Skaparans Dvirdingar. J Lioose Soolar-eñar mtte eg ad skl ædast Ner skr-ida Lioossens/ eñ j þvi sama he-fe eg uñed og brygt Verk Myrk-raña/ hvad sem helst ad videyksk vid Lijfdaga miña/ þad veitest mi er af Giæsku og Goodgyrnd þin-ne/ þar þyrer mtte allt mitt Lijf ad þioona þier/ under hvøriu allt mitt Lijf er komed. Nu hefur var la hiñ minste Partur miñs Lijfs þioonad þier/ so margañ goodañ Jñblastur sem eg hefe j mier fun-ded og fornumed/ so margañ Sen-deboda þinnar Nadar/ hefur þu sende mier/ og j allañ Nadarsam legañ Mata viliad locka mig og lada til riettrar Jdranar og Yfer bootar. Eñ Gud nade/ hvad opt

opt eg ab Þverwd miñe here ecke vilrad Andœpta slykum þ hnum Sendebodum? Taktu nu samt vid mier Drottẽn/sem aftur snyþ ꝛ kiem til þijn m: Andvarpan ꝛ sundurkrosudu Hiarta/Lauge þu mig j Bloode þijns Einar/svo eg verde Hreirn og Sniohvijtur fra allre Saurgan/Ander ꝛ Lif komu mijns/og ad eg meige þig ad Eilijfu loþa og þrijsa j þeirre Himnesku Jerusalem/Amen.

X. CAP.

Hier verdur Hugleidt og Yfervegad ut af Christi Pijnu og Dauda/hvad Straung og Strijd ad sie Guds Reide j geigñ Syndeñe.

HErra Gud heilage Gud og riettlaate Doomare. Eg hørte uppa þinn Son þar hañ

hanger a Krossenum/þar Blood
læker dynia og duna wt af hans
allra helgasta Lijkama. En þa meg
horfe so uppa hañ og virde hann
fyrer mier/ þa misse eg allt mitt
Megn og Meigeñ af Hrædslu &
Ophode/og þeinke so med mier.
Æ DROTteñ Jesu/þeir Jarn-
gaddar sem j gegnum þijnar Hen-
dur og Fætur hafa geinged/það
eru Synder mijnar/sem því ullu
að þu værer so stort wtleikenn/
mijnar Synder eru þeir Þyrnar
sem stungu og sundurknosudu
þitt allra heilagasta Hofud/fyr-
er hvørs Magtar veillde Einglar
ner Audmykia sig. Mijnar Syn
der eru þær Agriwa Svipurnar
med hvoriū eg strykte þiñ Fleck-
lausasta Lijkama/& er Herberge &

Jbwdar Neitnile Eudoomſ:n6. Gitt jlle Varga Dyr / heŧur j ſun durrifed þan Himneſka Joſeph / og rioodad hans Kyrtil j Bloode. Eg aumur Syndugur Madur / er þad jlla Varga Dyr / þviad mig nar Synder j oreliantegu Neop giordu Adſwg ad Syne liŧanda Guds. Nu þad fyrſt / ſa allra Naſdugaſte Guds Sonur kvelſt og þimeſt ſvo miog / vegna vorra Synda / ſem han ſialfur hafde alldrei drygt / Hvad mun þa ſa O hlydne og þrioerkufulle Þræll / haŧa ſier ad vænta ŧyrer ſijn eigen leg Aŧbrot og Synder? Viſſu-lega haŧa mijn Sálar Sár ord-ed ad haŧa vered bæde mikil og Banvænleg / med þvi þau kunu ecke ødruvijs ad læknaſt / en ſialfur

Læknar-

Læknarenn og sialfur Lijfsed dæ þ
þa Lækning. Eg sie og allt K v
aler þeirrar allra heilogustu Sa
lar. Eg heyre uppa Harmia K v
einan u ʃins Hreʃingiefara a Kr
ossenum / minna vegna er hann suo
Kvalenn / minna Synda vegna kl
agar hann þar yfer / ad hann sie af
Gude yfergiefenn. Ef ad þyngst
og þunge annarlegra Synda st
akar so ad þeim Almattuga Gu
ds Syne / ad þ pressar vt af hm
Blodsveita / Hvad obærelegt mun
þa verda Guds Reide a mote ei
num onytum Þræl? O þu visnada
og onyta Trie / sem ert hentug
ast til ad vera kastad i Eilifsann
Helvitiskann Elld / sier þu ecke hyr
er hvoriu þu meiger kuifda / þad
fyrst þu ser slijkt skie a þui

Græna

Grana Triens: Christur er þ
Græna Tried / grundvallad æ
Root Guddomsins / æ Kiærlei-
ka Manndomsins prydt med Kv-
istū allra Dygda / hafande Lauf-
blod heilagra Orda & Avexte all-
ra goodra Verka. Hann er þad
Cedrus Trie Skyrlijfesins / þad
Vijntied Gledennar / þad Palmatr-
ied Polinmædennar / og þad Oliu-
tried Myskunsemdanna / hvøre nu
Elldur strangrar Guds Reide br-
endt og upptendrad þetta Lijfs-
tried fyrer annarlegar Synder /
Hvad myklu meir og framar mun
þa sa same Elldur Guds riett-
ferdugrar Reide fortæra & upp-
brenna eirn Syndara / fyrer sialfs
hans ill og ævartarlaus Verk /
svo sem adra þurra og visnada

Eik. Oh / med hvad stoorum e Bloodugum Bookstepum standa mijnar Synder uppskrifadar a Christi Lijkama: Hvad audpeckt og audsien er þar þyn Reide O þu Riettlaatafste Gud / a moote illum Verkum mijnum: Vissu-lega hefur mitt Fangelse hlotet hrædelega þraungt ad vera / þar so Dyrmætt Endurlausnar Gio-alld / hlaut fyrer ad koma. Vissu-lega hafa Synder mijnar hlotet ad vera hin mesta Saurgun / hvo-eriar ecker annad kunne ad afþvo-nie hreinsa enn Bloodlæckrner sem runnu wt af sialfs Guds Sonar Lijkama. O þu Riettlaataste og Giæskurijkaste Fader / ad lijtta hvad margt og mijked þinn Hiart-ans Sonur hefur Saklaus fyr-er mig

er mig Tided/ z gleymdu þvi ollu Illa/ sem þiñ veste Prœll heþur orietlelega þier a moote broted. Skttu a þan diupu Saren̄ þiñs/ og sockfu Syndū miñū j Diup og Afgruñ þinnar Mysunar/ AMEN.

Sa añar Parturenn er Umþeinking um̄ Guds Velgiøminga vid off Meñina.

Uds Velgiørningar verda fieuer og yfer-vegner bæde j Allden garde Natturuñar z Christneñar/ j hverium tveimur Alldengordum / saman ma lesa og upp plocka þan allra Fegurstu z besttu Ilmande Blomstur Gudleg

Gudlegra Velgiørninga/af hv⸗
orra Sætlega ilmande Luckt/
Madur a ad endurnæra sig j An
da og Saalu / og optur aa moot
færa GVDE Foodñ Varaña j
Sætleiks Ilm. Nu maa Velgi⸗
orningum Guds/ þott oteliañ⸗
leger og ogrÿpanleger sieu/j sund
ur skipta j þriu Parta/epter Tǫ
lu vorra þriggia Erwargreina.
Gud hefur skapad oss/ hañ hefur
endurleyst oss/Og hañ hefur N
gad oss. Miked veiter hañ oss j
þessu Lijfe/eñ meir mun hañ þo
veita oss j eilijfu Lijfe/hañ veiter
oss Saalarenar/Lijkamans ꝛc Luck⸗
unar Gioede/hañ vardar oss Illu
eñ geimer oss j þvi Gooda/hañ
hylur þad umlidna/eñ stioornar
og rædur þvi Ckomna. Þar eru
Giæfsku

Giœskuverk hans fleyre/ þar hañ fordar oss fra Illu/ eñ hin/ þar hñ hirdkar oss med goodu/ stuttlega ad seigia/ hverke er oss mogulegt med Þonkum ad Yfer vega nie med Ordum ad vtskijra/ hvad margar og mykilsverdar ad sieu Giœsku Velgiørder Guds oss til Handa. Þær munu vera anœgelegt Efne og Astæde/ allre þeirra Lofgiørda/ sem vier munū Gude færa um̄ alla Eilijfd/ Amen.

I. CAP.

Hier er Þackargiørd fyrer Sköpun Mañsins/ og Myndan j Moburkvide/ og fyrer Mañsins Fæding til þessa Lyfs.

Þu Almattuge og Eilijfe Gud/ Fader/ Sonur / og heilagur Ande/ þier seige

eg Þacker / þig prijsa eg / þig dyr-
ka eg byrer þad / ad þijnar Hendur
hafa Myndad mig / hafa giørt z
tilbwed mig allañ um̃hverfis / so
sem̃ añañ Leyr. Þu smijdader mig
j miñar Moodurkvide / þu Miol-
kader mig / og hleypter mier sam-
añ / so sem ødrum Oste / þu klædd-
er mig med Hollde og Hørunde /
þu setter mig saman af Beinum
og Sinum / þu gafst mier Lijfed
z giørder næsta Myskunsamlega
vid mig / og þijn Vitian vard-
veitte minn Anda. Þessa þijna
myklu Myskun er þu mier veitt
hefur / skal eg med eilijfre Lofgi-
ørd prijsa / og Giæsku þijna med
eilijfum Saunguum̃ vidfrægia.
Þu hlijfder mier j miñar Mood-
urlijfe. Eg vil ei sañast lata / þad

ey er

eg er þurdanlega Skapadur. Dasamleg eru Þijn Verk/og þᵃ kanast Saala mijn vel vid/ Mijn Bein voru þier ecke Ekuñug þeg ar eg var j Leynum gierdur/ þa ad eg Myndadur var j Fylsnum Jardar. Þijn Augu sau mig/þa eg eñ ecke þulistat adur var/ ⁊ all er Dagar voru j Þijna Book skrifad/ þeir ed eñ vera skylldu/ og þeirra enn sømu var Þar þa enn eingeñ/ eñ hvørsu Heidurlegar eru þyrer mier Gud Þijnar Hugsan er/Hvørneñ er þeirra svo mykill Fiølde: Skyllde eg eiga ad telia þær/þa munde þeirra Fiølde meire vera eñ Sandurēn. Þu veitst er þÿ na Mÿstkunseme adur eñ þ eg kuñe hana ad skynia/þu varst fyrre til Þinnar Velgiørdar vid

mig / en̄ eg kun̄e hana ad girnast.
Goodgyrne þijn Vmfadmade mig
adur en̄ eg þackade þier fyrer ha-
na. Þu ert sa hin̄ same sem ecke
alleinasta furdanlega Skapader
mig j Moodurlijfe / helldur z so
leidder mig dasamlega vt þadan.
Þu ert mijn Von / allt j fra min̄-
ar Moodurbriostum / mier var
til þijn kastad allt j fra Moodur-
lijfe / allt j fra min̄ar Moodurkv-
ide / þa ertu min̄ Gud. So opt
sem eg virde fyrer mier / hvad
marger vtaf hafe slodnad j Mod-
urkvide / adur en̄ þeir komu j Li-
oos þessarar Veralldar / So opt
dasast eg ad / og prijsa þijna My-
skunseme / sem vtleidde mig heil-
an̄ og Lijfs / vt af þeirre Myrk-
vastofu / j þenan̄ Heim. Hvad
mörg

mørg Ar eru lideñ medañ eg var
edert / samt þocknadest þier ad
uppbyggia þetta Hws mijns Lijf,
kama mier til Hauda / og koma
mier vr eß þvi Aßgruñe z Myr-
krum Moodurlijfsins / þu gafst
mier Skynsemdar Sal / og villd
er eg skyllde verda eirn Madur /
eñ hvorke Steirn nie Hoggorm
ur. Fyrer þessa þijna Giæsku z
Myskun / sie þier / Gud min / Heid
ur / Æra z Dyrd ad Eilijfu / Am.

II. CAP.

Þackargiörd fyrer Vpphellde og Atviñu.

G þacka þier Almatt-
uge / gode og Myskun-
same Gud / ad þu hefur
þurdanlega Forsorgad

mig j fra þeim fyrsta Deige mijn
ns Lijfs/og allt hingad til. Nat
eñ kom eg j þeñañ Heim/og þu
Klædder mig. Matþurfande kō
eg j þennañ Heim/ og þu heþur
pædt mig allt hingad til noog-
sega. J þier liþe eg. og er þad eg
er/og heþe mijna Hræring j þier
man þijn yrde eg aptur ad øngvu
z dæe j burt/ J þier stioorna eg
mijnum Limum/og hrære þa og
beyge/an þijn kyñe eg hvørke ad
liþa nie mig ad hræra. Þu ætt
Soolena sem mier lyser/ hvøria
eg Daglega sie med mijnum Aug
um. Þitt er Lopted / hvørt eg
m; sijþelldū Andardrætte til mijn
tek/z þra mier aptur blæs. Þu
ætt Dageñ/og þu ætt Nottena/
sem þioona bæde Ervide mijnu z
Svefne

Svefne. Þu att Jordena/ af
hvørrar Avexstum eg rijkugliga
Fooſtraſt. Þu att allar Sk-
iepnur/a Himnum og j Loptenu
a Jordunne og j Sioonum og
Vötnunum/hvad allt þu hefur
ætlad mier til Þienustu og Gag-
nsmuna. Þu att Gulled og Sy-
lfred/hvad sem hellst ad mier þi-
enar til þessa Lijfs Vppheldis/
og mier er Naudsijnlegt/þad allt
tek eg af þinne Mildre og Gæ-
skurijkre Hende/og a þad allt þi-
er ad Þacka. Hvad örlæatur ertu
Gud vid Mannlegt Kyn? Þu
skapader fordum alla Hlute Mön-
num til Gagns og Nota/ꝛ veg-
na Mannskiepnunnar helldur þu
öllum Hlutum vid Magt/enn nu
j Dag. Samt af Skiepnunum

 hlijder

hlijder mier/sumt af þeim er mi-
er til Lækningar / sumt aþ þeim
er mier til Aga/eñ allar Skiepn-
urnar kienna mier nockud Gott.
Eingeñ kañ adskilianlegar Teg-
under allra Nluta upp ad reikna
sem þu heþur skapad/og Jørdeñ
eñ nu j Dag aþ sier geþur off til
Fædis. Eingeñ kañ ad reikna ed-
ur upp ad telia þær jmislegar
Tegunder Grasaña og Jurtaña/
sem þu lætur off aþ Jørduñe upp
spretta Aarliga Ars/off til Læk-
ninga. Eingeñ kañ helldur med
Ordum wt ad skij a adskilianlegar
Tegunder Dyraña / sem øll eru
skøpud Mønnunum til Gagns og
Nota. Sie þier Loþ/Dyrd &
Vegsemd ad e'lijfu/þu sem skap-
ad heþur alla Nlute/og þeim sijd-
an vid

an̄ vid Magt helldur. Nyte eg ecke þÿn ad/ þu sanna Sool/ þa hvyrþe eg j burt so sem an̄ar Sk ugge. Nyte eg ecke þÿn ad/ þu rietta Lijf/ þa være mitt Lijf j ar j Vede. Nyte eg ecke þÿn ad/ þu san̄a Vera/ þa yrde eg strax aptur ad øngvu. Þad eg er nockud/ er þier einum ad packa/ og þad eg life og kan̄ mig ad hræra/ þad er og so þier alleina ad packa.
Þar fyrer skal eg þier einu̅ lifa og mier vid þig alleina hallda ad Eilÿfu/ Amen.

III. CAP.

Þackargiörd fyrer þa Endurlausn sem oss er skien fyrer Jesum Christum.

Þier er eg um̄ ærdsiu ꝛ stær stu Þacker skylldugur þu

Almattuge Gud/ þar þu hefur skapad mig/ þar eg var ædur ecke. Eñ þo um̃ eñ stærre Pad-er/þyrer þad þu endurleyster mig þa eg var Glatadur og Fordæmd ur. Eg var fastur j Rverkum Helvijtis/ enn þu droost mig wt þadañ j Krapte þijns Sonar Bloods. Eg var vorden Prææll Diøþulsins/eñ Naad þijn ꝛ. My skun giorde mig þryañ þra Nyke Diefulsins/og sette mig jñ j Ny ked Christi/ um̃ allañ mig er eg hier skyldugur/ þ viad þu hefur skapad mig allañ. Miñe Tunga ber Skyllda til ad loþa þig skyl-þelldlega/ þ viad þu hefur giefid mier hana. Miñ Muñur a jafn añ ad wtbreida og kuñgiøra þijna Loþgiørd/ þt hañ ad sier dregur

wt þijñ

vr þijnu Lopte sin Andardratt/ mitt Hiarta ætte æ og jafnann ad Vmfadma þig med Elskune og hallda sier til þijn/ þvi þu he fur skapad þad. Aller Liner Lijkamans eiga ad vera þwser til ad þioona þier/ þviad so marger sem þeir eru / smærre og stærre/ þa hefur þu þa allasamlega sinsiad/ og Myndad. Nu ef þijn Eign er a mier øllu fyrerfram/ þviad þu hefur skapad mig allan/ Hvar skal eg þa taka þad sem eg kunne ad Endurgiallda þier med/ fyrer þa Vtlausn mijna/ vt af Diofulsins Þrælddoome ≈ Herledingu? Þu hefur griped ≈ vtrykt þijnu skapada Saud vr Kloom þess hel vijtiska Vlfsins. Þann forhlaupna Þræl hefur þu dreiged vt af Diøf.

D vj ulsins

ulsins Dyblissu. Þañ tynda Pen-
ing med storre Kostgiæfne aptur
fundeð. Eg var fyrer Adams
Skulld fallen/ þu reyster mig a
Fætur aptur. Fyrer Adams
Skulld var eg j Syndunñ fang-
eñ/ eñ þu leyster þau Fiotur af
mier. Fyrer Adams Skulld var
eg Fortapadur/eñ þu virdtest ad
Frelsa mig fra þeirre Glotun.
Hvør er eg þess/ sem er eirn aum-
ur Madkur/ ad þu lietst þier so
mykeð Vm̄hugad vera um̄ Vel-
ferd mijna/ og villder so ofeigjan-
lega myklu kosta uppa Saluhi-
alpar Velferd mijna? Þott þu
hefder elldingis fra þier reked
og hraked vora fyrstu Forelldro/
epter þeirra Fall/ og hefder þa
og allt þeirra Afkvæme utdrif-
ed fra

ed fra Auglite þinar Dyrdar/ z kastad þeim ollū allt nidur j þad nedsta Helvijte/ þa hefde einginn vor mætt þar yfer klaga/ ad sig skiede þar vtj Orettur / þviad bæde þeir og vier hefdū þ̄ sama medteked/sm̄ vor Verk hofdu fullkomnad. Hvad kuñum vier añars off af þier ad vænta? Eda hvad hefdum vier añad mætt af þier vtheimta? Þar þu hafder skapad off epter þiñe eigeñ Mynd og giefed off fullkomed Megn z Krapta til ad gieta staded j þvi Sakleyse j hvoriu vier vorum af þier skapader j fyrstu. Þar fyr er skiñder þu nu a off oransakanlega og oumrædelega Elsku/þar þu leyfader vorum fyrstu Foreldrum strax epter Falled / z þiñum

D vij hiart

Hiartans Synie til Endurlausnar Mannkynsins / og sender hann skÿ-
ann j Uppfyllingu Tijmans til
vor / hvar med þu kallar oss apt-
ur fra Daudanum til Lijfsins / fra
Syndunum til Riettlæteisins / fra
Helvijte til Himneskrar Dyrdar.
O þu Mannkynsins Elskare / þu
sem hefur þijna Lyst og Unun
hia Mannanna Bornum / Hvor kann
slijka Mangiæsku þijna nooglega
ad lofa og prijsa? Ja / hvor kann
hana nooglega j Hiarta sijnu og
Sælu ad yfervega sem verdugt
er? Þetta er sa Omælelege Fie-
sioodur þinna Audæfa / vor Bat
megnan og Skilningas Brestur
kann ecke ad begrijpa. Hune nock-
rid Þrællenn ad vera so kiær / og
mykils meten / ad Sonurenn skyl-

Elde honum til Endurlausnar ve-
ra opurselldur j Daudan? Kunne
nockud Dvini Guds ad vera hm̃
so elskulegur/ad hñ sette sin̄ hi-
artans Son honum til Endur-
lausnar. Miin Saala bellur j Fur-
du og Forundran wt af Vmhe-
inkingu slijks Velgiornings/ og
hun fundurbrædnar og wthellet
sier allre af Eisku til sijns Guds
aptur a moot/ Amen.

IV. CAP.

Þackargiord fyrer Holldgan Guds Sonar.

EG þacka þier Herra Je-
su Christe/ þu einka En-
durlausnare og Medal-
gangare Mañlegs Kyn-
ns/ad þu j Tijmans Vppfyllin-
gu/virdtist

gu/ virdtest þier ad samteingia j þiñe eigen Persoonu Mañdoom-lega Natturu/og ad verda fædd ur af eirne Meyu / mikil er su Giæska þijn/ ad þu a þig tookst ecke Einglaña Natturu/ helldur Abrahams Sæde/hvad mikell er sa Gudræknenar Leindardoom? / ad þu G ert z varst sañur Gud/ villder openberast j Hólldenu! Hvad myked er þad Lytelæte þiñ ar Mystunar/ad þu fæ siest af Him nū ofañ miña vegna/ z virdtest ad vera af Meyuñe Fæddr. Vegna miñ / sem er ein audvirdeleg-asta Skiepna / þa giørdest þu Madur/ sem ert þo sa Almattugaste Skapare allra Hluta. Vegna miñ/sem er sa audvirdeleg-aste og þyrerlitnaste Þræll/ heft-

ur þu

ut þu dyrdarfullaste DROttm̄ ſkiæðſt Præidoomilegu Hollde/ſo að þu j ſiñu Hollde ſrelſader allt Holld. Þu ert ſæddur mier til gooda/ þar fyrer heyrer allt þad gott mier til / ſem ſ u heſur aþ Himneſkū Andæþū/ j þine Fæd ingu med þier hefft. Þad er mitt þu ert mier giefiñ/ Hvaðneñ kyllðu þa ecke aller Hluter vera med þier gefner? Dyrdlegre er miñ Nattura vorden j þier/ eñ hun var nydd j Syndeñe j Adams Falle/ þar hun er inntekiñ j Eining þiñar Perſoonu/ þar ſ un var alleinaſta veikt aþ tilfallande Spillingu Dioſulſins. Þu ert Holld aþ miñu Hollde/og Bein aþ miñu Beinū/þu ert miñ Broder/þvi mätu mier einkis kun

na ad synia/hvöriu þu ert so nä
eñ vordeñ af sömu Natturunar
Tegund/og af Broodurlegu Ast
arþele. Þu ert minn Andlegur
Brwdgume. Nu er ed epter þess
Himneska Födursins Velþocknu
an/þier hefur samteingdt Manñ
lega Natturu/med Persoonu/og
um Sattmala/so sem adra Bru
wde. Þad eger og svo bodeñ til
Þrrar Brwdkaups Glediñar/þat
mt, af Hroosa eg mier/z þar vid
kañast eg med Þacklæte. Ecke læt
eg mig nu leingur furda þar upp
a/ þo Gud hafe giort alla Hlute
vegna Mannsins/ bæde Hi
men z Jord/Siooeñ z alla þa
Hlute sem þar eru jñe/þar sialfur
Gud villde Mañsins vegna ver
da Madur. Ecke er mögulegt ad
þu kuñ

þu kuñer ad wtskwfa mier/edur ganga ecke vid mier/þar þu kant ecke ad seigia þar nei vid/ ad þu ert Madur vordeñ / og ad eg sie þess vegna þiñ Brooder. Vissulega muntu ecke vilia nie kunna ad gleima mier/þt þu hefr skrifad mig uppa þijnar Hendur. Sa Sameigenlegleike Nolldsins & vorden er ockar amillum/miñer þig stödelldlega og Daglega a mig. Vissulega mũtu ecke kuña mig ad yfergiefa/ þar þu villder med o-slijtanlegu Bande Personulegrar Samteingingar þier Samteing ia Mañlega Natturu/þar s̃/þo mijnar Synder vilie bægia mier fra þier / þa bæger mier þo ecke fra Sameigenlegleike vorrar Natturu. Eg skal allnr ad þier

hallast

hallast / sᷓm allur hefur / allañ mig ad þier teked / Amen.

V. CAP.

Þackargiord ꝥ Þijnña Christi.

N / um̄ hvad myked Þac klæte er eg þier skylld ugur miñ millda ste Je su? Ad þu uppa þig tookst ꝥ Strafft miña Synda / og leid, i miña vegna Nung: ꝫ Þor sta / Kv ida og Mædu / Amæle ꝫ Opsockner / Hymd ꝫ Fatækt / Fi etur og Refsing / þa ussjallre Stynge Þyrnaña / og um̄ sijder þañ bevsta Krossens Dauda. Nu ad mykell er Loge þinnar heitu Elsku sem þier kom̄ þar til / ad þu sialfkrafa sæcktir þier j ꝥ Kv alaña Nap / fyrer mig einskis verd

añ / og

am/ z þar mz opacklatan̄ Þræl?
Þitt Sakleyse og Riettlæte giør
de þig fryian̄ og frialsan̄ fra øllū
Kvølu/ en̄ þijn omæleleg z oum̄
rædeleg Elska z Kiærleike skulld
batt þig under þær vorra vegna
og giorde þig feirra allra Kvala
Sekan̄/ sem vær forþient høfdū
Eg hefe broted/ en̄ þu bitalader/
eg hefe rændt/ en̄ þu skilar apt-
ur. Eg hefe Syndgad/ en̄ þu lij
dur þar fyrer. O þu Giæskurs
faste JEsu/ hier hlijt eg ad kann
ast vid þijn Myskunar Jdur/ z
vid þan̄ mykla Hita þijns Kiær-
leika. Þad maa synast/ ad þu els-
sker mig myklu framar en̄ þig/
þar þu ofurselldur sialfann þig
min̄a vegna. Hvad kem sa Dau
da Doomuren̄ þier vid/ sem̄ varst
hin̄ allra

hin allra Saklausaste: Hvad ko-
mu þeir Hnakarner hier vid/sim
þrækter voru a þig ⁊ j þitt And
lit/þu sem ert sa hinn Fridaste a
medal Manña Sona: Hvad kō
vid þig Hudstryking og Fiötur
sem varst sa allra Riettlatafste?
Mier var allt þetta maklegt/þvi
eg hafde slijkt allt forskulldad.
Enn þu af omælelegre Elsku þiñe
vid mig/nidur forst af Himnum
ofan j Myrkvastofu þessa Hei-
ms/skladder þig mijnū Prældōs
Bunade/ og tokst frvislega uppa
þig. þad Straffed sem eg hafde
forþienad. Eg ætte ad vera dæm
dur j eilijst Bal og Bruna Hel-
vijtis/eñ þu giörder mig frij þar
fra/sim steyktur varst a Krossens
Alltare/j Kiærleikās Hita. Eg

ætte

mitte wtskrwfadur ad vera fra
Auglite þess Himneska Fødursins
Enn þu klagar þar yfer / ad þu
sert yfergefen af þinū Himne-
ska Fødur / hvad ed skiede miña
vegna. Þad var min Riettur /
ad eg yrde kvalinn & píndr ad Ei
lýfu / af Dioflenū & hńs Aarū /
eñ þu af omælelegre Myskun &
Millde gafst þig sialfan̄ i Hend
ur Diøfulsins Þienara / þad þr
kvelde þig & Krossfestu. So mo
eg Þýsslarfære þiña Kvala sm̄ eg
sie / svo mørg Miñisteikn sie eg
þiñar Nadar Elsku vid mig / þvi
ad Synder mijnar øllu þijnū Fi
strū / þiñe Raadningu / Þyrne-
broddunū sem þig nystu. Hvad
allt saman̄ þu hefur af obrygdan-
legre Elsku vid mig lided & þol-
ad. Þu

ad. Þu lietst þinne Elsku þ ecke nægia / ad þu samteingder þier vort Holld / utan þu audsynder þa þijna Elsku enn lioosligar / j þeirre beysku og bitru Kvol/sem þu bæde leidst a Saal og Lijkama mina vegna. Hvad er eg þess/þu allra Megtugaste Drottenn/ þad þu þyrer mig Ohlyduganum Præl/ villder sialfur þiena j svo marg Aar? Hvør er eg þess þu fridaste Brudgume/ ad þu villder eirnenn Dauda lijda þ mig/sem er þo ecke annad enn Syndarennar Þy/og Di æpulsins Frilla? Hvør er eg þss minngi æsturijkaste Skap ͤe/ad þu þ mig Aldvirdeleguste Skiepnu þijna villder þola Krossens Pijnu ꝛ Dauda? Sannlega þa er eg þi ͦ minn astudlegaste Brudgume/ein

Blood.

Blodbrwdur / þ hvoria þu wel‑
helldter so mikla Blode. Sam‑
lega er eg þier / þu allra ſegurſta
Lilia / eirn ſtyngande Þyrnebrodd
ur. So mikla ꝛ þunga Þraut
ar Byrde / legg eg þier a Herdſ‑
ar / ad þu kiemſt ſo vid under þm̃
Byrdar Þunga / ad þu ꝛ ſo ſveitt
eſt Bloode nu. Þier minn Drottn‑
en JEſu / Endurlauſnare minn og
Medalgangare ſkal eg eilyfft Loꝼ
ſyngia / þ alla þeſſa þyna Elſku.

VI. CAP.

Þackargiörd fyrer þ Gud hefr
kallad oſſ i Ordenn ꝛ m3 Ordenu.

Þier DROtten Gud minn
ſie Heidur / Loꝼ og Þackar‑
giörd / þ þu villder open‑
bera oſſ i Ordſins Predikun / þ ꝥ‑

E. na Þod

na Fedurlega Velþocknan ogRaad/uṁ Saluhialp Mañaña. Af Natturu vorre erū vier añars Myrkur/sitiū j Myrkrunum og j Lande Daudans Skugga. Eñ þetta Myrkred utdrÿfur þu med skiæru Lioose Evangelij. J þÿnu Lioose siaum vier Liooſed/ þad er/j Orde Lioossens siaū vi er þ sanna Liooſed/sem upplÿser alla Meñ/sm̄ kōa j þeñañ Heim. Hvert Gagn giører þolgeñ Fi sioodur? Eda þad Lioos sem geymt er under Mæleaske? Þar fyrer prÿsa eg med þacklæt um Huga og Giede/þañ þiñ mikla Velgiørning/ad þu j Orde Evangelij Openberader oss Velgiørninga Fiesiood þÿns elskulega Sonar/hvad fagrer eru Fætur þeirra sem

irra sem Boda þ hid gooda/ Fra
sin Hialprædeð Predika; Þeñann
Frid Samvitskuñar / ꝛ Velferd
Salareñar/ kuñgiorer og bodar
þu oss eñ j Dag j Orde Evangelij
edur Gudspiallsins/ og kallar oss
þar med til Rykis þyns Hiart-
ans Sonar. Eg var Afvegaleid-
dur a Oveige Villuñar/ svo
sem ein aum og vanmegna Sa-
udarkind/ eñ þu leidder mig med
Ordenu a riettañ Veg. Eg var
Fordæmdur og Tapadur/ eñ þu
framber þ mig Christi Velgiör-
ninga j Orde Evangelij/ og fram-
bydur mier þa. J Christi Vel-
giörningum frambydur þu mier
Nadena/ j Nad þiñe Fyrergefn-
ing Syndaña/ j Syndaña Fyr-
ergefningu Riettlæted/ j Riett-

lækenn Lijfsed og eilijfa Saluhj-
alp. Hvør kan med Ordunū nog-
lega wt ad ſkyra og wtmala þau
þijn Myſkunnar Jdur? Ja / ving-
ē kan ad koma þar til Hugar þa-
nkum ſijnū / auk helldur Tungu
take edur Malſkære / hvad myk-
il ad ſie Stærd þinā Giæſku Aud-
æfa. Oſſ openberar þu þan Le-
yndarddomenn um vora Saluhj-
alp / um hvorn Þagad var fra
Eylijfum Eilijfdarenar. J Evan-
gelio openberader þu oſſ hin Þy-
na Fridarens Þanka / þu hafd-
er um oſſ / adur en Heimsins Gr-
undvollur var lagdur / þa lætur
þu oſſ j Lioſe / Ordſins Predik-
un / hvørt þitt Ord ad eit Lios
Foota vorra / ſem ſkeppuſtic / geg-
num Þe hafd mijrkva Daudans þeſſa

eilijfa

eilijfa Liossens. Huørt Gagn vær te oss þar af ad vera Fædduñ/ uttañ þu hefder oss þ Christū / fra Synderne frelsad: Hvad hefde oss stodad Endurleysnū ad vera/ uttañ þu hefder lated j Ordenu kuñañ verda kañ Endurlausnarēnar ofeigianlega Velgierninga Þu utbreider til vor þijnar Hendur / allañ Dageñ, Dags Daglega klappar þu uppa Dyr vors Hiarta / og kallar oss til þijn alla f þijnu Orde. O þu Giæskufulle Drotteñ/ hvad marg þusunder þusunda Mañaliþa j Bluidleika og Villu Heidendoomsins/ hvøriū ad svo miked Lioos þess Himneska Ordsins / er ecke uppruñed nie skined/ so sem hañ hefur veitt oss og gefed þo allra O-

packlatustum? Æ hvad ept for⸗
skulldū vier þ med Forachtun og
Opacklæte voru/ad þu taker j bu
rt fra oss Liosed þiña Orda? Eñ
þu ert Langlundargoodur ꝛ læt
ur sm þu simer ecke til stiffra vor
ra Synda/ og geimer oss eñ nu
pad allra heilagasta Geimslupied
þiña Orda/ og þañ dyrmætasta
Fiesiooden ap oseigianlegre My⸗
skun þiñe/þyrer hvorn þiñ Vel⸗
giørning vier giorsi þier Silgpar
packer/og bidium audmiukleg(a)
þu vilier þa Edla Gaþu þram⸗
veigis hia oss geima/Amen.

VII. CAP.

Packargiørd þ þ/ad sa Naadarr
uge GUD Bijdur vor/ þar til vær
snuunst.

Eg er

E G er þier þ… allra My- skunsamaste Fader um̃ Eilijfft Þackläte skylld- ugur / ad þu med so mi- killre Giæsku og Langlunbar, gieckst beidist min̄ / þangad til eg kuñe ad snwast aptur til þijn / og ad þu leidder mig j burtu af Gøo- kuning Syndaña/eñ j Samþielag skap þyns Rijkis. O hvad myk- el Þolenmæde og Langlundargi- ed er þad/ad þo eg hafe þad þu syndsinum forskulldad/ad þu ut- kiwþader mier/fra þiñe Asionu / og utræker mig j Eillifar Kval- er / þa hefur þu þ ecki undann dreiged? Hvad margar Þusunder Maña hefur Dauden̄ fyrre j bu- rtu hrifsad / eñ ȝr kunu ad giora Iderska Jördẽ? Hvorsu marga Syn-

dara hefur Diøfullen̄ so forherta
giørt / ad þeir vafa eckert þrytt
um̄ Syndan̄a Fyrergefning/ og
hafa so Qvitter j burtu dæmd
Fra slijkum hefur mig ecke skiled
Natturun̄ar Tegund/sem eins
er hneygd til Jlls hia mier / sem
þeim/helldur hefur þ giørt þitt
Giæskufulla Langlundar Gied
alleina. Ecke hefur þvi ollad þ/
ad Synder mijnar hafe vered liett
are edur min̄e en̄ þra/Helldur olle
þvi þijn yfergnæfanlega Nad-
Myskunseme þijn þreytte Kapp
vid Eymd mijna. Eg for afram
j þvi/ad Syndga/ en̄ þu foorst
afram̄ i þvi ad vera mier My-
skunsamur. Eg droo undan̄ ad
snwa mier til þijn/ en̄ þu droost
undan̄ Hefndina/sem þu mætter
med

med riettu uppa leggia. Eg scor Villt / þu kallader a mig. Eg villde ecke konig / og samt beidstu epter mier. Þessa þijna Giæsku / min Erwþasse / og epterlætesse Fader / kan eg ecke med verdugũ Lofstijr ad prijsa / þetta þitt Lang lundargied / minn Giæskurijkaste Gud / get eg þier mz engre Þock non eindurgolldeð / þu hefr lijkvar ad mig fra þin ofelianlega merg= um Syndum / sin bæde Spilling mijns Holldz / og Veralldarennar Tilloðkan og Diøfulsins Acagz ian / kuñe ad fella mig / edc sijdz eñ þa adra. Ja / þu hefur ei ad eins geimt mig fra mørgũ Synd um / so eg hæ: ecke drygde / helldz ur þa beidstu mijn Miskunsam= lega / þar til eg giørde Jdran / þvi:

er þær Synder/sem eg var j fall
en. Þo eg sie alldrei svo myklla
Vijta verdur/þa ertu samt miklu
Giæskurijkare. Eg Syndgade &
þu lierst sem þu sæer þad ecke/
eg aptrade mier eige Glæpe ad
drygia/en þu aptrader þier sæt ad
mier ad Nefna. Eg hiellt apr-
am j langa Tijma j Jllgiørdu
mijnu/þu hiellrst apram þar ad
mote med Giæsku þine vid mig.
Hvad hefe eg þa af þui Forskull-
dad/annad en jllt/& verra en jllt/
med mijnu otelianlegu yfervætt-
is þungu og Oskaplegu Syndu
og Afbrotu? Þui a eg þ alleina
ad Þacka þine Giæsku og Good-
gyrse/ad þu med so myklu Lang-
lundargiede/hefur beded epter Jd-
run mine og Yferboot/og hefur
greidt

greidt Saalu miꝛna / burtu wr
ſo miørgū Fiøtrū Syndanna.
Þier Drotten̄ min̄ ſie Loꝛ/Heidꝛ
og Dyrd ad eilijfu / Amen.

VIII. CAP.

Þackargiørd fyrer Mannſins Aferd eot og Jdren.

EG þacka þier min̄ Gud
kar ꝥyrer / ad þu ſnerer
til þ(n Hiarta min̄u /
hvert ad er þo hartt j
ſier / og tregt og tornelt til ad
Jdraſt/og ꝥ þu hefur þad Stein-
hiartad ꝥra mier teked/ ꝛ gef-
ed mier eitt Kiøtlegt Hiarta / ꝥ
hafde eg af ſiꝛlfū mier / ad gieta
j Syndena fälled. Enn ad riſa
upp aptur til ſannar Jdranar / ꝥ
hafde eg ecke af ſialfum mier.

Ad fara Villt / þad kuñe eg sialf ur audvelldlega / eñ ad komast ap tur a riettañ Veg / þad kunne eg ecke / utañ mz þijnu Styrk. Sø sem sa ed brædest bogeñ edur krep tur af Mooduriſſe / kañ med øng vum Natturlegū Medølū ad gi øraſt riettur / helldur þlijtur þa Gudlegur Kraptur ad koma til / ef þess hattar Madur ſkal aptur Obogeñ verda. Sø var og so eir neñ mijn Saal / særdd med þeirre andlegu Vugdu og Vinglijka til Syndareñar og Veralldlegra N uka / þar þyrer kuñe hun ecke med nockrū Mañlegū Krapte upp ad riettast / helldur alleinasta af þijñe Naad / so hun giære rieett sig upp til þiñar Elsku / og Epterleitinga nar þra Nijmneſku Audæfaña.

Ad Kvola

Ad Kvola mig og Afmynda med adskilianlegũ Syndum / þad gat eg giørdt / eñ ad koma þre goodu Myndeñe a mig aptur / þad gat eingeñ giørt utañ þu alleina.
So sem Blamaduren kañ ecke ad skipta um̃ siñ Nørunds Lit / og ecke helldr Pardus Dyred um̃ sy-na Flecke. So kuñe eg ecke gott ad giøra medañ eg var Jlsku verk-unum haadur. Þu Gud miñ sn-erer mier / og þa snerest eg / Ept-er þad þu hafder snwid mier / þa giørde eg Jdran / og epter þad ad mier var þad syndt / þa sloo eg a mitt Lær. Eg var j Syndun-um Daudr / ꝛ þu Lijfgader mig. Ecke meira eñ sa hiñ Daude kañ ad orka edur megna til siñar Vpp-risu / øngvu meira kuñe eg ad or-

ka edur styrkia til minar Yferbot
ar. Synderna voru mier sær-
are en Nurnung / og Nunnangs
Seitlur / en þad þær smacka mi-
er nu Beyskt og Rann / er þier
ad þacka / sem mier heffut þan and
lega Smeden gefed. Verk Dy-
gdana voru mier beyskare en Gall
og Aloe. Þad þau eru mier nu
sætt smackande / þad hef eg þier
ad þacka / sem med þynum Anda
umbreitter Rangferdugu Domi
mins Hollds. Eg voor Villt /
so sem annar tyndur Saudur / og
hallade mier til Sin Rangslæte
sins. En þu goode Hyrderen leit
ader ad mier / og hafder mig heim
apftur til Hiardar Flocks þeirra
Heilogu. Seint toof eg til ad
þeckia þig / þu sanna Lioos / þvi
þar hafde

þar haꝑde eitt myrkt Sky dreig-
ed ꝑyrer Augũn mijns Niegoom̃
legleika/sem bannade mier ad sia
Lioos Sam̃leiksins. Seint þeck-
te eg þig/þu sanna Lioos/þvi eg
var Blindur og elskade Blindle-
ikañ/og gieck j gegnum Myrkur
Syndanna til þeirra Helvitisku
Myrkrana. En þu mijn Upp-
lysing leitader ad mier / sem ecke
leitade ad þier/þu kallader a mig
sem ecke kallade til þijn/ og sner-
er mier til þijn/þa eg var eñ ecke
snweñ til þijn og sagder med Kr-
ꝑtugasta Hlioode. Þar verde
Lioos hid sira j Hiarta þessar-
ar Mañeskiu/og þar vard Lioos
og eg sa þitt Lioos/ og kañadest
strax vid miñ Blindleika. Fyrer
þessañ Omælelegañ Velgiorning

skal

skal eg Vijðfrægia þitt Naꝼn ad Eilijꝼu / Amen.

IX. CAP.

Þackargiörd fyrer Syndanna Fyrergefning.

VM myked Þacklæte er eg þier Skylldugur / þu Eilijꝼe og Myskunnarꝼulle Gud / z myklar Þacker giere eg þier og seige / z þad / ad þu rakst mig ecke ꝼra þier / þa eg kom til þijn / helldr med tokst mig med ꝼeygelis Hende / z fyrergaꝼst mier j hinn Myskunsamlegasta Maata / allar mijnar Synder. O þu Giæskurijkaste Fader / Eg var sa ꝼortapade Sonurenn / sem wtsoad heꝼe j Svallsomu Lijꝼerne / mijnu Fodur Arꝼe

þvi

Þvi þad Gooda sem mier var j Natturuñe medfædt / hafde eg Saurgad. Nadarennar Giæde hafde eg forsmad og fra mier hrunded / Dyrdareñar Giæde og Audæfe hafde eg af mier brotid og var orden̄ bæde Falækur og Hungradur / eñ þu sadder mig svo Hungradañ / a Brande Hinr[illegible] ar Nadar og Myskunar. Eg var orden̄ Naken̄ og fyrdtur ollu Aud. Þu klædder mig aptur med Klæde Riettlætesins / og giorder mig Audugañ. Eg var Fortapadur og Fordæmdur / Eñ þu af Nad þiñe / gafst mier Saluhialpena aptur. Þui hrærdest svo Myskunar hier mier / ad þu tokst mig þier j Faang og kyster mig / þu sender mier þiñ Eckulegasta Son /

Son/sem er j þ þinu Skaute/og
þañ Gooda heilaga Anda/sem er
Koff þins Muñs/ hvortveggia
þetta er hiñ stærste Vitnisburd-
ur þiñar omælelegrar Astar vid
mig. Þu geyrder mig j þañ besta
Skroda/j þvi þu gapst mier þ
fyrsta Sakleysed/sem Mañenum
var j fyrstu Skøpun giefed/ þu
setter eirn Hryng a miñ Fingur
j þvi ad þu Jñsiglader mig med
Anda þiñar Nadar. Þu drost
og Skoo mier a Fætur/þar þu
utbioost mig med Evangelio Fr-
idarens. Þu slatrader og svo
miña vegna þeim alta Kalfe/
þar þu gapst þiñ elskulegañ Son
j Daudañ fyrmig. Þu lietst mig
Giestabods Gledeñar niota/j þvi
þu gapst mier aptur Glede j Ni-
artad/og

artad/og hañ riefta Frid Sam-vitskuñar. Eg var Lauður / og þu enduriõsgader mig. Eg var vorden Villtur & þu leidder mig aptur a rietta Veg. Eg var ko meñ j stærstu Orbyrgð / og þu gaffst mier aptur nyjnar fyrre Ei gner. Epter þijnum Riettlætis Dome hefðer þu vel mætt syn-ia mier Vidtoku / og reka mig j burt fra þier/sem var af so mørg um Syndum flekadur/ so mørgum Syndum hladen/ og af so mørgum Illsku verkum forspilltur/en Miß-kun þijn yfergnæfde þa mijnar Synder/ Giæska þijn var meire og stærre / en øll mijn Illska og Ranglæte. O hvad opt hefe eg apturhyrgt þier Nurd mijns Hi arta/ þo þu hafer uppa hana kl-
appad/

sppad/ hefder þu þa ecke med all um Riette matt apturbyrgia fyr er mier þinar Nadar Dyr/ þa eg þar uppa klappader Hvad opt hefe eg byrgt og apturluckt mijn um Dyrũ þa þu hefr kallad mig. Þvi være mier þ maklegt/ ad þu eirneñ apturbyrgder þijn Dyrũ þ Rødd miñar Ackvarpanar / þa eg kalla til þijn/ enn yferfliotl anlegre var Nad þijn/ enn allar mijnar Yfertrodslur/ Saker og Sekter. Þu tookst a mote mi er/ med wtbreiddum Fadme/ og afmader allt mitt Ranglæte/ so sem ann ad S.y/ og allar mijnar Synder so sem adra Þoku. Þu minnest ecke leingur a mijn Af brot/ helldur tookst mig jñ i Fa ngbinnar myckellrar Myskunsem dar. Syr

dar. Fyrer þann þinn omælelegan Velgiørning/ ſeige eg þier Eiliff at Þackir/ Amen.

X. CAP.

Þackargiørd fyrer Stødugleika j þvi eina Gooda.

HErr DROtten ſie Heidur og Dyrd/ Bleſſun og Þackar giørd/ þad þu ecke alleina aſta tookſt Myſkunſamlega vid mier/ þa eg ſnereſt til þijn/ og giørde Jdran og Yfferboot/ Helldur og eirnen þar at ofan gaffſt mier Stødugleik/ til ad fordaſt Syndena/ og Nyan Krapt til ad betra og betra mitt Lifferne. Nu ad Sagn gioret þad þo Madur frelſeſt um ſinn fra Sinndoomenum/ ef hann fellur ſtrax j hann aptur/

og med

og med langtũ þyngra Nætte?
Nvad stodar þad ad fa Aflausn
Syndañа/utan Gud giefe jsidan
Naad til ad liþa Gudrætelega?
Þu trwfaste Gud hefur hagad
þier j ollum Portũ svo sem eirn
goodur og Konstrukur Læknet/ta
medan þu grædder Saren Sal
ar miñar/ þesse miñ Saar voru
samangrooeñ/og þurftu þvi vid
stoorrar og kroptugrar Grædslu/
þvi læknader þu þau med Saar
um Sonar þijns. Þad var ad
Ottast/ad Saar þesse mætte gr
afa upp aptur/þott grooeñ væ
re/eñ so þad skyllde ecke skie/ þa
gafstu Naad þess heilaga Anda/
sem styrkia skyllde og vid Magt
hallda Grædinguñe. Nvad marg
er eru. Hr. sem epter feingna Syn

dasta

daña Fyrergefning/ hallda samt
og sinum sijn Sidum/ sem þeir
fyrre hófdu/ og styggia Gud þūg
legar epter eñ ꝺdur/ med siñe End
urnyadre Synda Jdiu: O hvad
marga sia um vier þa sin þrǽad.
er eru undañ Oke Syndana/ hv
erier ed aptur snwa til sijns fyr
ra Fangelsis/ ꝛ lijta samt aptur
til Kiøtkatlañaj þui Andlega E
gyptalande/ þott þeir sieu þadañ
dasamlega wtleyster? Þeir ed
umskiveed hafa Saurgun Neim
sins fyr Þecking Christi/ eñ kv
ola sig aptur j sømu Saurgan/
med siñe fyrre Jllsku og Ogud
legre Umgeingne? Þeir voru
leyster aptur af Fiøtrum Diøf
ulsins j þvi þeir sueruist/ eñ slæk
ia sig aptur med Svikum annara

verre

verre Anda. Soddann Manne hid siþara verdur verra þvi enn fyr a/og þeim hefde vered betra ad hafa alldrei þeckt Veg Riettlætesins/helldur enn ad snwast apt ur fra Veige þess heilaga Bodords/sem þm var þeinged/epter þad þeir þecktu þann sama Veg. Þvilijker/heita þeir Hundar/sem ganga aptur til sijnar Opeckta Spyju/og þann Svijn/sem aptur sulla j Saurnū/epter þad þau eru þveigen/hid sama hefde mig kunnad ad Henda/utan þier hefde þocknast þyrer Naad þyns Kraptar/& kreptuga Verkan þyns Anda/ad geyma mig stadfastan j þol enu Gooda. Sa same hreduisse Ande sem þa vann og yfirbugade hn uppvijode mig og eirnenn. Su

sama Verølld sem þa Aþvega leidde/villde mig ꝛ so locka. Pad sama Nolld sem þa sigrade/egnde mig og lÿka. / þÿn Nad alleina hlÿþde mier a moote allra þeirra Asokn og gaþ mier nægianlegañ Styrk til ad yþervinña allt þ(r)a þiñ Kraptur var styrkur j miñi Veikleika. Fra þier kemur ad oþan sa Styrke Andans / mz hv oriñ eg kuñe aptr ad hellda Nolld sins Astrÿdu / hvad hellst gott sem med mier er / pad kemur ad oþañ þra þier / sem ert Brunnur alls goods / þar ad ank af Nattuuñe er ecker t j mier utañ Synder. Þar þ/ so mörg Good verk sem eg þyk ist ma mier þiña / hver ed þo op Spillingu mÿns Hollds / eru D hrein og Ofullkomeñ. Vid svo

margar Gafur þiñar Naadar h[…]
[…]t eg ad kañast. Fyrer þa þijna
ómælelega Gafu mier tieda og
veitta / skal eg og vil / giøra þier
eilijfar Packer / Amen.

XI. CAP.

Packargiørd fyrer allt þ gooda sem Gud hefur oss veitt og gefed / bæde uppa Saal og Lijkama / og eirn eñ þ goodre Luku viderkur.

EIlijfar Packer er eg þi
Jer skylldugur þu eilijfe og
Myskunsame Gud / þar þ
ad þu ecke alleinasta hefr gefed mi
er Lijkama z Saal / helldr z eirn
eñ veitt mier þar ad auk margt
gott bæde uppa Lijkaa z Saal / z
Lucknleg Tilfelle. Þu hædsta
Speke keñer Møñum Vijsdom
eñ. Þar þ ef eg kañ nockud gott /
þa

þa audsyner þ ꝥ þyna yfergnæþan lega Giæsku vid mig. Være ec ſe þitt Lios / þa være mitt Nug ſkot Formyrkvad. Være ecke þyn Nad / þa være min̄ Vilie Hertek eñ til þess Illa. Ekynie eg edur ſkilie nockud gott / þa er ꝥ þiñe Nad ad þacka. Forsialegleike z Framſyne er Nugſkotſins Auga / eñ Auga Forsialegleikans z Framſyneñar er Guds Nad z Myſkun / allt þ vier ſkyniū z vitum þ ſkyniū vier añad hvort af Openberingu Natturuñar / edur af Tilsogn Guds Orda. Nu kiemr hvortveggia fra þier / þu Lios eilyffrar Speke / bæde Upplysing Natturuñar / so z lyka Openberan Ordsins / þar þ er þ ꝥ þyn Gaſa og kemur af þier allt hvad vi

 er vitū

er vitum og Skynium. Þu ert
mitt Lijf/þu oþriootanlege Br-
unnur Lijfsins/og af þier kiemur
Leingd Lijfdaga minna. Þu hin ei
lijfa Heilsa/þu ert Styrkur mijns
Lijkama og Nyrningar Kraptur
minnar Hreyfste. Madurenn lifer ecke
af einusömlu Braude/helldur af
öllu þvi Orde sem framgeingur
af hijns Munne. J sama Mata
gietur ecke Fædann halldeð Manne
vid Heilbrygde Matt og Megn
hann kann og ecke med eintoomis
Læknisdoomerum / ad hallda
vid Heilsu og Heilbrygde/helldur
af öllu þvi Orde sem fram geing
ur af hijns Munne. Nægd og
Roo Hugskotsins/varnar og
vidhelldur Lijkamans Heilbrygde
Senn Gudrækne helldur vid Ma-

gt Nægd

gt Nægd og Rooſeme Samvitſk
unar. Nu kiemur ſon̄ Gudrækne
alleina fra þier/ſem ert ſa hæðſte
Goode / Þvi er lioſt ad fra þier
kemr Nyt̃ld z Stilling Hugſkot
ſins/z æſkeleg Heilbrygde Lykam
ans/fra þier / Þu æðſte og ſtærſte
Goode/kiemur øll ſon̄ Gudrækne
ohræranleg Nyt̃ld Hugſkotſins/
og æſkeleg Heilbrygde Lykamans
Hvad veiſt eg og eirnen̄ mæ̃ þm̃
bid yfra tilfallande good̃u Hlut
um/ þad aeg allt þin̄e Goodgyt
ne ad þacka. Ecke hef eg m̃z n hn
um Verdugleika edur Forþien=
uſtu/komeſt yfer hin̄ minſta Br=
audmola/auk helldr an̄ad meira/
hvad ſiſdur eru mier þa ad þacka
þau margfølld ytre Giæde z Aud
æfe / er þu lætur mier hlotnaſt

x tilfalla. Slijkt plagar ad kall ast Luckuman/en þad er þo j Ra nn ecke annad en þijn Fødurleg Giøf og Skaþa. Eingeñ Sæla er meire enn ad giøra ødrum gott af sier/ gefa og lana. Þessa Sælu hefur þu mier veitt/ sem mier hefr giefed Nægd Audlegd areñar. Þu hefur þar til jnsaad j mitt Hiarta/Sæde þiñar Naad ar/so ad ødrū mætte þar af vera Kornskera Velgiørdaña. Miked og margt Guds Lan hefur þu lagt mier j Fang og trwad mier til/so mier giæfest þess meire Tx søk til ad giøra til gooda ødrum mijnū Medbioonū. Fra þier ei lijfe Bruñur alls hins gooda/ vt flioota til mijn Læker Gradaña og Nidafaña/allt hvad eg er E Megna/ allt hvad eg a. edur

læt af Nende vid adra rakna/ þ er allt komed til mÿn af þinne Giæskusemie. Fyrer þessa omæle-lega Myskun þÿna/ seige eg þier eilÿfar og oþrioottanlegar Þacker/ AMEN.

XII. CAP.

Þackargiord þ Sacramēte Skriptarenar sem vier höfum þeiged.

VJer þu eilÿfe og Myskunsame Gud/ Fader/ Sonur & heilagur Ande/ giøre eg Audmiukar og Liutelatar Þacker þ þu hefur þveiged mig og hreinsad j Skÿrnenē/ af øllū mÿnum Syndū/ og jnnreked mig j Sattmala Naadarenar/ og giert mig ad Erfingia eilÿfs Lÿfs. Þier tt eg þ ad þacka/ ad eg er Fæddur

 af Christ

af Christnū Foreldrū / og er af
þm̄ færdur til þiss Himneska Br=
uñs Saluhialparēnar. Hvad
margar Þusunder Þusunda Bar=
na fædast og hafa fædst j Heiden=
doomenū / sm̄ þsa heilaga Sacra=
mentū ecke fá / z deya so wt af
j Syndū sinū? Sama var j mi=
er og þm̄ / Natturu Tegundeñ /
alleina þijn yferfliootanleg Naad
adskilde mig og þa. Jafninge
þeirra var eg ad jafnre Av rōin=
gu. Eñ af Þagu þiñar Nadar
vard Adskilnadur a mille mijn z
þeirra. Hvad mykel er þesse þijn
Giæska / ad þu leitader mig upp /
z fanst þa / þegar / eg leitade þijn
ecke. Þu Bænheyrder mig / adur
eñ eg bad / Þu laukst fyrre upp f
mier / eñ eg klappade uppa Dyr
þiñar

þiñar Naadar. Þetta þitt Myskunar og Giæſkuverk / er myklu ſtærra eñ Mañ kuñe ſig þʳ uppa nooglega ad furda. Eg er ſkyrdur j þijnu N. Nafne. Þitt Bleſſada Nafn er yfer mier akallad. Sañlega er eg þvi jnteken j Heimele þitt Himneſkt / & Heimilis Foolks Riett / og er vordenn Sonur þeſſ Himne ſka Fodur ſins Brooder Chriſti og Muſtere H. Anda. Sañlega er þad Ekſkirnarbad Heilagt og Himneſkt. Sañlega er eg þvi þveigeñ og hreinn giørdur fra allre miñe Saurgan. Þetta er Vatns Saur Endurgetningareñar / og Endurnyungareñar. Sañlega er eg þvi j þui ſama Endurgeteñ þ Naadarverkan heilags Anda / og Endur-

nyadur. Hvad helst sem Endur-
lausnareñ miñ Christur/miñ Sa-
luhialpare forþiente med allre siñe
Lydingu/& miñ Vthellingu sijns
blessada Bloods/ þad allt saman
hefur hañ jnlagt og lated j þañ
heilsusamlega Bruñ Endurfædin-
gareñar og Skyrnareñar. Þar
fyrer/hvar hañ þiggur Skijrn-
ena/ sa þiggur Adreiþingu Bl-
oodsins Christi/ þ.dyrmæta Bl-
ooded Herrans Christi/ hreinsar
mig af ollum mijnu Syndu og
gieter mig Snioonum Hvijtare
j Auglite mijns Guds. Eilifañ
Sattmaala hefur þu eilijfe Gud
vid mig giort og bunded j Skijr-
eñe/til hvørs Sattmaala eg maa
og f. ñ æ:ijð aptur ad hverfa miñ
sinne og alvarlegre Jdran. Þu
hefur

hefur trwlofad mig þier ad Eilijf-
ju / j Doome ꝫ Riettlæte / j Naad
og Myskun. J Skijrnene hefur
þu giefed mier Trygdar Pant
þijns heilaga Anda / þat þ mun-
tu ecke vtslwpa mier fra Auglite
þijnu / helldur muntu Minnugur
vera þijns Fyrerheitis / og jnlei-
da mig j Fognud þess Himneska
Brwdkaups sins. Svo sem þad ad
Himnarner opnudust j Skijrn
Christi mil̃ us Endurlausnara / sem̃
er mitt Hefud og miñ Medalgan-
gare / so hefur þu þ Sampie-
lagskap hans Skijrnar uppioked
fyrer mier Himnenum / og Dyr-
um Paradijsar. Eins lijka sem hei-
lagur Ande nidurstie yfer Christ-
um / þa han̄ var skijrdur / og þad
ad Rodd þess Himneska Fodursins

 vidur-

viðurkiende / að hñ være ſiñ Elſkulegur Sonur / eins er eg og þ Sampielagſkap Chriſti Skyrnar vorðeñ Nuttakande heilags Anda / og hefe oðlaſt Arfleidingar Rieſt Guðs Barna. Fyrer hvörn omælañlegañ Velgiorning eg giøre þier eilyfar Þacker miñ Guð.

XIII. CAP.

Þackargiörð ꝼ þ heilaga Sacramente Alltareſins.

Mi oſeigianlegar Þack er eg þier ſkylldugur / þu ædſte Guð / þ þu j þeim allra heilagaſta Leyndardoome / ſyns Sonar Kvølldmaaltydar / ſeder mig ꝛ fooſtrar a hans allra heilagaſta Holde og Bloode. Hvad kañ a Nimne og

ne og Jørdu Dyrmætara ad þin-
ast/ en̄ sa allra heilagaste Lijkame
sem þijnum Hiartans Syne var
i Persoonulegre Eining Sam-
teingdur? Hvad kun̄e ad vera viss-
ara Teikn/Vitnisburdur ꝛ Pan-
tur þin̄ar Nadar og Myskunar/
off til Handa / en̄ pad dyrmæta
Blood þijns Sonar / sem fyrer
mig var a Krossens Alltare vt-
hellt/mier til Syndalausnar? þar
gefur þu mier sialfur Endurlausn
ar Gialldeð/so pad sie hin̄ sterk
aste Vitnisburdur þin̄ar Nadar
mier til Handa. So opt sem eg
med min̄ni Syndū/fell fra þeim
heilaga Sattmaala / sem þu vid
mig bautst i Skijrnen̄e/so opt ley
fer þu mier til þess sin̄o Satt
maala/ ad meiga eptur koma til

þʃn / ſaare Jdrun / og med riett=
te Styrkun þeſſarar þinar Naadei=
tu Kvølldmaltijdar. Þetta er
Sacramente þeſſ Nya Teſtamen
teſins / og þarer mier jafnan nij
ar Atgiafer. J þeſſum Lijkama
byr og bygger ſialfft Lijfed / þui
nærer þ mig og endurlijfgar til
Eilijfs Lijfs. Fyrer Vthelling
þeſſa bleſſada Blodſins er Full=
nægia giord þ allar mijnar Syn
der / og þui ſtadfeſtiſt mier Synd
ana Fyrergefning / ſo opt ſem eg
þar af Dreck. Þui ſo ſeiger ſia=
lfur Saanleikuren / Huør han et=
ur mitt Hold og dreckur mitt
Blood / ſa hefur þ eilijfa Lijfed /
og hn vil eg uppvekia a eſſta De
ige / ſoñlega til Lijfsins / og ſannlega
til eilijfrar Dyrdar. Hvar þetta
er þad

er þad Lijffsins Braud sem af Himnum nidur stie/ so ad/ sa af þui etur hn̄ deyr ecke/ helldur hefur eilijft Lijf. Þad er Berging Erwarennar/ ꝫ Christe hroosar so mios/ huer ed saman eingu er ad vera med Sacramentis Bergingunne/ so ad þad sem oss er til Lijffsins tilsett/ verde oss og eirnen̄ til eilijfs Lijfs medtekid. Suo vil eg þui koma til þess Himneska Gestabods med Trw riettre/ ꝫ stoduglega þar a hallda/ ad sa Lijkamen̄ sem eg þar et/ sa sie þ̄ mig i Daudan̄ framselldur/ og ad þ Blodid sem eg þar dreck/ sie vt helt fyrer minar Synda Saker. Med eingu vit mooti kan̄ eg ad epalaust Fyrergefning minna Synda/ med þui/ ad su Fyrergefning er

stad-

stadfest med Medtekningu þess sama Altar sem var Foorn og Andvirde þ mijnar Synder ꝛ Aull dungis er þad af / ad eg kune ad efa þar um / hvort Christur mune ecke byggia j mier / þar hann Jnsig lar mier þa sijna Jbwd j mier / med Medtekningu sijns Holldſ og Bloods. Af sie þ med ellu ad eg j nockurn Mata efest um Adstod heilags Anda / med þvi ad minn Veikleike styrkest vid Adstod sijka. Ecke hrædest eg nie kvijde þ Vantrum Diofulsins / þar sijk Englanna Fæda hresser mig ꝛ hraustann giörer. Eg Ott ast og ecke þ Tælingu Holldsins med þvi ad þesse Lijkamsfæda og Andlega Fæda styrker mig j heilags Anda Krapte. Þa eg et ꝛ

drek

dreck hier aß/ þa verkar þad/ þ/
ad eg ei j Christo/ og Christur j
mier. Ecke mun sa goode Hirder
þad leyfa mie lijda/ ad su Saud-
ar skiepna sem fœdst og alest hefur
a sialßs hans Hollde z Bloode
verde af þeim Helvijtis Ulße
forgud og uppetenn. Sannkle
Krafftur heilags Anda/ mun þad
ecke helldur lijda/ ad eg verde aß
Veikleika mijns Holldz yßerbug-
unne. Þier hiñ Sæturijkaste
Endurlausnare og Frelsare minn
sie Lof/ Heidur og Þackargiörd/
ad Eilijfu/ Amen.

XIV. CAP.

Þackargiörd fyrir Vernd z Vard-veitslu j fra Jmislegũ Slisum og Olucku.

Eg.

EG segie þier eilijfar Packer/ þu Eilijfe og Myskunsame Gud/ þ þu hefur mig allt hingad til verndad og vardveitt/ fyrer otel jandlegum Slisum og Haaska/ og Oluckulegum Tilfellum med þinna heilogu Engla Adstod/ sem mier fordad hafa ollu Fare+ Jafnmargar og þo fleyre eru þær Velgiorder þijnar/ sem fordad mier fra Jllu/ enn hinar sem giefa mier þ Gooda+ So marg Afkumst og Ankanna sem eg nockurn Tijma sie a a jara Manna Lijkemum edur Salum/ so marga Myskunar Velgiorninga þijna sie eg vid mig framkoma/ þvi þ/ ad slijkt hefur mig ecke j sama Mata hendt/ edur mier til falled/ þ a eg þinne Lijknar

Giafsku

Giæſku alleina ad þacka/ Hvad myket er Magt Dioffulſins: H. v-ad ſlæg eru hn̄s Vmſatur/ Hv-ad opt heſde þa ſa Hreckvyſe Ande/ſa ſterke og ſlæge Ovinur gi-ort mier Skada/hefde eige þin Verndar Skiolldur ꝫ Atſtod þin̄a heilǫgu Eingla frijad mig fra hans Aſokn̄: Svo ſem ongvū er mogulegt upp ad reikna ǫll Svik Dioffulſins og han̄s ill ſku-Vollð / ſvo er og lijka ongvum mǫgulegt ad reikna edr upptelia Mergd þin̄a Velgiǫrninga/og þau myklu Audæfen̄ þin̄a Myſk-unſemda. Þegar eg ſeſt m Nott-unne /þa vaker yfer mier Auga þin̄ar Forſiar og Adgiætſlu/ſo ſa Helvijſke Ovinur / hvor ed ge ingur j kryng ſem grenjande Le-on/yf-

dn / yferfalle mig hvørke med Vallde sijnu nie Vielu. A Deig enn þegar Diofullenn freystar mijn/ þa stydur og styrker mig Kr opttur þinnar hægre Handar/ hid allra Nadarsamlegasta/ svo ad sa Svikafulle Freystare / fær mig ecke flægt j sijnu Viela Nete. Þegar otteliande Her ymislegrar Olucku er mier yfer Hofde hangande/ þa eru Herbuder þinar þeir ingu Einglar i kringumm mig/ so sem annar Elldlegur Mur/ þar er eingenn so litel og audvirdeleg Skie-pna/ ad mier kunne ecke ad granda a ymsann Hatt. Er þad þa ecke mykill og omælelega mykill Vel-giorningur/ ad Vernd þijn skijl er mier og Vgglausann giører j ollu þessu Saalu minne er hætt

fyrer

þ Synderñe / og Lijkama mijnum
hefir þ Fallenu/þvi stioornar þu
sialfr Giæfkustullaste Fader Sa
lūñe mine med þ ſynū heilaga An
da/ eñ Lijkama mijnum hlijfer þu
med Skylldr þiña heilögu Eing
la/þviad þu yefur Bod sett Ein
glum þijnū um̄ mig/ ad þr bere
mig/ad þr vardveite mig a ollū
mijnū Vegū/og so sem bere mig
a Hondū sier/so ad mijner Fæti
steitest ecke a Steine/þiñs Myst
un er þ ad Þacka/ad eg er eñ nu
ecke fortyndur og protenn. Mijar
Naskasemder palla mier æ jafnañ
til a hverium Deige/Ny ꝛ Fersk
er þar a meote Mr ſkun þ in yþ
er mier a hveriū Deige / og ad
hveriū Morgne/þig hverke sȳ
iar / og ecke Halldur seiner þu trw

þaste

koste og Svefnlause Hyrder og Vacktare Salar minnar og Lyfka-manns. Þijn Naad er Skugge yfer minne hægre Hende / svo ad mig brenne ecke sarheiter Geyslar Middeigesins / ꝥ er openberlegar Ofsokner / og ad mig skade ecke helldur Dimma Næturennar / ꝥ eru heimugleg Svik minna Ovina. Þu vardveiter mijna Inngongu / stiornar minne Frammgongu / og styrer minne Vtgongu. Fyrer hvørn þinn Velgiørning / eg vil þier og þijnu Nafne æfenlegt Lof syngia / Amen.

XV. CAP.

Packargiord ꝧ ꝥ Fyrerheit sem vier hófum fyrer Eilijfu Lijfe.

HJer giøre eg Packer / minn Himneske Fader / ꝥ ad þu ecke

ecke alleinasta heżur mier gi feð Synda minna Fyrergefning/ann allrar minnar Tilverkunar edur Verdugleika/og þar m ofan/ þa sitte Endurnyung þijns gooda heilaga Anda / helldur ꝛ eirnen þar ad auk/Lofun og Fyrerheit/ uppa þad eilijfa Lijf og Saluhi alp. Hvad mykel er þesse þijn Gi æska/ad þu gefst mier aumum ꝛ overdugū Syndara/ecke alleina sta ad þiggia svo opt og reina Nyskun þijna hier/helldur ꝛ eir nen ad meiga vænta Velgiörda Tilijfdarenar/þar ad auke j öd, rum Heime/ og ad meiga vænta mier og vona ad meiga bwa og byggia j Hollu þess Himnesta Majestetesins ꝛ Gieðe þess Eilijfa ꝛ sanna Lijfs eru so mykel ad þan

kunna

kuñа ecke ad mælast/ svo mørg ad
þau kuña ecke ad reiknast/ so la-
ung/ad þau kuña alldrei ad enda-
ast/So dyrmæt/ad þau taka øll-
gre vorre Virdingu. Hvad myk-
el er þa Giæska þiñ DROttenn
miñ/og Goodgyrne vid mig O-
maklegañ/ad þu blessar mig og
farsælañ giører j Eymda og Ar-
mædu Hwyse þessa Lijfs/med so
stadfestu Fyrerheiter Postulans
sem þiñ Sañleika bodade/hann
seiger ad eg sie nu alla reidu holp-
eñ j Voñiñe/hañ same vottar z
bevijsar/ad Voneñ mune ecke la-
ta mig til Skamar verda. Hv-
at fyrer lætur þa Skipforn mij-
ns Hiarta sig so Hrekia/sijñ j hv-
ørt ad Christur er alla reidu stig-
eñ fyrer Trwna? Þu heiter mier
Sælu

Saluhialpeñe Gud miñ/þu sem ad ert Ord Sannleiksins/hvorneñ maa eg upphiedañ edur ewgt hvert ad þisse þijn Lofun stan de oraskanleg edur ecke: Pad Fyrerheit þess eilijfa Lijfsins er Gioff og Skeinkur Nottens/þar þrijdur þad sama Fyrerheit ecke a Verkanna Forþienustu edur Forþienustu miñe/og uppa þijna Velgierningasem þu hefur mier af Nadeñe heitid/maa eg so fastlega reida mig i Truñe/svo sem eg er viss uppa þañ Hlut sem eg sie med Augunum. Þu fæder mig og Foostrar a Hollde og Blode Sonar þijns. Þu Jñsigl. ader mig med jnnra Vitnisburde heilags Anda. Hvar kañ ad fast edur þiñast sterkare Vitnisburdz

edur dyrmætare Pantur en þesse/ sem þu hefur gefed mier til St yrkingar uppa Fyrerheit minnar Velferdar og Sæluhialpar? Eg reine og formerke j Sanleika/ad þu ert hia mier j Nærmungū Mootlætingū þessa Lijfs. Þui skylldi eg þa ecke vera hia þier j þeim Sæluñar Samastad j epter komanda Lijfe? Nu þad fyrst þu veiter mier so myked j Nreyse þessarar Veralldar/hvad myklu meira muntu mier þa veita seirna j þeirre dyrdlegu Paradijsar Sælu ꝺ Himnū. Allt þ sm þu hefur heited mier / ad eg mætte mier hia þier Vona/ þ er mier so vijst sem allt þ Lan/sm eg er byrennt ad medtaka hier j Heime af þiñe Hende. Myst.in þijn og Sanleike er kropt

ke er kreptug/ og mun kroptug
vera yfer mier ad eilijfu. Mijſk
un þijn hefur geinged undan̄ mi=
er/hun mun og lijka fylgia mier
a epter. Hun gieck undan mier þa
þu giørder mig Riettlatan̄ af D,
iettlatũ. Hun mũ fylgia mier
a epter/þa þu mig um ſijder Og
rdlegan̄ giører j eilijfu Lijfe. Hun
gieck undan̄ mier / þa hun kiende
mier ad lifa Gudrækelega. Hun
fylger mier z ſo epter/þa eg fæ
æfenlega hia þier ad lifa. Þvi
ſkal eg ſlijka þijna Nad og Sam̄
leik prijſa æfenlega Amen.

Sa þridie Parturen̄ er Jhugan z Vm̃þeinking vorrar Parfar og aliggiende Naudſynia.

Hugan og Umþeinking um̃ vor eigenleg Vanefne/ audsyner ad vier høfũ Skort á öllũ Andlegũ Kraftũ oß sialfũ oß til/ og eigum þvi hvorke nie m igũ reida oß uppa vort eiged Megn edur Krapta j þeim Efnum/ helldur ad vier eigũ ad innflya alleinasta til Nadarstyrks og Adstodar þeirrar sem oß er heiteñ af Gude/ j Nafne Jesu. Af slikre Yfervegan vorrar Þarfar og Vrbyrgdar / þa hreffer Hiarta vort sig upp til Guds/ og bidur hañ ad deyda þañ Gamla Mañeñ j oß/ og um̃ Endurnyungu þess Nyja Mañsins/ sem öllũ Endurfæddũ er Dags Daglega harla Naudsynleg. Su Endurnyung er falsk

er þaleñ ꝛ folgeñ þar iñe/ad Gud hallde vid Magt/og auke hia oſſ ollū Gudlegū Dygdū / ſo ſem ad er Trwen/Vonen/Kiærleikuriñ Luſtelæte/Poliñmæde/Hogvæiď Skyrliſſe/med ollū odrū þeſſhatt ar Dygdum og Mañkoſtū. Hier um liggur oſſ alvarlega og jdug lega ad bidia. Þar ad auk og eit heñ med þvi vier verdū Daglega Hiſker/Qwadader og Aſtrijdder bæde aff Hollðenu/ Heimenu og Deſtnuñ. So ad Holldid vort lockar oſſ til Elſku Iardneſkra Muna. Heimureñ æſtrijder oſſ mz Hatre og Ofſokn, eñ Dieſulleñ med Swikū og Slægdū. Þvi er oſſ Daglega hin ſtærſta Naud ſyn a/ad bidia Drotteñ alls Her lar/vorn Sigurveitara/ ad hañ

Hialpe oss til ad virda lijtils þad Stundlega og Jardnesta/ ad gie ta aþneytad sialfū oss/ yþeruñed Heimeñ / ad bidia um̄ Huggun j öllū Mootgange/um̄ Hyllð ꝛ Roo Saalareñar /um̄ Sigurvin ing j Freystingunū/ um̄ Vernd og Vardveitslu fra Svikum og Umsaatrum Diöfulsins /nu/ allt þetta er oss hin mesta Naudsyn Daglega ad bidia. Þar næst og eirneñ / med þvi oss liggur hin allra mesta og stærsta Magt a Gudlegre Adstod j Daudanū ꝛ a Deige Doomsins/þar fyrer ber oss Daglega med stærstu Audmykt/ Alvoru og Alwd / ad bidia um̄ Farsæla Utfør af þessū Heime og um̄ Saaluhialplega Uppristu til eilijfs Lijfs/ Amen.

I. CAP.

Er ein Bæn um̃ þad / ad vier mættum̃ þa deydt og dempad hinn Gamla Mañenn.

Þu heilage og Miskũ same Gud / Fader Drottens vors Jesu Christi / ek bid eg Audmiukleg ꝧ þañ sama þin̄ Son j heilögũ Anda / ad þu vilier Kroptuglega j mier verka ꝛ fremkvæma Deydingu þess Gamla Mann sins / hvad mier er a hvøriũ Dege Naudsynlegt / uppa ꝧ / eg mege epter þeim iñra Mañenũ styrkiast j þier. Synden̄ byr j mijnu Holldi / geff þu mier þvi Krapt þijns heilaga Anda / svo eg giete heñe ei Valld yfer mier. Þu setur mijnar leynelegar Synder j Lios

 þijns

þijns Anglitis / Eg bid þig ad þu setier þar j Lioos mijns Hugskots / so eg kune ad sia þar / og bera Angur þyrer þær / og leite mier med Audmykt Fyrergefnin gar a þeim. Eg er eñ nu ecke vordeñ alldungis frij fra Jllwod Syndareñar. Veit þu mier þad samt af Nad þinne / ad eg sie frij fra Syndareñar Sekt / z þor þientū Launū / z er sa eilijfa Fyr dæmingen. Logmaal Syndareñ j mijnū Limū strijder a moote Log male mijns endurnyada Hugskots Eñ gef þu mier Nad þijns heilaga Anda / svo eg kune herteked þ Logmaal Syndareñar / so eg verde ecke Herteken af spilltre Nollds ins Natturu. Holldet gyrnest j moote Andanū / og Andeñ a mo te Nolld

te Nolldenu/ Andeñ erad sønnu
reidubwen/ eñ Nollded er veikt/
þar pyrer/ gief þu nñum Anda
Rijkdoom þijns Saneika og Kr
aptar/ svo ad hañ pæe sigrad og
yperuñed illar Nolldsins Gyrnder
med hvoriū hñ verdr aþ þvi A-
soktur og Dvaadadur. Sii hoor
unarsäa Dalila ansæker mig Dag
lega med sijnū Blijdlatū. Styrk
þu mig þvi med þijnū H. Anda
I þeim jnra Mañenū/ so hñ verde
ecke um sijder Sigradr nie Yfer
bugadur. O hvad þungt og tor
velldt vill þad veita/ ad strijda a
mote sialfū sier/ þad er a mote
sijn eigeñ Nollde og Bloode: Nv
ad bæagt og torvellt er þ/ad viña
Sigur a sijnū Heimilis Ovin/
utañ þu stode: mig og styrker s

S v   þessu

þessu Einvijgenu/ ꝛ Jklæder mig
med Himneskum Styrkleika/ þa
maa eg vel frijsta þ/ ad eg mune
underliggia vegna leynelegrar Fl-
ærdar ꝛ Viela þssa Ovinarens/
þiaka þu/ Brenn þu/ Sker þu/
Deid þu/ so eg kunne þess helldur
ad vinna þessa mijns Ovinar gr-
imleg Svik ꝛ Tælingar. Gef
þu ad eg deye j mier Daglega/ so
eg verde ecke burt dreigenn fra þui
sanna Lijfenu (sem er j Christo)
fyrer Flærdar Taal mijns Holldz
ꝛ lystesamar Tilleigingar. Upp-
kveik þu j mijnu Hiarta Elld An-
dans/ so ad eg Offre og Foorn-
fære þier þann mieg kiæra Son
Saalarennar/ sem eru jllar Gyrnd-
er ꝛ sialfs eigen Vilie. Holld ꝛ
Blood kunna ecke ad erfa eilijft

Lijf/

lijs. Oh lat þau þvi deyia j mier
svo eg verde ecke utelucktur fra
Himnarijke. Þeir sem epter Holl-
denu lifa/skulu deya. Enn hiner
sem j Andanū deyda Verk Holld-
sins/skulu lifa. Þeir sem Christo
tilheyra/ þeir Krossfesta Hollded
med þess Gyrndū. Kress fest þu
þar þyrer ꝫ deyð mitt Hollð/ O
miñ sæte JEsu Christe/ þu sem
varst þ mig bæde Krossþestur og
deyddur / A.M.E.N.

I I. CAP.

Um um Vardveitslu Trwarenn-ar og hennar Aukning.

D(rottinn) Vor Lifande og eilijfe Gud
hefur uppkveikt j Hiarta
mijnu Lioos sannar ꝫ Sa-
luhialplegrar Trwar. Þvi bid

eg med ſtærſtu Audmykt þ ꝗna Gi
æſku / ad þu Milldelega vilier
þvi ſama Erwareñar Liooſe vid
Magt hallda / þ̃ æ meir auka og
efla. Eg, þiñ ſtundum Veikleika
Erwareñar / Bylgiur Spaſemd-
areñar hrekia mig opt og tijdū.
Þvi hroopa eg til þ͡ꝗn Aminne
lega / og bid þig med Poſtulanū
ad þu vilier auka mier Erwna /
mitt Hiarta ſetia fram̃ þ̃ þig þitt
eiged Ord / ad þu muner brakad-
añ Reyr / ecke i ſundurbriooia / ẽ
ecke tiwka de Nær rotſlockva. Eg
berin ñ Myrgrip i einu Broðhæt
ku Leyrkere / og Blis Erwareñ
j veikre Krwo ſñeluckt. Hvad hefe
eg añad til ad giera / eñ ad bidia
þig med al varlegre Bæn og Ar-
vorpun / ad geyma þ̃ mig þetta

Hvørs

Nœrtveggia/ z ad supplicera þ
þig/um̄ Aukning. z. Efling hvor-
sdveggia Daglega? Giør þu mig
j Myrkru þessa Heims /Mluttak-
ande þess Himneska Lioos Trw-
areñar /þitt Ord er Lioos z. Lyß
veit þu mier þad af Myskunseme
þiñe/ ad eg halldi mier vid þitt
Ord med riettre Trw / og verde
med Adstod þiñe Barn Lioossins
og Lyfsins/z ad a mooti ollum
Diofulsins Freystingu/ a moote
ollu Verølldareñar Mootmælum
Ja/a moote Þonkū sialfs mijns
Hiarta / þa meige meira ţ mier
Hugganer þyr.s H. Ords. Þui
ad eitt Ord H. Ritningar er me-
ir metade en Himen z Jord. Fr
am̄kvæm du þ j mier þ heilagann
Anda þiñ/ ad eg stadugl.ga true

þijnu Orde / og ad eg giøre Vit
mitt og Skilningarvit mijn øll /
undervorpenn / under Hlijdne Tru
arennar. Þijn Fyrerheit koma oss
gefens / og eru ecke komenn under
Skilmaala mijns Verdugleika /
edur minna Verka / þvi get eg hall
ad mier vid þau / mz stødugre og
obilanlegre Tru / og treyste þinne
Gæsku af øllu Hiarta / mier til
Handa. Christur minn byr og lif
er i mijnu Hiarta fyrer Trunar
Vardveittu þvi i Hiarta mijnu /
þa Nadargiøf Truarennar / so ad
mitt Hiarta verde skrytt Herber
ge mijns Herra Jesu Christi. Tr
uen er Sæde allra goodra Ver-
ka / og Grundvøllur H. Lifernis
Geymdu þier hana i mier / minn
allra Giæskurijkaste Fader / og styrk
hana /

hana/ſvo ad mitt Andlegt Nyos
og Kornſkera lijde ecke Skada/
Styrk þu Truna mijna/ſo hun
þær yþerbugad og ſigrad/ bæde
Neimen z Noþdingia Neimſins.
Auk þu heñar Lioos/ſo ad hun
Dag fra Deige vot ſtrimlefra ſier
þeſſ ſkiærare Grylſlu. Vardveik
tu hana midt j Daudans Myrk=
rum/ſvo hun lyſe mier til þeſſ
ſaña Lijþſins. Gioornamier med
heilogū Anda þijnū/ſo eg ſam=
þycke ecke Holldſins Gyrnder nie
dryge Synder med miñe Samvit
ſku/z miſſe ſo Trwna. Helldur
ba ſtyrk þu þ gooda Verked ſem
þu hefur j mier uppbyriad/ſo eg
mz ſtodugre Tru/odliſt Arþ ei=
lyfs Lifs/Amen.

VII. CAP.

Bæn um Vardveitslu og Aukn ing Vonarennar.

O Þu Almattuge eilijfe ꝛ Myskunsame Gud. Eg bid þig fyrer þau allra heilogustu Saar ꝛ Under þijns Hiartans Sonar/ vardveittu ꝛ geymdu hia mier /Stod ꝛ Styrk þinar Uppkroptugu Vonarennar. Mitt Hiarta freistast stundum og veikest so sem Skip a Bylgium eins Ofgufulls Siovar. Gef þu mier þui örugt Akkere ohræranlegrar ꝛ stadfastrar Vonar. Stilltu þu Bylgiur Freystinganna/og Efasemdanna/þu sem ad ert Gud Vonarennar ꝛ allrar Huggunar. So vist/stadugur og obrygdanlegur sem ad er Sannleike þinna Fyrerheita/so vist og obrygdanlegur.

legur mun i mier vera Stödugle-
ike heilagrar Bonar. Eg hélld
uppa þijn Fyrerheit / þu munt
mier þijna Hialp alldrei bregdast
lata. Eg treysti uppa þijna Good-
girnd / þu munt mig alldrei lata
Huggunarlausan vera. Eg veit
vel / hverium eg hefe treyst / og er
viss þar um / ad þu munir þ Ge-
imslu Fie mier aptur þar a þeim
Deige. Eg treysti þar Oefanlega
uppa ad þu sem uppbyriad hefur
þ Gooda Verked i mier / þ sama
munir þu Fullkomna / allt ut a
þañ Dag Jesu Christi. Þijnar
eru þær Nader sem mig fallenn a
Fætur reisa / mig skialfande Sty-
dia / og mier vakande Stioorna
sem ad er / Kiærleike Arfleifdar-
innar / Sannleike Fyrerheitis sins / og
Kraptur

Krapt: Framkvæmdareñar / þetta
er sa þryþætte Streingureñ / hv-
ørn þu heþur læted til mijn nid-
urstiga vor þvi Mimnesska Fedur
landenu j þetta mitt Fangelsis
Hws / so þu drager mig up þad
añ i Augsyn þiñar Dyrdar / þsse
Boneñ er Atkeremiñar Sælu-
hialpar / z su Gata sem leider til
Paradijsar. Vmþeinking þinnar
Skipunar giorer mier Bonena.
Vmþeinking þijns Fyrerheitis
stiller mitt Hiarta til Frids / þa
eg vona. Vmþeinking og Jhug
an þiñar Giæsku / bañar mier þiñ
ar Mijskunar ad ørvænta / Vm-
þeinking mijns eigenlegs Veiklei
ka bannar mier ad sialþañ mig ad
Vona / edur uppa mijna Krapta
edur Verdskulldan. Þess sijþur
sem eg

sem eg þessa Von mijna bygge a Sande þessvalltra Audafa / edur Mañlegrar Adstodar / þess helldur Grundvallast hun og Stadþestest a Hellubiarge þiña Trwþastra og obrigdanlegra Fyrerheita / uppa þau Himnesku Giædeñ. Giör þu mitt Hiarta eitt med þier / ad eg alldreingis skilie mig fra Heimenū og hallde mig til þyn af ollu Hiarta. Til þyn flyd eg / so sem til eins Nadarstools / og Mysku nar Alltaris / svo sem til Saklausra Erkureñar og til Grida staderñ / so sem til Hellubiargs Styrkleik ans / og til Hafnar Saluhialpar areñar. J mier er ecker utañ Synde / Dauden og Fyrerdæmingeñ. J þier er ecker utañ Riettlæted / Lijfed / Saluhialpeñ / og Huggunen.

Huggunen̄/ þvi örvænte eg j mi-
er/ en̄ Vona uppa þig/ eg veikl-
ast j mier/ en̄ styrkest j þier. Lätu
Hörmungarnar margfalldast/ sem
audid verdur/ sie allemasta fyrer
Hende kijnar Lijkkreptugar Hug-
ganer/ sem Von mijna aptur þresse
Hörmungarnar þæda af sier Pol-
in̄mæde/ Polin̄mæden̄ Reynsluna/
Reynslan̄ Vonena/ en̄ Vonenn
lætur ecke til Skam̄ar verda. A
þig Drottiñ Vona eg/ og mun
þvi ecke ad eilijfu til Skam̄ar ve-
rda/ A M E N.

IV. CAP.

Um un̄ Vardveitslu z Aukn-
ing Kiærleikans.

Þu eilijfe og Myskunsa-
ame Gud/ sem ert sialfur
Kiærleik-

Kiærleiluxen̄ / gef þu mier and-
legan̄ And sañarlegs eg ı mening
ads Kiærleika / mitt Hiarta er ka
lt / og Jardneskrar Nattuxu.
O þu Elldlege Kiærleike / upptend
dra þu mig / mitt Hiarta er hards
sem Steinn. O þu Hellubiarg-
ed mitt. O þu Astar Gifkan̄ mijn
mykku þ. Mitt Hiarta er fullt
aþ Þyrnum og Þyrsū Reiden̄,
at / og Naturfemeñar. O þu Al
arrijkaste Fader / O þu sañe Kiær
leike / sitt þa upp wr mijnu Hiar
ta og hreinsa mig af þm̄ / Eg
skal elska þig / Gud min̄ Styrklei
ke / mitt Hellubiarg ᷡ mitt Slot /
Gud min̄ Frelsare / min̄ Skiolld
ur og Horn mijns Hialprædis.
Allt þ gott og agiætt sem eg sie
hia skepnudum Skepnum og j þe
irra Natt

itra Natturu / þad sie eg allt ad vera langtū dyrmætara og yper- fliootanlegra j þier / þu sem ert sa Ædste z stærste Goode. Þui skal eg um̄pram̄ alla Hlute elska þig / af ollu Hiarta / j hvoriū eg þin̄ og þecke so mykla Gnægd og Yf- erburde allra goodra Hluta / þess betra er mier / sem eg nalgast þig meir / sem langt ert ollū betre. Nu kan̄ eg þig ad nalgast / ecke m̄ Lijkamans Footum / helldur med Elsku z epterþreyingu Hiartās. Ef eg gyrnest Fegurd og Frijd- leika / þa ertu sa allra Dægeleg- aste. Gyrnest eg Vijsdoom / þa ertu sa allra Vijsaste. Ef eg gyr nest Aud og Rijkedæme / þa ertu sa allra Rijkaste. Sie mier Magt og Vellde kiært / þa ertu sa all-

ta Megtugaste og Volldugaste. Lange mig til Nreyste cg Styrk leika/ þa ertu sa allra sterkaste. Lange mig til Tignar/ þa ertu sa allra Tignarsamaste. Þu hefur mig elskad fra eilýfu/ Eg skal og elska þig aptur ad Eilýfu Þu elskader mig j þvi þu gafst sialfan̄ þig mier. Eg skal elska þig aptur/j þan̄ Maata ad skycka mier epter þier. Hiarta mitt upp tendrast so af þin̄e Elsku/ad þvi þyker lijted koma til allra Skepna. En̄ þu smackar Saalu min̄e betur og betur. Þin̄ Vilie var þ ad Sonur þin̄ samteingde sier vo ra Natturu med oraskanlegu ꝛ Osundurslijtanlegu Samtinnals Bande. Tyriade fa ecke myklu framar/ad Hiarta mitt samteing

deft þier

dist þier med osundurslitanlegu Elskunnar Bande: Su Himnneska Elskann droo þinn Son af Himnum ofann hingad til vor a Jørdena. Sama Elska batt hann vid Stolpann j Radhwsenu / under Hwdstrykingena / og festе hann a Kressenn til Dauda. Skyllde ecke þa so heitur Elskunnar Loge og Baal upplypta Hiarta mijnu fra Jørdunne / og upp til Himna / og binda þad vid þig / þu ædste goode / osundurslitanlega: Mykenn Oriett giørde eg bæde þier og mier / ef eg elskade Veralldlega Hlute / litla og lijtils verda / þar þu hefur þo virdt mig so mykils / og mier þau Fyrerheit vtgefed / ad eg meige þig elska. Vt af þessare Elsku sem eg er þier umm skylldugur /

þa kvik

þa kvikne og fœdest j mijnu Hiar
ta/ skijr og skiær Elska til mijns
Naunga. Hvor hellst sem þig el
skar þu ædste Goode / sa helldur
og vardveiter þijn Bodord/ med
þvi ad Bevijsing Elskuñar / er
Audsyning Verkaña/þess vegna/
þad fyrst/þu hefur skipad oss ad
elska Naungañ/þa elskar sa eing
eñ þig einfalldlega og Ebijlaust
sem ecke gelldur Naunganū rie
tta Skulld Elskuñar. Hvad fyr
er eirn/sem Naungeñ er/þa hef
ur hñ þier so kiær vered/ad þu
hefur hñ dasamlega skapad/Myst
skunsamlega prelsad og honn af
stærstu Giæsku kalled til Sam
fielags skapar þijns Rijkis. Þvi
er eg skylldugur um̃/ad elska Na
ungañ j þier og þiña vegna/þar

eg sie hañ aþ þiñe Giæsku upp⸗
haþeñ til so Vegsamlegrar Dyrd
ar. Þessa saña ꝛ einfallda Gisku
virdstu j mier ad styrkia og auka
þu sem ert sa Eilijfe ꝛ Oumbr⸗
eitañlege Sañleike / Amen.

V. CAP

Bæn um̄ Styrking og Aukning sañarlegs Lijtelætis.

Almætfuge og Myskun
same Gud / þu sem hard
ast hatar alla Drambse⸗
me. Lientu mier og ve⸗
ittu þ/ ad eg sie Roos Kiærleik⸗
ans / ꝛ Violu Blöstr Lijtelætesins
svo eg aþ mier gefe sætañ Ilm j
Verku Kiærleikans / ꝛ hallde sie
minst af sialfu mier j minu eig⸗
en Marta. Hvad mꝫ mig reikna

j þinu Auglites Dupt/Mÿnu/
Skugga og eckert. Þar ꝥ/ med
þui eg er i þinu Auglite eckert/
þa veit þu mier ꝥ/ ad eg helldꝛ
mig ꝥ eckert j mÿnu Auglite. Nid
urþryck þu þm medþadda Hroka
mÿns Hiarta/ ſvo ad þin Nad
kuñe þess helldꝛ yfer ꝥ ad Regg
va/ ꝥt ecke reña Aarſtraumꝛ Nad
ar þiñar upp a moote haꝼũ Fi
ellum/helldur falla þeir ofañ a
moote j Dimpt Dalveiꝛe lytilea
ts Hiarta. Eckert er mitt eigeñ
legt utañ alleina Veikleike minn
og Raanglæte. Sie nockud Gott
j mier/edꝛ m̃ mier/þa er ꝥ kom
ed nidur til mÿn/ut af Bruñe
þiñar Giæsku/þar ꝥ kañ eg mier
eckert gott ſialfũ ad tileigna/þar
eg ſialꝼꝛ a eckert gott. Þess meira
 sem

å mier ber ad hallda wt af þier
þess miña mꝏ eg hallda wt af mi
er. Fiærre sie þ fra mier D: ott
eñ/ z laangt þiærre/ ad eg skylde
slæra mig af þui s þitt er/ z for
adkꝛa þar wt af adra hia mier.
Þu hefꝛ Fiesiood þinna Audæfa
geimt j Kistle mijns Hiarta/ so
marga z mikla sm þier leist/ skyll
de eg þa nockud eigna sialfu mier
edur mijnu Verdugleika? Þu hefꝛ
ur uppkveikt Elld Gudrækneñar
j mijnu Hiarta / þ heilags Anda
Verkan/ og Elld Kiærleikans/
lattu mig gieta faled hn j Auskn
Lijtelætesins. Hvad lijtils verd
er su Losgiørd/ sem Madur veiter
Mañe/ edur su Hroosun sm eirn
Madur bær af ødru? Sa sem
mikils er virdtur j þijnu Auglite

þu Skapare miñ / sa er riettele-
ga mykils verdur / hver hañ þock
nast þier / sa þocknast øllum þeim
riettelega Dæma. Nu kañ eing-
eñ þier ad þocknast añar eñ sa sem
siálfū sier misþocknast. Þu ert
Lijf mijns Lijfs / z Saal minnar
Salar. Þar þ Befala eg þier
i Hendur Lijf mitt og Saal / og
bello mier vid þig med Audmiu-
ku Hiarta / þijnar hæðstu Næder
allske miñ Audvirdugleika. Þijn
hæðsta Tign lijte a mijna Ovird
ingu. Æ / hvad mun eg vilia ki
ep:ast epter ad verda so mieg upp
hafeñ i Heime þessum / þar þo ec
kert er hreint i henum? Þvi mū
eg vilia hefia mig so hatt / þar
ed Ok Syndareñar nidurþrycker
mier? Þo Broddur þijns heilaga

Otta stijngie j gegnū mitt Hiarta/so ad eg verde jn̄tekeñ af þeirre endlegu Boolgusoott Drambsemenar. Vere mier æ þyrer Augū mijnar Oreliankegar Synder/ eñ sie þ mier gleimt/eþ eg heþe lat ist nockud Gott giara. Hrygge mig meir og þramar Minning miña Synda/eñ mig mœ gledia Hroodsun miña Saurugra og ofullkomeña Goodverka. J þier alleina þa þagnaeg og þroosa mier/ þu sem ad ert Fognudur og Dyrd mijn ad Eilijfu/Amen.

VI. CAP.

Bæn um̄ Giöþ og Aukning Poleñmœdeñar.

Þu Almattuge/Eilijfe og Myskunsame GUD/ med Audmiukre Andvarpan þa Sæk-

Saarbæne eg þig/og þijna Mys-
kunseme/ad þu geþer mier z vei
ter/sam̃a og einþallda Polin̄mæ-
de/ mitt Holld gyrnest jaþnen̄ þ
þvi þocknast/ þ er þ sem indælle
og Holldlegt er/ enn Ottast vid
ad lijda Mootgangenn Polenn-
moodlega. Þetta Holldsins Ska-
plynde/bid eg ad þu niðurdemp
er kroptuglega j mier/ og styrkier
min̄ Veikleika med Styrk heilag-
rar Þolen̄mæde. O Herra Jesu
Christe / þu sem best kender
med þijnu Dæme/bæde Þolenn
mædena og Hlijdnena/Upplpræd
þu mig hid sam̃a/mz þijnum H.
Anda/ so eg lære aþ þier ad aþ-
neyta mijnum eigen̄ Vilia/ z þolen̄
modlega ad bera þan̄ Kross/ ē þu
mier a. Herdar leggur. Þyngra

heḃur þu þ mig lided/eñ þu mi-
er uppa leggur/þyngra Straff
hefe eg forskulldad/eñ þu alegg
ur/þu barst Þyrnekoronu & þañ
Þunga Kross/þu sveittest Blod-
enu/og tradst Vijnþrꝏgu Gud-
legrar Reide/miña vegna. Þvi
skyllde eg þa undañteliast / med-
Þoleñmꝏde ad medtaka þessa lit
la Kvøl og Pijning? Þvi skyll
da eg kveinoka mier vid ad ver da
ijtra þiñe Nrygdarlegre Jmyn-de?
Þu heḃur drucked af Kvalaña:
Læk a. Veigenum/þvi skyllda eg
þa seigia a mooke / edur teliast
undañ/ stelle Adryckin/af Kross
ens Kaleik? Ellijḃar Kvaler
haḃde eg forskulldad med mijnum
Syndū/þvi skyllde eg þa ecke lij
da þessa Fødurlega Nyrting hier

j Heime

j Neime: Þa sem þu heþur þyrer
sied og Fyrerhugad/ adur en̄ Gr
undvollur Neimsins var lagdur/
um̄ þa heþur þu ætlad/ ad þeir
skyllde verda liker Imynd þyns
Sonar/ hier j Neime/ og æ Ty
ma þessa Lyfs/ hvar fyrer/ ef eg
villde ecke þessa Lækning j Kro
ssburdenū liuflega lyda/ þa þor
ackade eg þar med þitt eilyffa
Rad um̄ myna Saluhialp/ Ny
ad þicrre sie fra mier þyn̄ū O
verdugasta Prœl. Þad er Reyn
sla en̄ eingen̄ Utskwþan/ Þott
þu þiaer mig j mi um Sumdū
og Mootlætingū. Svo mykenn
Kross og Mootgang sem þu mi
er uppa leggur/ so miked Nugg
unar Lioos geþur þu mier aptur
sem þyn̄ Nyrting er stoor til.

Pad sem vier høþū ad lijda j. þſſ
um Heime/ er ecke þeſſ verdugt/
ad þvi sie samlijkt vid þa Nugg=
un sem þu oſſ geþur hier j Heims
edur vid þa Dyrd sem þram vid
oſſ mun koma j ødrum Heime.
Vel veit eg ad þu ert hia mier j
Þianingunn̄/ þvi skyllde eg þa
ecke helldur glediaſt/ aþ Nærveru
þiñar Nadar / eñ ad Hryggiaſt
aþ Byrde edur Þwnga Kroſſens
sem þu heþur mier uppa lagt.
Miñ beste Doctor og Meystare/
Leid mig fram um hvørn Veig/
eñ sem þier helldur lijkar / eg skal
þier þylgia j gegnum Þyrna og
Þyſla. Eñ ad eg gete þier ept
erþylgt/ þa drag þu mig og hallt
mier vid Magt. Eg hneyge nid
ur mitt Heþud/ so ad þu setur

uppa

uppa mig: Þyrnekoronuna / halld=
ande mier þad vyst og Obrygdan=
legt / ad þu munet siidar setia up=
pa mig Koronu eilijfrar Dyrdar.

VII. CAP.

Bæn um̃ Giøf z Aukning Nog= værdarennar.

Þu Giæskurstkaste Or=
otten / þu sem af þinne
Manngiæsku lockar og
ladar oss til Jdranar / z
mz mikellre Þolenmæde z Lang
lundargede bijdur epter vorre Jd=
ran. Gef þu mier Audæpe Lan
glundargedsins og Noogværdar=
ennar. J mijnu Hiarta uppæsest
Bal Reidennar / hvørsu lijted Mè
in sin̄ Naungen̄ mier giører / þvi
bid eg þig Audmiuklega / ad þu

 med

med þijnū H. Anda. demper og deyder þañ miñ Skaplöst. Hvad Ofijdanleg Ord/og eñ Olijdanlegre Verk og Giørder/eñ allra Olijdanlegasta Pijnu og. Kvaler leid þiñ elskulege Son miña veg na og þ mig? Og þormællte ecke ea moot/ þa hm̄ var formællt/ helldur þieck þ allt hm̄ i Hendur sem riett Dæmer. Hvad er þ þa þ Drambseme edur hørduga Ostilling/ad eg aumt og daudlegt Jardardupt og Aska/kañ ecke ad lijda eitt lijtid Hveryrde Naungañ. edr mz hogværu Hiarta ad Umbera/þott hañ mig i nockru stygge? Þu miñ Herra Christe/ seiger/ad vier skulū læra af þier þvi þu sierl Hoog vær/og af Hiarta Lijtelætur. Þig bid eg med

audmiuk

audmiukre Andvarpan/Tak þu
mig.j þañ Jdiuskoola N. Anda/
þar eg. lære sanna Noogvæ:d.
Med hvad þungu̅ Syndu̅ styg
ge eg þig/minn Giæsku Fader?
Hvørra Synda Fyrergefningar
eg. Dags Daglega vid þarf/Þvi
skyllde eg/sem er ein Manneskia
vilia Længrtæken̄ vera vid nock
urn Man̄/og dyrþast þo ad bidia
þig Fyrergefningar/eck e ad sijdr/
þu sem ert Drotten̄ Himens og
Jardar. Þad er ovldurkvæme
legt ad hræraft øngrar Myskun
ar nie Medaumkunar vid añann
Man̄ min̄ Lijka/og bidia þo s:mt
þig Drotten̄ um̄ Myskun ꝛ Med
aumkun/Sætt ꝛ Syndaña Fyr
ergefning. Nema so s:e ad eg fyr
ergefe Naunganu̅ hn̄s Avirding

ar/þa kaň eg ecke ad vænta mi-
er Syndaña Fyrergefningar.
Þar fyrer O þu Giæskufulle Drott-
eň/þu sem ad hefur mykla My-
skun og miked Langlundar Ged/
Gief þu mier Anda Þolenmæd-
eñar og Hoogværdareñar/ so eg
reidest ecke strax mynū Raunga/
Þo haň meige styggia mig j nock-
ru/helldur ad eg bordest Natur-
Reide/miň Salar Ovin. Enn
falle mier þad til ovarlega/ad eg
kuñe ad Reidast/þa gef þu mier
þa somu Reide hid allra fyrsta
nidur ad leggia aptur. Latt u ecke
Liooma Soolareñar meiga Un-
dergaanga yfer miñe Reide/so hū
hafe ecke j burt med sier. Vitnis-
burd miñar Samvitsku og Illmeñsku
Lat þu ecke Svefneñ falla yfer
mig

mig / a medan eg er Reidur / ſo ad Svepneñ aphende mig ecke j þre ſomu Reide / Broodur ſijnū / Daudanū. Eige eg ad hvijla mijn a nockrū Dvin mijnū / þvi hefnast eg þa ecke a ſialfs mijns Reide / hvør ad er j Sañleika minn meſte og ſkadlegaſte Dvinur / þar hun myrder Sǽl mijna og gier er mig Sekañ eilijfs Dauda ? Gief mier og eirneñ ad taka Vakt ꝏ mijnū Muñe / og þorſtialega ad haga og ſtioorna mijnum Verkum / ſo ad eg ſtygge hvørke Naunganñ med Ord nie Verk. Lꝏt þu mig vera Nꝏunganū ſo ſem adra Roos med ſǽtū Ilm Dygdañna / eñ ecke ſem afañſtijngande Þyrner / med Droſeme og Adkaſte. Gief þu goode Jeſu / ad eg

Fete j

Fete j Footspor þinar Noog værd ar z Elske min̄ Naunga aþ skij:ru og einþollda Hiarta/Amen.

VIII. CAP.

Bæn um̄ Sioþ og Aukning a Dygd Hreinlijfesins.

O Þu heilage Gud/sem elskar Tuckt og skijrlijþan Lifnad/sem hefur Natur og Andstygd a Saurlijfe og Losta semi. Eg bid þig fyrer Christum þan̄ Hreinlijþasta Brwdguma min̄ar Salar/ad þu verker j mier hreint og Oflecklad Skijrlijfe/bæde Jnvortis og wtvortis/bæde Salareñar og Lijkamans/bæde Andans og Holldsins/eñ wtslöck ver þar a moot j mijnu Hiarta/Elld jllrar Gyrndar og Lostase me

þin̄

þñ heilagur Otte j gegnũ smiw
ge mitt Holld/ so þ hrape ecke j
Ohæfu Lostasemeñar. Su Him=
neska Elskañ upphefie og Vpp
neme mjña Saal til sjn/svo hun
klyne sier ecke vid jllaluckante
Saur og Andstygd Oleyfelegrar
Elsku. Vthell þu ypter mig St
raumnũ Gudlegrar Nadar/so ad j
þeim vtslocktie Baal Lostasemeñ
ar/so sem ad j Vatneru vtslock
na elldlegar Pijlur. Mijn Saal
er skøpud epter Mynd þiñe/ og
læknud epter Fall sitt af Christo.
Mykeñ Oriett gierde eg þa þier
Skapara og Endurlausnara mijn
um/og mier sialfum/ eþ eg
kvolade þa skiæru Mynd miñar
Saalar/ med Soote og Kame
osæmelegrar Elsku. Christur hijr
mer:

mier j Hiarta/Heilagr Ande býr
mier j Hiarta/hñ bid eg mig upp
fylle med Styrkleika siñar Nad
ar/e med Gypt siña Aastgiafa/
ad eg sie Heilagur j Andanum og
Heilagur j Lijkamanum. An
Heilagleika sier einginn þig /
þu skiærasta Lioos. So sem þ
er Elskuleg og Æskeleg Sæla ad
þa ad sia þig/So andstyggeleg
ra og hatturlegra er þad ad missa
edur Saurga Hreinlÿffed. Heilag
ur Ande verdur Hrygdur og
Stygdur med Nyjstu Klamleg
ra Orda. Eñ hvad myklu meir af
Bale sialfrar Lostasemennar?
Tilhuga Gyrnd Lostasemeñar
er full med Oinadarsama Ahygg
iu og Siñuleysi. Verk Saurlijfe
sins er miøg Andstyggelegt/enn

Endingeñ ecke par añad eñ Skom̃ og Blygdun. Saurlijfþesins Br une leggur allt upp j Himenenn/ eñ hans Fyla og Odaun/ cꝛ̃ut nid ur j Helvijte/ Hvar þ skyllde eg þa villa lreka upp Dyrum miñs Augskots þ þessũ lioota ꝛ leida Fiandmañe/ edur/ ad taka hẽ jnn j Jñstu Fylsne miñs Hiarta? Pu heilage og sterke Gud/ Drottenu alls Heriar/ Gef þu Krapt ꝛ ijns Anda/ til ad giefa Sigrod ꝛ Yfer uñed þañ Fiandmañ/ ẽ bersi j mi er ꝛ a mote mier. Gief þu ecke ad eins mier ad giefa halldid mig fra þeirre ytre Athøfn Saurlijfþe sins/ ꝛ Skam̃arlegũ Lostaverkũ/ helldur ad eg mætte og eirnenn vera frij fra þeim jñvortis Gyrnd arbrunanum/ med þvi þu rethe m

ter aꝼ

ter aß oss ecke alleinasta Hreinßet dugan Lykama/helldur og eirnen skyrt Hiarta/ þu sem ecke sijdur med þijnum Skarpsynū Augum skigneʃt ad þvi Jnvortis er/ en hinu þar er Utvortis. Krossþe-stu/JEsu Christe/ mitt Holld & þess Gyrnder/þu sem þ mig varst Krossþestur/Amen.

IX. CAP.

Bun um̄ Foreckun Jardnesk-ra Hluta.

Og heilage Gud Himneske Fader/ akalla eg fyrer þin̄ elskulega Son/ad þu j Kr-apte heilags Anda/drager Hiar-ta mitt fra Jardneskū Hlutū/og gefer þvi ad gyrnast þ sem þar uppe er a Himnum. Svo sem

Elldur

Eilduren epter sinne Natturu/ legst upp j Lopted / svo leggur han Andlega Elld Kiærleikans/ og Vmhugasemenar j minu Hiarta/ alit upp til Himna. Hvad eru allar Jardnesker Hluter ad reikna? Peir eru Brothættare enn nockud Gler/ okyrrare enn Siapar Brim/ Fliootare j burt enn Vind urenn. Heimskur mætte eg þa vera ef eg beste Hiartamitt vid þvi lijka Hlute/ og leitade Sælu minne Hvijldar og Rooseme j þeim hin um semu. Vid alla Jardneska Hlute hliootum vier ad skilia j Da udanum/ hvort vier vilium edur ecke Drotten læt þu mig ædur vilug ann vid þa skilia. Deyd þu j mier Elsku til Heimsins/ so ad þar j stadenn vare heilög Elska til þijn.
Forda

Forda þu mier med Adstod heilags Anda/fra þui ad ei ska þessa Verølld/so ad mitt Hiarta tvole sig ecke a hēne. Þessa Heims Asynd lijdur j burt/og hñs Stund leg Vegsemd varer Stutta Stund/ecke er langt ad bijda þangad til ad Himen og Jørd þorgeingur. Hneig þu þar ȳ Hiarta mitt til þess/ad elska þ Lijþed s alldrei þrijtur/nie Enda tekur/eñ ecke Heimeñ sem snarlega þrijtur og endast. Allt þ sm̄ er j þessare Verølldu/þad er Fysn Holldsins og Syrnd Augnañą. Hvad skad samlegt er þ/ad lata epter Fysn Hollsins/og hvad hættulegt er ad æfvelia Drambsamlegt Lijþ? Ecke kañ sa j Raun og Sañleika ad elska Christū/þad blessada Ni

mna Br

mna Brauded sem pullur er af Syyndadrapenu. Ecke kañ sa sig fꝛiálslega ad upphefia til Guds hvørs Hiarta fanged er af Elsku þessarar Veralldar. Hvar hefur Elskañ til Guds nockud Rwm/ þar sem Kier Hiartans er fullt af Elsku þessa Heims? Þar fyrer wtsleck þu Gud miñ/ sem ert mijn Elska/ alla Gyrnd og Epterlꝏngan sam til Jardneskra Hluta. Slijt þu þad Band/ med hvøriu eg er bundeñ vid Verølldena/ og giør þu toomt og hreint Kier mijns Hiarta/ ad eg elske þig med hrein um Kiærleika/ og hellde vid þig med fullkomnu Hiarta. Æ/ þvi mun eg vilia Elska þ s ad er j þessare Verølldu/ hvad þo ecke kañ ad sedia Epterlangan miñar Sal-

Sialar / sem til Eilijfdareñar er
skøpud: Nvørier Veralldleger
Nluter mier sijna øngva Elsku
aptur a moote / þo eg þa elske:
Þañ ber þier Sala mijn ad elska
hia hvöriũ þu gyrnest Æþeñlega
ad bwa. Þangad vil eg undañ mi
er senda mijna Niartans Epter-
laungan. Þar sem miñ Fiesioodr
er/þar skal og ei: neñ vera mitt
Niarta. Gieþ þu mier Drottenn
Dwþu Vænge/ad eg giete hvatt
upp floged til þijn/og fæe faled
mig j Biargskorunum/svo ad sa
Helvijtiske Veidemadur/gete mig
ecke þangad j Sneru Veralldar
eñar Elsku/ nie fæe Sal mijna
apturdreiged til Jardneskra Nlu
ta. Verde øll þesse Veroldi Rom
og Beyst/so ad alleina Christur
mætte

mætte Sæalu miñe sætt smacka/ AMEN.

X. CAP.

Bæn um̃ Afneyting sialfs sijns

DJEsu Christe/Sonur lifanda Guds/þu sem til vor hroopar j þijnu Orde og seiger/ Hver þañ vill vera miñ Læresveirn/ sa afneyte sialfū sier/ take siñ Kr, oss uppa sig og fylge mier epter.

Eg bid þig fyrer þiñ heilagasta Dauda og Kross þestingu/ Frañ kvæmdu j mier þa Afneytingu sialfs mijns / hveria þu af mier vtheimter. Vel veit eg / þad er audvelldara ad yfergefa allar sina þadar Skiepnur/ eñ ad Afneyta sialfū sier. Þvi bid eg þig aud,

miukleg, ad þu bramkvæmer þ
j mier/ sīn eg þær af sialfum mier
ecke orkad nie framkvæmt. Þag
ne Gyrnder mijns Vilia j mier/
so eg gete heyrt þitt Gudlegt A
varp. Vtslitne allar Tauger sia
lfs mijns Elsku wr mijnu Hiar-
ta/ so ad j mier jnplanteist þær sæ
tu Jurter þinar Guddoomlegrar
Elsku. Eg vil allur deya wt fra
sialfū mier og mijnū Gyrndum/
so eg melge olldungis Lifa þier
þijnū Vilia. Vilie min er Vm-
breitanlegur og Hræranlegur /
Vænkande og Ostodugur. Gief
þvi ad eg underorpeñ giore min
Vilia þijnū Vilia/ & hallde mi-
er vid þig/ so mig eckert fra þi-
er slijte/ þu alleina Vmbreitañ
lege Eilijfdarennar Goode. Þa

lokfins

lokſins vara Gudlegar Dygder j
oſſ/þegar Nꝛtturleger Kraptar j
oſſ þverra ꝛ þrottna. Þa ed ſyr:
ſta verda Verk vor j Gude giørd
þegar vor eigen̄ Vilie er j oſſ de
yddur/þa lokſins an̄ vier og liꝼ
um j Gude/þa vier j oſſ ſialfum
verdū ad engvu og upphiødnꝼ
Deyd þu þar ꝼ minn Vilia/ þu
ſan̄a Liꝼ/ſo eg riettelega take til
ad liꝼa þier. Hvad ſem hellſt Gu
de ſkal þocknaſt og þægt vera j
oſſ/ ꝼ hlytur ad koma ad oꝼann
fra hønū til vor/þvi hlytur allt
gott Gude ad tilreiknaſt/ſo þad
ſem hn̄ a/ tileigneſt engvū ødrū
en̄ hønū alleina/ſie þad nockud/
ſem ꝛ oſſ ſkyn edur Lioomar/ꝼ
heꝼur ſin̄ Vppruna af þvi einſka
ꝛ oumbreytanlega Lioosenu/ hvo.

ert ed upplijser þad Myrkred s
oss er jńfædt/Þvi m Lioos vort
so ad skijna fyrer Mońunum/ad
þar af tijse Guds Vegsemd / enn
vor ecke. Þettarietta Lioos þiń
ar Þeckingar /virdstu O Christe
ad kveikia og tendra j mijnu Hi-
arta. Þessa Afneiting sialfs mi-
ns /virdstu Christe ad verka j mij-
nu Hiarta/þu sem ert su sańa Dy-
rd Fodursins. Mier er betra j
þier eń j mier /miń Veikleike gyr
nest ad styrkiast af þijnū Krapte.
Eg s eckert er /gyrnest Styrk þiń
Þiń heilagur Vilie verde m Jør
du mijns Holldes /so ad þitt Him-
neska Rijke kome j mijna Salu.
Deyd þu j mier Elsku til sialfs
mijns./og eigen Vegsemd/so þad
tvent hindre ecke Tilkomu þijns

Rijkis.

Rijkis. Ef þ eru oll Mannsins Gi
œde ad elska Gud / þa er þad oll
Olucka ad elska sialfan̄ sig fram-
ar Gude. Þau riettu Giœden̄ eru
Frrar Tegundar / ad þau vtdeila
sier a medal margra. En̄ Elskan̄
til sialfs sijns eignar sier annar-
legt / og un̄er vrgvum reins Go
ds med sier. Ep einu Gude alle-
eina tilheyrer oll Dyrd / þa er sia
lfs Dyrd sa meste Þioofnadur /
sem til sijn dregur þ Gootz sem
odrū tilheyrer. Þessa Tilhne-
yging eigen̄ Elsku ꝛ eigen̄ Vird
ingar / bid eg þu vtslecker i mier
Herra Christe / Blessadur ad Ei-
lijfu / Amen.

XI. CAP.

Vm̄ um̄ Sigurvin̄ing a Heim
enum.

ALmættugur Eilijpur ꝛ Myskunsamr Gud/Fa der Drottens vors Je su Christi/geþ þu mier r Naad H. Anda / svo ad eg kiæe Sigrad ꝛ Yferuñed allar Freyst ingar þessa Heims. Heimur þesse mistrijder mig med Hatre/med mis wku Atlæte/og med jllū Epter dæmum. Kieñ þu mier/lijtels ad virda Natur Heimsins/og hord ast hñs Epterdæme/ꝛ varast ... me Jllra Maña. Hvad kuñe Ver alldar Hatred ad orka a moote mier / eþ ad þijn Naad verndar mig/so sem añar Skiolldur? Hv ad skadar mig þ/þott aller Meñ høtudu mig/eþ þu Gud miñ heþ ur mig hier kiæraū/ꝛ elskar mig Edur og so þar a moot / hvørt

Gagn

Sagn være mier þar ad / þett aller Meñ elskudu mig / enn þu eirn Nakader mig? Neimurenn tekur Enda og Veralldar Naturseme tekur og so Enda / eñ Guds einasta Rad tekur øngvañ Enda helldur varer og er stødug ad eilijfu. Tak þu þvi goode Gud vor Hiarta mijnu / þa Niegooma Hrædslu og Kvijda ꝧ Veralldar Natrenu / edur Opsokn Heimsins og jngeþ þu mier þar a moote j mitt Hiarta / fullkomna Hughreyste og Akieþ Andans / so ad eg lære ad akta einskis Heimsins Natur / sem ecke er añad eñ Ekkiljsted / sem snøgt fram hia lijdur / Hvi skylldu eg hrædast þa sem Lijkamañ ad eins Deyda / eñ Saalena kuña ecke ad deyda? Þañ a-

eg mykłu helldur ad virda z Ott
ast/sem ecke adeins kan̄ Lijkaman̄
ad deyda/ helldur og so Saaluñe
ad kasta j burt j Helvytistañ Elld
Erwen vor er su Sigurviñing
eñ/sem ÿpervinur Heimeñ/ þt mz
Erwñe skaũ vier þa epterkom=
ande Giede/svo vier gietum þess
helldur lided z um̄bored nærver
ande Mootlæte. Med Erwnne
stidiũ vier oss vid Guds Giæsku/
so vier gieũ þess helldur um̄bor
ed Mañaña Natur. Nu æstrijder
mig ecke ad eins til vinstre Sij=
du / Verølldeñ med siñu Natre/
helldur þa lockar hun og tæler æ
hægre Sijdu med siñu Eptirlæ=
te og Blijdu/hun stijngur mig mz
Nalanũ/ eñ hlær æ moote mier
med Andlite siñu. O Jesu gieþ
þu mier

þu mier ad smacka Sætleika þim
nesktar Glede/so ad j mier wtsloc
kne Eskañ til Veralldarennar.
Smeckir Sælar miñar er þorsp:
illtur/hana langar epter Jard:
neskū Nautū/og þyker þ Veysikt
ad foracta Heimsins Blydu og
Epterlæte. Eñ þu s ert sa Sañ
þne Domare hefr kiedt mier ad
foracta Glis Heims þessa/z rad
ed mier ad upphefia. Vnd miñna
til Minnefkra Nauta. Snw þu
þar þ Hiarta miñu fra Blijdlæte
Heimsins/so eg snwest til þin/
og ødlest þa sømu Blijduna And
legra Giæda z Jndælis. Hvort
Gagn høfdu þr s Heimeñ elsk idu/
z nu eru j siartu deaner z Forgein
geleg Vigsemd bra/var skamviñ
Glede z lijtel Magt. Hvad Gagn

giørde skamvint Holldsins Eptꝛ erlæte / z onyt Audæfa Stærdꝛ Hvar eru þr sim ꝏ farra Daga Freste / hia oss voruꝛ Þar er eckꝛ ert ordeð epter af þeim. / utann Molld og Madkar / þeir atu og druckn j Oggaleyse / þeir endudu Lijf sitt druckner j Holldlegre Vel lystingu. En nu er Holld þeirra geped Modkū til Atu. En Auꝛ nd þrra kvelst j ødrū Heime j eiꝛ lijfūnt Ellde / ell þrra Begsemdꝛ er visnud z er følnud so sem Grꝛ as m Velle. Forda þu mier Gudꝛ ad eg gange ecke a þeirra Veigꝛ so eg lende ecke um sijder j þeirra Eymdum / helldur leid mig j gegnꝛ um Þrervinningar Heimsins / til Koroonu Himneskrar Dyrdar.

XII. CAP.

Bæn um̃ Nugguñ j Mootgæng enum og um̃ þa riettu Hryggd og Roo Salarennar

Þu Giæskusamaste Fader Gud allrar Nugguñar og Vonar / gef þu mier Lijks-kroptuga Nugguñ j ellu minu Mootlæte / og sanna Roosemd Salareñar. Til margra Preyngingа þiñ eg j Hiarta minu / eñ þijnar Nugganer kuña ad glede ia Aund mijna. Aull Nugguñ Nelinsins er onyt og brygdul / þi er einñ er Styrkleike ꝛ Vppheld de Salar miñar / þar þimer mig Þunge margra Synda / eñ med þinu jñvortis Samtale / þa verd ur sa Þunge liettbær / med þiñe Nugguñ. Eingeñ er su Skiepna leim mig kuñe so miøg ad hrygg

ia/ad þu kuñer ecke myklu ƀram-
ar med þiṅnū Gledeñar Anda/ad
Hugga mig og Gledia. Eckert
Mootlæte kañ ad kreppa ſvo ad
Hiarta miṅnu/ad Hiarta mitt ſiae
ſig ecke meir wtbreidt yƀer Naad
þiṅna. Mig taſæker vſſt Oƀur-
hite ad ſkilianlegs Mootgangs/
eñ Snteckur þiṅns Sætleika gior
er mier hugkvæma Svolun. Par
ƀalla Vatnsſtraumar Taaranna
mier aƀ Augum/eñ øll þau Taar
þurkar aptur þiṅn Myſkunſam-
aſta Hond. Svo ſem þu ſynder
þitt æſtwdlegt Auglit þeim ſyr-
ſta Pyſlarvotte Stephano/þeg-
ar Steinarner Dundu um hans
Høƀud/og hann var lameñ j Hel
med Grioote. So bid eg þu ſend
er og gieƀer mier Aumum Mañe

Huggun

Ruggun þ[illegible]na j ollũ mijnũ Mot gange / so eg meige heñar nioot ande verda. Svo sem þu sender þijnũ Hiartans Syne þiñ Eingel j hañs hardasta Dauðastrijde / hm̃ til Huggunar / so virdstu ad senda mier þiñ Adstodar Anda / j miñe þessare Baratku / oc[illegible] þijns Styrks og Adstodar þa þell eg um̃ Koll / under þunga Krossburdarens / oc[illegible] þiñar Hialpar þa Kollgeing eg under Ahlaupe adsiliantegra Mootlætinga. Ut slock þu j mier Eisku til Veralldareñar z Skepnaña / þa verdr mier þess sijdur Beyskt smackande Veralldareñar Mootblæstur og Ostodugleike Skepnaña. Hvor hñ þester Hiarta sitt vid Heimeñ / og skapadar Skiepnur / hañ kañ all=

J vij dreiad

drei að edlast þa søñu og obrygð anlegu Rooseme / med þui að all er Veralldleger Nluter eru skiellð re Vmbreitingu Vndergeþner / so þar stendur alldrei a þvi enu sama. Eñ hvør hñ þester ecke Ni arta sitt a oleyþelegre Grynd og Epterlangan / til þessa Lijfs Gi æda / z Audæþa / sa kvelst aþ øngre Ahyggiu nie Sorg / þott það eydest og þrotne / edur að øngvu verde. Nell þu þ burt / min goode Gud / wr mijnu Hiarta Heimsins Elsku og Epterlangan / so að sa Himneske Eliseus helle jñ j Kiwos Eckiunar (þ er j Hiarta þeirrar Salar / sm sig hefur ecke að styd ia vid Veralldlega Hugsun) Olleum Himneskrar Glede / þare þ Jardneska sem auded verdur / hr

ellest þad/Nrekest þad/Umbreyt
est þad/samt ertu þad ohræran-
lega Nellubiarg, og Klettur mijns
Hiarta. Kann nockud su Auma ꝛ
Vanmattuga Skiepna ad Onia
da edur Sturla þa Nytsld ꝛ Roo
minnar Salar/hveria eg a stød-
uga og oraskanlega i þier/þu
Nædste og Vumbreitanlege Goo
de? Munu nockud Bylgiur og
Brym þessa Heims/þott hann sie
alldrei svo Olguþulltur Sioor/
kunna vr stad ad hræra þad Nellu-
biarged mijns Hiarta/sem ea he-
fe a þi³ Grundvallad/þu Ædste
og stærste Goode? O nei/lángt
þiærre/þt þinn Fridur yþergeing
ur langt yþer allann Skilning.
Hann yþergeingur og so lijka allt
Ahlaup Mootlætesins/Um hv
ørn Jm

ørn Jñvortis Frid eg bid þig Gi
æſkufulle Fader / hid allra Aud-
miukaſta / ad þu mier hañ veiter z
gieþer / Amen.

XIII. CAP.

**Bæn um̄ Sigur j Freyſtingun-
um og um̄ Vardveitſlu þyrer Svik
um Diøfulſins.**

Ertu hia mier Gud Ze
baoth / þu ſterke z Mÿ
ſkunſame Gud / ſoo eg
verde ecke Yþeruñeñ nie
Sigradur af Diøfulſins Freyſt
ingum / helldur giør þu mig þyr-
er þijna Adſtod øruggvañ z ſtød
ugañ / ſo eg um̄ ſijder hallde Sig
renū. Nid jnnra er Kvijde / enn
Strijd hid ytra / hid jñra fœrer
Diøfulleñ Sual mijna med eytrud

um Pijl

um Þylū Freystingaña/enn hid
ytra þimer hn̄ mig med adskilian
legu Mootkaste/og med Þusund
folldū Svika Tegundū/ hañ er
Naggormur j Slægdeñe/eñ Leon
j Grimdeñe/ Eiturdreke j Megn
enu og Nyergangenū/ hn̄ hefur
dyrpst þess ad Radast a Herhøfd
ingia þeirra Himm esku Herskeita
hvad mun hn̄ þa hlijfa mier sli-
ektum ꝛ slæmū Stiuds Mañe?
Hañ freylade sier ecke ad setia sig
upp a moote voru Herrde / ecke
er þa kyniande þott hn̄ asorme
ad fella eirn Veikañ Lim/a Chr
isti andlegū Lijkama. Þar er ecke-
ert Megn nie Kraptur j mier/sem
Motstaded fae þeim sterka Her-
vopnada Ovin. Nia mier edur j
mier er eingeñ su Speke sem kuñe
ad um̄.

ad umflyja Flærder og Vmsat
ur þessa Þusund Vielasmids/þvi
sný eg mier til þýn/med audmiu
kum Andvarpanu. O Herra Chr
riste/hvørs Magt er oendanleg/
hvørs Speke ader otelianleg/þu
allra sterkasta Leoned af Ætt Ju-
da/Lattu mig þa Sigrad z Yf
erunned j þinnu Krapte/þad Hel
vijtska Grenianda Leoned. Þu
stryder þ mig og vanst Sigur.
Stryd þu nu j mier/ z vin þar
Sigur / so ad þinn Kraptur
verde Fullkomenn j mijnu Br
eyskleika. Vpplys þu Augu mij
ns Hugskots/so ad Svik Dioþ-
ulsins verde mier Augliоos og
Audsyneleg. Greid þu Gaungu
mina Foota/ so þ eg kune ad um
flya hans heimuglegar Snorur.
Yfer-

Yfervinning Freystingalesar se mier Vitnisburdur þar um̄ j minu Hiarta/ad eg sie Endurgieten̄ z Endurfæddur. Fyrerheit þitt um̄ Nad z Sigurvinning j þessu Lijfe/stadfeste hia mier Nærveru Nadar þin̄ar. Wibw þu z Wt brynia mig med Styrkleika þijns Kraptar/so eg kme stadest þetta Einvijgis Strijd/og kme um̄ sijd er Ovin þan̄ sem̄ eg hefe hier vid ad Strijda/dæmt. Þess fleyre og Naftasamare sem ad eru Ev ik þessa mijns Ovinar/þess akafs legar og med heitara Giede gyrnest eg og langar mig epter Hialp þin̄ar Nadar. Stundū inn heller han̄ j mitt Hiarta Hjedsianlegre Gyrnd Jardneskra og Stundlegra Hluta/so ad hūn kan

ge mig

ge mig j Fiotru Agyrndarenar / z
drage mig so þar med fra Beige
Riettlæteſins. Stundu framd. iſt
ur hañ mig med Elldlegu Brodd
um Reideñar / so ad Hiarta mitt
upptendreſt hid ſnra til ad giora
Rauunganu Mein og Skada.
Stundu onnad" tj mig m; E.ſku
Bellyſtingaña og Saurugs liſþ
enis / ſkøñu þar epter med Auþ
und og Metnad ad Jñblaſa ſliþ
ku mier j Hiarta. Adur eñ þ hañ
heþur gietad ſteypt mier j Synd
ena / þa giører hañ hana liettare
eñ Fis edur F..dur / og Predikar
ſyrer mier / ad hun ſie hvørin
Laufblade Liettare / so ad hñ kome
mier þar med til Bzgaleyſis og
Hirduleyſis. Eñ ſtrax epter þad
ad hñ heþr mier j Syndena ſockt
þa ſpn=

þa syner hañ mier og seiger/ ad Syndeñ sie stærre eñ Himen og Jørd/ og ad hun sie þyngre enn Blÿvickt Drottens/ so hañ fæe mier komed um̄ sijder/ til Aurvæntingar/so mørg ꝛ mikel Svik þess mikla Ovinar/ kañ eg ecke vt ad sia/ eñ hvad sijdur þau ad fordast/ og mier Vara þ þeim ad takas Þvi fly eg til þijn/ sem ad ert miñ Kraptur og Hellubiarg miñar Hreyste ad Gilsku/Amen.

XIV. CAP.

Bæn um̄ Farsæla Burtfor wr þessum Heime/ ꝛ Sigursæla Vppreisu til Eilijfs Lijfs.

Drotten Jesu Christe Sonur Lifanda Guds/þu sem fyrer oss varst Krossfestur / og ert

vorra vegna fra Daudū uppriseñ
þu sem med þijnum Dauda Af-
mad hefur vorn Dauda/ og hef
ur oss med þiñe Vpprisu wtveg
ad og forsl.tilldad þa Sigurſæ.
lu Vpprisu til añars Lijfs-
Þig sañañ og eirn Gud/med Fø
dur og H. Anda ækalla eg og
bid af øllu Hiarta/ ad þu gefer
mier og veiter farsæla Burtfør
wr Eymdū þessa Lijfs / og Blessz
adañ Jñgañga Deige Vpprisz
uñar/jñ j eilijft Lijf. Eg veit vel
ad Ending og Takmark minna
Lijfdaga er mier af Gude ækvard
ad og nidurskamtad / og ad epter
Daudañ mune koma Doomureñ-
Skattu þui hia mier j Daudanū
sem ert dæeñ a Krossenū- Vertu
Vernd og Forsvar mitt a Deige

Doom.

Doomsins / sem miña vegna varst ranglega Dæmdr. Þegar Tiallð bwd mijns Jarðneska Aūss er ey delogð / þa jnleið þu Saalu mijna j Nybijle þess Himneska Foður, landsins. Þegar mijn Augu formyrkvast j mijnu sijðasta Dauda, Strijðe / þa kveik þu upp j mijnu Hiarta / Lioos Trwareñar / þegar Eyru mijn apturbyrgiast og eck, ert heyra a Dauðastundu miñe / þa Hugga þu mig og Hughreyst með jñvortis Samtale þijnu / og Aðvarþe. Þegar þeim kallða Da, uðans Sveita / slær wt um̃ mij, na Dauðvona Lime / þa lattu mig miñast a þiñ Bloodugа Sv eita / sem er Fullnægiñ Verð / og einka Boot fr allar mijnar Synd er / og fullgiörð Lækning a moo

F... te mijnum

te mijnū Dauda. A Sveita þijn
um þeim Jesu/ mæ sia Alvøru
þijna til ad Endurleysa mig/ æ Bl
oodenu/ hvad dyrt þu hefur upp
æ mijna Endurlausn kostad. Enn
j ækaflegu Blooddropanā Nidur
falle er audsied/ ad offart hefur
Endurlausnar Verded goldded &
ute læted vered & mærgelega.
Þegar Mæled minkar og tekur
ad þverra/ j þvi sijdasta Dauda-
strijde / þa veittu mier samt þa
Naad / ad eg fyrer heilags Anda
Hialp og Hiastod kunne samt ad
Andvarpa til þijn/ þegar sem mest
seinast þrenger Neyd Daudans
ad Hiarta mijnu / þa vertu hia
mier med Huggun & Adstod þiñ
ar Lijfkroptugrar Naadar. Og þe
gar eg er Yfergefeñ af Adstod
allra

allra Skiepna/ þa lattu mig sem
nakvæmast vera um̃ þig Nugað
veittu mier það með þinu allra
Noogværustu Poliñm æde / að gi
eta lided og umbored alla Lgn ꝛ
Kvøl sem að Neudū kañ að koma
og leid svo um̃ sider Saal mijna
vt af Myrkvastofu þeirre. Eg
bid þig / fyrer þijn allra Heilog-
ustu Pijslar Saar / ꝥ þu leidst j
Kvøl þiñe ꝛ a Krossenū. Veit
tu mier að gieta Yfervunned þan
Elldlegu Skeyte Diefulsins sem
hñ asæker mig mz j Daudanum.
Eg bid þig þyrer þær bitru og
beysku Kvaler / Gef mier að gieta
skadest umbored og sigrad alla
Aras og Asookn fra Helvijtisku
Magtarvalldaña. Sie það mitt
hid sijdasta Ord j þessu Lijfe / sem

Jesus minn talade sijdast a Kross-
enum/ z medtak so mijna Aumu
Ond og Saal j þijnar Hendur/
hveria þu hefer mz so Dyrmætu
Verde keypt þier til Handa/ og
lat hana þier vera befalada. Laat
þu mig epter Sælann Dauda/ þa
Saluga Vpprisu. Frelsa þu
mig fra straungu Orde a þeim
Deige Doomsins/ þu sem mier hef
ur Hialp og Adstod veitt hier j
Lijfe. Skugge þinar Nadar og
Myskunar skyle og hylie mijnar
Synder / Fleyg þu þeim j þad
Siafarhef d þinar Forþienustu.
Innleyk þu Saalu mijna j Bindene
Frra Lifendu/ so ad eg mz ølluu
Utvaldum komest inn j Samþielag
skap Frrar Glede sem aller Ut-
valder hafa og niota / Amen.

Sa fiorde Partur Bæklingsins/ um̃ Þorf og Naudsyn Naungans.

NVGan Naungans Þarfar / alltijtur su Velferd Christneñar og Lands z Lyda/ sem añara Gymder og sialfs sijns/ z er þetta Avoxtur einfallds og fañarlegs Kiærleika/ hver ed samañbinder oss z alla Christna Meñ j eirn Andlegann Lijkama/ under einu Hofde/ sem ad er Christur/ og skylldar oss til/ ad lata oss ef Alvøru Umhugad vera/ um̃ allañ Søfnudeñ/ sem og eirneñ um̃ sierhvørn eirn Lim Safnadarēs. Ecke er þ riettelegur Limur/ sem ecke ber sig ad/ af fremste Meg-

ne ad hallda vid Magt allre Lij-
kamans Uppbyggingu og Vel-
ferd. Hvada Limur er þ/ ſ ecke
hefur Medaumkan og Sam̄ŷn
ingu/med hinum Limunum ſijns
Lijkama/ſem̄ nockud hafa ad bera?
Eins ſkalltu hallda/ ad vared ſie
um̄ þan̄ Andlega Christi Lijkama
Hvør hn̄ þar fyrer er ſannur og
lifande Limur Christelegs Safn
adar / hønū ber Dags Daglega
ad bidia fyrer Fram̄gange Guds
Orda/ꝛ ad Predikunar Embætt
ed mætte blijfa vid Magt. Nøn
um ber ad hallda ſijfelldū Bænū
fyrer Preſtunū ꝛ ſtra Tilheyr
endū/ꝛ Valldſtioornenē/ꝛ hen̄ar
Undergefnū. Item ꝑ Hwsſtior
nar Stiettenne / þvi þetta eru
þær þriar heilogu Nofudſtietter

ſem

sem sialfur Gud hefur jnsett þess
su Lijþe vooru til Verndar ? Nyt
semda/ og ad Guds Ryke mætte
þess helldur hia oss fa Framgang
og sem leingst wtbreidast+ Riett
christnum Mañe ber og eirneñ
ad hallda Beñu fyrer sijnũ Vin
um og Vandamoñum / vitande
sig þar sierilage þeim vera þar
um̃ Skylldugañ og Vandabund
eñ+ Eirneñ a hañ ad bidia ꝼ sijn
um Ovinũ og Ofsooknarmoñũ/
Oskande aꝼ Alvooru og heillũ Hu
ga / ad þeir mætte snwast aptur
a riettañ Veg/og verda Saalu,
holpner+ Loksins ber sierhveriũ
Christnũ Mañe / ad bidia fyrer
ollũ Mootgangs Moñum/ og
lata sier Anauder þra og Eymd
er alvarlega til Hiarta ganga+

I. CAP.

Bæn þar um̃/ad GUDs Ord
mætte halldast vid Magt z þad Chr istendomuren̄ mætte aukast z efflast.

Þu Almattuge eilijfe og Myskunsame Gud/ Fader DRottens vors Jesu Christi / þu sem med þijnū H. Anda/saman̄safnar þier einū Christelegū Sofnude/ ut af Man̄legu Kyne/og geym er hia þeim sama Sofnude / þad Dyrmætasta Fiolgu Fie/ z Fiesiod þess Himneska Lærdoomsins. Fyr er þvi þram̃þell eg og bid þig Audmiuklega/ ad þu geymer hia oss hreinan̄ og ospilltan̄ Lærdom/ og Kieñing þijns Saluhialpleg ga Ords / og auker og efler meir og meir/ og vijdar og vijdar utbreider

breider þyna N. Christne. Þa
hefr aþ þine omælꝛl. gre Naþ ꝛ
Myskun uppkveikt hia oss j Myr
krum þessarar Verralldar / Lioos
þina heilogu Orda. Lat þu þad
blessada Lioos ecke Formyrkvast
nie wtslockna eptr af Þoku Mañ
legra Setninga / þu hefur giefed
oss þitt Ord til heilnæmrar Fæ
du Salareñar. Vier bidiũ þig
lat þu þa Fædu hvorke aþ Svi
kũ Dioþulsins nie aþ Fordiorþum
illra Maña / verda oss ad Eitre
nie Olyþian. Deyd þu j oss illar
Nolldsins Girnder / sem Jardlega
eru Siñader / so ad vier þeim̃ sm
acka Sætleika þyns Ords / sem
er þad Andlega Himna Braud.
Eingeñ þær smacka Sætleika
þess Himneska Braudsins / utann

ſa ſem a þvi Berger. Eñ eingiñ Berger ſa a þvi/hvørs Emeckur ad hindradr er eñ nu aꝫ Veralld- areñar Eptlerlæte. Þitt Ord er Ord Andans og Lijfſins / Ord Lioſſens z Naadareñar. Tak þvi j burt fra oſſ Drottesñ Nolldleg- ar Tilhneygingar og ſpillt Siñ- elſe vo:s Hiarta/ſo ad Orded þitt meige lyſa oſſ hid iñra / og leida oſſ jñ til Liooſſ eilijfs Lijfs. Tak oſſ ut af Liooſe Ordſins ſkijna/z uppreña j vorum Hiertum Lioos Saluhialplegrar Trwar/ſo ad vier þaum j Liooſe þijnu ſied Li- oſed/ſem j Liooſe Ordſins Lioos þijns Son:r. So ſem þad Him- neſka Maña piell þordū aꝫ Him- num oþañ/med heilnæmre Mor gundögg/ſo uppfylleſt nu Hiert- tu vor

tu vor med Jl og Barna heila-
gs Anda / þyrer Neyrn Ordsins /
so ad Kulde og Vitaleyse Nolld-
sins j burtu vikie / eñ Brune og
Ozurhite Naugsynweña Syrnda
mætte þar þveit at moote wf-
slackna. Lat þu þ heilaga Ca
de Ordsins nu ad Rootfestast ꝛ
Grooodursetiast j vorū Hiørtū /
so ad þ þ Nattdøggvan N. An
da bere af sier heilnæmañ Avoxt /
og verde ad myklu ꝛ brioosfemu
Korne. Vrnda þu ꝛ Vardveit
Drotteñ / Víjngard Christneñar /
J hvoriū þessa Sædenu verdur
nidur sad / og Avoxtur eilijfs Lif-
fs aptur upplesenn. Gird þu j
kryngū hañ med Girde Einglanna
Vrndar og Vardveitslu / so hm̄
ey de hvorke Villugiellter nie Reþ
K. v arner /

arner / þ er hvørke hiner mz op
enberre Offookn og ecke helldur
þesser med Svikū og Tale+
Uppbygg j þeim sama þijnum
Vijngarde eitt hatt Sioonarbi-
arg þiñar Fødurlegrar Umsiar /
so hañ sie frij þ allre Nydslu og
Nidurbrote af þinne Baktan og
Tilsioon+ Eñ sie so ad þier syn-
est stundū ad leggia Vijnber þssa
Vingardsins under Farg og Pr
essu Vijnþrœguñar / þad er und-
er Kross og Mootgang / þa lat
þau þo ꝺdur verda full vaxenn
vid Nita þiñar Nadar / svo þau
giefe af sier færdt þa sætustu A-
vexte bæde Erwareñar / og Poliñ
mædeñar / hvad sem hellst ad Jñ
plantad verdur j Root Vijnkvist
sins / þad verdur ad sætu Vijne
j Vijn-

j Vynberiunum. Veittu þad ad
hvad sem oss og Salū vorū til
fellur hier j Heime / hvort helldr
þ' er Fyrerlitning edur Ufsokn/
Lof edur Last/þad umsnwest heñe
j Vøn Truareñar/Vonareñar ꝛ
Kiærleikans/ꝛ Avøxt Poliñmæd
eñar og Styfelæteisins / Forþrama
þu oss so um styder þra Flock þessa
þyns Safnadar/sem hier stryder
til Selskapar þess þyns Safnad
ar/sem Sigre hroosar a Himnū
og ad þetta Tialldbwdarkorn/
er vier med oss hier berū/ verde
um styder ad Dyrdlegu Mustere/
j þre Himnesku Jerusalem/Am.

II. CAP.

Bæn fyrer Prestum og þeirra Tilheyrendum.

JEsu Christe Sonur Lifanda Guds/vor einka Medalgangare/ og Endurlausnare/ þu ert Upphafenn til Guds hægre Handar / og wesender Presta og Predikara þijns Ords /med hverra Þienustu þu samansafnar þier Christelegre Kyrkin vor a medal. Þig sem ad ert eirn sannur GUD med Fødur og H. Anda/ bid eg Audmiuklega/ad þu stiornar þijnū Þienurū/a Veige Saūleikans / og ad þu snwer Hiortū þra Tilheyrenda til sañrar Trwareñar Hlijdne. Þar er eingenn Stiett j þessu Lijfe/ og eingenn Tegund nockurs Embættis/sem so sie af Heimenū Hatud/sem Kieñevallds Stietten. Vertu þar

þyrer Limũ Frar Stiettar / Ver
nd med Skyllde þuiar Nadar / z
woͤtbro þa med Styrkleika Þoleñ
mædeñar / ſo ad Dieþulſins Suik
ſnie þa ecke þelldt. Eg bid þig /
ad þu geþer Þienurũ þijnũ / ma
hægelega Speke / og Sudhrædda
Ahyggiu j ollu þui Þr eiga ad
giera / ſo þeir lære madr fyrre aþ
þier / eñ þeir hætte ſier ødrum ad
keña. Stiorna þu þeirra Hiortũ
og Vpplijſs þau m; þijnũ H. An
da / ſo Þr j þiñ Stad ecki añad
keñe nie Predike / eñ Guds Ord / z
þæde og þooſtre þañ Soþnud. S.
þeim er a Hendur þaleñ / z keypt
ur og Endurleyſtur er med þijnu
Dyrmæta Bloode / aþ ſannre og
einfalldre E. Tru / edr ecki aþ Aru
gyrnd / edur vegna ſialfs ſijns A

 bata.

bata. Lattu þa þæda hañ af ollu Augskote bæde med Munne og goodu Epterdæme / og so lyka med eirnre Kiartans Bæn / med Ordsins Vppvakningu og good- re Fyrermyndan/so þr breyte og hage sier epter hañs Dæme / hvør ium þu þrisvar bifalader ꝏ Nen dur / Vmbyggiu þyns Safnad- ar/og þiñar Kiardar. Vppvek þu þa so/ad þr Vake yþer þeim Salum/sem þeim er Tiltrwad/ þyrer hvøriar þeir eiga ad standa þungañ Reikningskap / ꝏ þeirre Alvarlegre Yferheyrn og Ran- sokn/ þess epsta Dags ꝛ Doms. Hvad helst þeir Aminna adra um/med þyn Ꝺ. Orde / rieftrat K niugar/ þa melge þeir Vaka þar yþer/ad stunda sialþer eirneñ ad aud

ad audsyna/ þad sama m3. Iökun goodra Verka/ so þ (kan̄ ſkie) ecke vorgefens. Apyſe adra tilgo odra Verka/ þar þeir eru sialſer Later og Treger til þra/ helldur so þ sien iaſnan̄ j Breñande A-kieſd heilags Anda/ ſryſer ꝫ Eyk uger til allra þeirra goodra Ver ka/ sem þ upphvetia adra til ad prentia/ nidur en̄ Aminingar Rœ dan̄ heyreſt aſ þeirra Munne/ þa hroope þeirra eigen̄ Verk/ ad Ni artad meine þ sama sem Muñur en̄ talar. Visend þu tt wa Verk men̄ j þ þna Kornſkieru/ so ad þ samanleſe morg Bindene hei'ag-ra Maña þier til Handa. Vpp lwk þu eirnen̄ Hiortum Tilheyr endaña/ so ad þ medtake Sæde Ordsins med Lei'agie Erwatsn̄ at hlyþne.

ar Nijdne. Gief þeim þa Nad ad þr geime þñ heilaga Fiesiood Drosins j. hreinu. Niarta/ e fære þar. aþ myken Avöxt j Polenmæ de/Heyre Gaumgiæfelega. og med Athuga og, goodũ Averte/svo ad Ordēd sem þeim er Predikad/dæme þærecke/þar þ er ecke med Er wñe medteked/þar er til klaart e skyrt Fyrerheit hiñar Goodgyrnd ar/ad þitt Ord skule ecke toomt heim aptur til þijn koma. Veit þu þessarar þiñar Loþunar Miñingur/og ad Blessan fylge Erviðe bæde þra sem planta og vøkva Biña þu þeim: helldst ska Nraþne ad upp plocka wr Akre vors Niarta/þ heilaga Sæ'ed þinna. O da. Lat og ecke helldur þyrne Vellystingaña og Aukæranna

gieta

geta kiæpt þ nidur / og ecke helldur þa hørdu Steina giefa hindrad þess Avøxt / helldur vetva þu og frioofsamt giør med þiñe Himnesku Naattdøgg þinnar Nadar / hier ad ofan̄ / so þar af uppspreite sem mestur Avøxtur og Ex.ecke allskonar goodra Verka. Saman bind þu Hiørtu Prestanna og Tilheyrendaña innbyrdis med sier i Kiærleikans Bande / so at þar keppest hvør um̄ sig vid ad lida, ia sem optast / og innelegast fyrer ødrum / og ad þar hugge hver an̄an̄ innbyrdis / Amen.

III. CAP.

Bæn fyrer Valldstiornene.

Almattugur Eilijfur ꝛ Myskunsamur Gud / Drottenn Allsheriar / þu sem bæde styrker

styrker og umskipte giörer a Kongarijkiunū/fra hvörium ad kiemur allt Valld og Herradæme bæde a himne og Jordu/ hvörn ad Einglarner Ebidia a Naznum/Hofudeinglarner lofa/ e Maktoonarner Vegsama/hverium ad Nordingiadæmen eru undergefen og Herradæmen eru pioonande/hvörra ad Macktarvolldē He idra og Dyrka/ og Kraptarner Ottast. Med þessum Heilögu og Volldugu Andū legg eg til sam ans mijna lijtelmootlega Ofsk og Aheite/bidiande þig Audmiukle ga/ad þu eirnen uppfyller vort Veralldlegt Yfervalld hier a Jördunne/ med þijnū Vijsdooms Anda/og hlijfer þvi og skijler/ med Krapte þijns Styrkleika.

Vertu

Vertu nalægur med Raad þinẽ/ ollũ Christnũ Kongũ og Stoor herrũ/og Hofdingiũ/ so ad þess meira Naudsyn sem þr eru staddar i/vegna sinar Natturu og Van dapulla Embættis/þess meire og yferguæfanlegre Adstod þurnar Nadar Giæsku/þae þr jafnan ad þiña og reyna. Vpp kveik þu i þeirra Hiortũ Lioos Himneskr rar Speke/ad þr kanneft þar vid ad þr eru þier Herranũ allra Her ra/undergefner/og ad þeir hefe sijn Liene af þier/og þ þeir seu skyllduger til/ad giora þier a sijd añ Reikningskap a sinẽ Stiorn an. Gief þeir stunde til Fridar ens/þad fyrst þeir þioona þier/ sem ert sa rietti Fridarhofdingeñ Gef þeir stunde uppa Riettlæted

med

med þvi þeir þioona þier / hinū
allra Riettlætasta Herra. Gief
þeir stunde upp a Nad og Millde
med þvi þeir þioona þier / þu
allra Gæsturiqaste Fader. Gief
þm̄ ad glæta hvørut veggiu Bod
orda Teblunar / og ad þeir siet
Foosturþedur Christneñar / sem
miøg er hrakeñ og hrimd hier i
Heimie/ad þr hafe Fødurlegt Sk
ed og Augþocka/ til siñā Und
ersaata / ᴣ dæme safnañ Rietthverd
uglega. Sligt þu Hiørtu þeirra
fra Glise þessarar lifels orkande
Jardneskrar Magtar / so ad þeir
gleime ecke þvi Himneska Rijkenu
nie Gudrækneñe. Styr þu þeim
og Stioorna / med H. Anda þin
um / so þr verde ecke Mektuger i
sinum Hugskotū / og misbrwke
þ Valld

þ̄ Valld til jlls / sem þeir hafa
þeiged. Gief þeim svo ad vanda
og stunda sitt Embætte / j ellum
Pertũ hier j Heime / ad þr mei-
ge þa ad rykia ad Eilijfu j ødrũ
Heime / med øllũ Vtvøldũ / og ad
þr meige kõast j burtu vr skam̃
viñre Dyrd þessa Heims / til þrr
ar eilijfrar Dyrdar a Himnum.
Varna þu þm̃ ad fremia Yfer-
gang edr Ofbelldis Hatt vid þitt
Foolk / so ad þr ecke þar ꝥ hliote
nackter og snauder ad hrapa j
Helvijte og Kvalernar / epter sitt
mikla Vols & Skart. En off sm̃
þu hefr giørt til Vnderjata þr
ra þiña Vm̃bodsmaña / bidiũ vi-
er ad þu gefer eitt hlijded Hiarta
sm̃ þm̃ þrolega og vilinglega hl
ijde / so ad vier meigũ under þra
Stiorn

Stioorn litla Roosamlega/ og j goodre Fridseme j allre Gudrækne og Sidseme/ z ad vier veitū þm Neidrā z undergeffne ſ vi° vi tū z þeckiū ad riettelegt Valld z Stioornan hafa yffer oſſ/ad vier hlydner sieū þeirra Neidarlegu Bode og Bifalningu/ſo ad vier verdū j þū Mata riett frialſer þar vier hlydū og Undergeffner erū Logū z Riette/ þvi þer þ rietta Frelſe og Frijheit/ad þiona Gude/Yfferualldenu z Logun um. Lat. oſſ heidra þa mz Hiartanu/med Vorum/Muñe og mz vorū Verkū. Nveria þu Giæ, ſkurdſkaſte Gud heffur ſett j þinn Stad hi° a Jørduñe, Gief þu ad Augu Valldſtiornarēnar sieu vakande og Skygn/z ad Ei:u Undersataña sieu open og Gleggſhe

yrd/og ad bad vñ mætte um̃ ſijder Port Himnaña verda opeñ ꝛ eɴd verd/ Amen.

IV. CAP.

Bæn fyrer Nyſtiettenẽ.

Almattugur og Eilijfur Gud Fader DRottens vors Jeſu Chriſti/þu ſem aþ þijnu Vijsdoomsfulla Rade/hefur ad auk Kieñevalldsſtiettareñar/og Valldſtioornar Stiettareñar jñſett ꝛ ſkickad Nyſtioornena. Fyrer þvi bell eg þram̃/og bid þig Audmiukleg/og aþ ollu Hiarta/ad þu vilier vardveita og geyma þeſſa H. Stiett/aþ hvorre ad uppvex og ſprettur Vidurauke og Blomgan/bæde Andlegrar og Veralldlegrar

legrar Stiettar. Gef þu Meyū Ectiū og Ecta-Hioonū sañann Salnaña Heilagleika og Lijkam aña Skijrlijþe. Lat þu Meyarn ar hallda sier so vid þig/ad eing eñ sie þær fra þi' slited/eñ Eck iurnar hofe sitt Trena akall til þijn ann Afiats. Ecta-Hiooneñ elskist jñbyrdis med hreirnre Elsku/og ad aller þiene þier j Rlettlæte og Heilagleika af ellu Hiarta. Gief þu ad Hioonasængeñ sie Oflectud/og allra Hugskot hreint z an Saurgunar. Sieu þau Iurt Litelætesins z Lylingr as Hreinlijfesins/sieu þau Roos Rierleikans / og su velluctande Balsams Iurt Heilagleikans.
Samanteing þu Gudhræddra Ectahioona Hiertu/med Sam=

bande Skyrleikar Elsku/ so hvø-
rt læte epter ødru/ og þione þi
er j Reikagleika. Vernda þau fra
Svikũ og Vanswtre Nioonaba
nds Diøfulsins/ so þau ale ecke
syn a mille Neipt nie Natur. Kv
inan̄ sie synu̅ Man̄e til Adstodar
þa vel geingr/ og til Huggunar þa
nockud a moote blæs. Þad osyne
anlega Samband Ecktaskapares
sie oss Sacramenti m og Leyrdar
doomr þrar Elsku sm̄ er a millu̅
Christu̅ og Safnadarens. Þess
fastara sm̄ Sambād Nioonanna
er bunded/ þess aakaflegre og heit
are sie þra Bæn þ. hveriu jn̄byrd
is. Þess meire Eymda og Moot
lætinga/ sm̄ þau hafa sier ad væn
ta/ og þau eru Vnderokud/ þess
Samþyckelegar hallde þau mfr-

am̃ j Gudrækneñe / z godũ Bæn
um. Kom þu mz þiñe Naad Gud
hræddũ Forelldrũ til Hialpar / so
ad þr fæe uppaled sijn Børn j heï
løgũ Aminingũ z Vm̃vøndun-
um / z þr kañest vid / ad þr Avext
er Ecktaskaparẽs sieu þijn Gafa
z ad þr skile þier þm aptr med
Gudrækelegre Vppfrædingu og
Vppellde. Forelldrarner gange
undañ Børnunũ mz Epterdæme
Gudrækelegs Lijfernis / so þr gi-
øre sig ecke Seka j þre þyngstu
Synd Hneyxlesins. Hneig þu z
Beyg Hiørtu Barnaña / svo þau
veite sijnũ Forelldrum skyllduga
Hlijdne z Epterlæte. Gef ad Bø
rneñ sieu sætt Ilmande Iurter þrr
ar Himneskũ Paradijsar / so ad þau
verde ecke Avaxtarlaus Trie / sm̃
heyre

heyre til þm̄ Heivijtiska Elldt.
Lat af þm̄ Illma z leggia þa sæ
tu Luckt allra Nāda Dygda Gud
rækneñar z Alſtoneñar/ so þau ra
te ecke j Fylu z Odaun Syndan
na þyrst/ z ſiðañ Kvalaña j Hel
vijte+ Gieß ad þau sieu Minnug
þſſ Guds Bodords um̄ Heidrun
Forelldraña / og lœte ſier verda
umhugad/ hvørneñ þau kuñe ad
Endurgiallda Forelldrurū þeirra
Elsku/ Mædu og Fyreihefn ß
ſier haþda/ og gleyme ecke good
Foostnrlaun apt; ad ſña/ſvo ad
Børneñ eß þau añars giera/ſtey
pe ſier ecke ſialþū j Afgruñ alls,
heattadrar Olucku+ Eief þu Or=
otteñ ad Forelldrarner og Børneñ
til ſattians ſtunde uppœ/z þylg=
eſt ad j þvi/ad Dyrka þig ſañaſt
Gud/ ſo ad þau meige z eirneñ

þier samþliodanlegt Lof syng ia
j eilijfu Lijfe. Gef þu ad Þien-
ararner þwilega hlijde sijnu Hwſ-
bændū og Lanardrottnū/ og þione
þm j Otta Drottens/j Einfalld-
leika sijns Hiarta/ecke ſ Augnū
alleinaſta ſo ſm Mønunū til þoc-
knunar/helldr læte ſier þykia ſem
þeir ſe þr þeſſa Þioonuſtu ſialfū
Chriſto. Þar a moot gief þu ad
Hwſbændurner elſke ſijna Þien-
ara aþ Føðurlegu Giede og Moo
ſo ad wr riettre Stioorn verde ec-
ke Tyrañā Yfergangr og Abwð
Gef þu ad Hoopr Heimelis Folk
ſins j ſierhvoriu Hwſe/ſie Heim-
ilis Kyrkia og Samkunda bæðe
Guðe og goodū Einglū Elſkan-
leg/ Amen.

V. CAP.

Bæn

Bæn þ þm s oss eru Beuseader/ og þyrer vorum Velgiørda Mißnum.

Þu heilage og Myskunsame Guð/ fra hvöriu ed kiemur hier ad ꝛ fá ñ öll gnægð adski lianlegra Velgiörninga ✝ Andlegðar. Þu sem þ hialp og Adstod Uꝛna ✝ Nauunga/hefꝛ mier so margt gott veitt hier j Lijfe. Eg bid þig einkanlega ✝ sierdeilis/ad þu læter þa vera hier a Hendr falða til all rar Geymslu og Vardveitslu/ sem eg er framar öðrū Skylldugur um Elsku og Vmsorgun. Eg befala hier allra þeirra Velferd Tymanlega og eilijfa/med miñe heitu All vörn Bæn. Giefþ ad aller mijner Vner og Vandamenn þioone hier med Samhellde og einū Huga j riettre Trw og sañre Gudrækne/so ad þeir aller ödlist um sijder Ofor geingelega Dyrdareñar Koronu.

L iij. Mijnum

Mijnum Forelldrum sem þu hefur næst þier læted vera Ordsók mijns Lyfs / hvória þu hefur og einnenn læted uppfræda mig j sakre Gudrækne/ þm̄ kan̄ eg alldrei fyllelega Umbun aptur ad jña. Þvi bid eg þig Audmiuklega/þu sem allt gott giefur og veiter/ og allt gott bест Launar og Vm̄bunar/ad þu endur giallder þeim mz Stundlegū + Ei lijfū Launū þ mig/ fyrer alla þeir ra Velgiórninga er þeir mier veitt og audsyndt hafa. Læt Epterdæme þijns Sonar Jesu Christi/ hvór ed a sijnum deyanda Deige bifal ade sijnū Læresveine Vm̄hyggiu + Forsórgun sijnar Moodur kiena mi er þad/ad hafa Vm̄hyggiu þ mijn um Forelldrū/ allt þar til eg dreg þan̄ sijdasta Andardrætt. Læt mi er kiena þad sama sialfa Natturuna/i Dæme Storkfuglsins/od eg er Forelldrumū Skylldugur um̄ sijn

felldt

þelldt Þackläte ꝥ þeirra margfall
dar Velgiörder mier til Handa. Þier
er bijsola eg og eirnen̄ Giafkurijk-
aste Fader/ Heilsu/Lucku og Vel-
ferd minna Brædra og Systra/ og
allra þra sem mier eru Nakomner
Gief ad þeir mættu verda Brædur
og Systur Herrans Christi/og Erf-
ingiar Eilijfs Lijfs. Lat þa hall
da Samfielagskap mz mier hier j
Nadarennar Rijke/hvöria þu hefur
mier samteingt j Frændseme Niat
tunnar/og þa sem eg þreye j burt
Sepnada ꝥ Tijmanlegan̄ Dauda/
og j annan̄ Heim undan̄ þarna. Gief
mier ad finna eg sie þa aptur med
eilijfum Hiartans Fögnude og Gl
ede/j þinne sijdustu Tilkomu. Giör
þu alla oss ad Borgarmönnum þess
rar Himnesku Jerusalem/svo sem
þu hefur giördt oss j þessu Lijfe/
ad Limum þinnar Christne. Þessa
hins sama bid eg eirnen̄ og Oska af

Hiarta ollū mynū Velgiordanom um/ um hvorra Saler Velferd Natturan sialþ biudur/ed eg skule lata mier nægiad vera. Tak þu þa inn i Hiumeskar Tialldbuder þeirrar Borgarennar sem þar er uppe / af hvorra Hende þu hefur lated mig medtaka so marga Velgiorninga i þessu Lyfe. Mitt Hiarta stendur fram þ þig obrygdanlegt Fyrerheit þyns Ords/ed þu vilier ecke lata Olaunadan vera eirn kallt dan Vatnsdryck/Hvad myklu framar munu þeir þa verda þ. þinne orlatre Dusinn og Endurgiallde/ sem af Milldre Hende lata af sier leida allra Handa Velgiorder/ ried þa hina Þurftugu/ utþliootte og latanlega til þeirra epter Straum ur hinar Mundar / sem til annara hafa lated fra sier utþliootta mykenn Straum margra Velgiorninga. Sprette þeim aptur upp hia þier straum.

Straumur þiñar Giæsku/sem fra
sier læta wtflioota so marga Læ
ke Velgiórdaña og Goodgymeñar
Gieff þu þad og veit/þu þiñ all,
ra Myskunsamaste Gud / ad þeir
sem þui Stundlega so ofþart nid,
ursæ/ad þr med myklū Abata take
i adra Hónd eilijf Giæde og Aud,
æfe. Vppfyll þu þra Sæler m; Fó
gnude/sem sedia Lijf þeirra Hwng
rudu: Læt þa ecke fara a mis vid
Avóxt siña Giórda/hott þed þv,
ære siñ þeir aftaka/med þui þad
er evdanlegt. Gief þu þeim sem
ódrum giefa/þu Giefare alls gods·
Blessadur ad eilyfu/Amen.

VI. CAP.

Bæn fyrer vorū Dvinū og Dþ
sooknarmøñum.

DRotteñ JEsu Christe þu
Eingeteñ Son Gods / þu
siñ off hefur þ skrifad i þij

 nu Orde

nu Orde þessa Kiærleikans Reglu/ ad vier skylldum elska vora Ovine/ og giöra þeim gott sem oss Hata/ og bidia fyrer þeim sem oss Offsækia og uppterta. Þig þan allra Good fwsasta Fyrergiefara/ bid eg + eirn en fyrer Ovinum mijnum/ og Ofsoknarmönnum Christnennar/ giep þu mier heilags Anda Naad þar til ad eg ecke alleinasta fyrergiefe af Hiarta Ovinum mijnum / helldur ad eg og einnen af Alhuga bidie um þeirra Saalarheill og Velferd Eg bid þig/ ad þu vilier ecke Bryna Sverd þinnar hardrar Hefndar a moote þeim/helldur sinyr þu þeirra Hófud med Vidsmiöre þinnar Myskunar. Utslöck þu Neysta og Einnmyrin bæde Reidennar + Hatursemennar j þeirra Hiörtum/so þad Hatur blaasest ecke upp j Baal þess Helvijtska Elldsins. Lat þa kann ast þar vid/ad vort Lijf þetta/ er ecke.

ecke annad enn ein Hufa og Reikur/ sem snögt eydest og i burt hverfur og ad vor Lijkame er ecke annad enn Aska og Dupt/ sem hæglega verd ur i burt feikt/svo peir bere ecke j sijnum Dandleguum Lijkama Oda udlegt Hatur nie Reide/og ad peir take ecke inn i pad Brothætta Ker Bergisborn sijns Lijkama/O vin sinn ar eigenn Saalar. Laat pa kastast par vid / ad forn Fiandskapur er fra sialfra sa hættulegaste O vin ur / hvör ed mæder Saalernar og vtelykur Mann fra Sluttekningu pess eilijfa Lijfs. Vpplijs pu peir ra Hugskot og Sinne/ad peir sete ie hyrer sig Speigel Gudlegrar Myskunar / og siae par inne hvad liootur Slutur ad Hatur og Reide sie. Stioorna pu peirra Vilia og Giede/so pe r hneigest til/af Eot erdæme peirrar Forertiefningar / sem Gud veiter Mönnum/ad la

L vj ta af

ta af Aporme Laungrækneñar/Rettde + allre Hefndar Gynd. Veit þu mier þad vit aþ Nad þiñe/ ad eg so myked sem mögulegt er/ kuñe ad hafa Frid vid alla. Meñ. Sneyg þu + Myk þu Hiörtu miña Ovina/til Sattar og Samlynd=is aptur. Laat oss ganga j Samlynde a Veige þessa Lijfs/mz þvi vier væntū oss hins sama Sama=stadar j þvi himneska Födurlands=enu. Laat oss ecke vera Missatta hier a Jördūñe/med þvi vier vænntum oss hins sama Heimilis a Himnum/vier Akölllum þig aller eiñ og hiñ sama Gud og Drotteñ a Himnum/þvi er Ovidurkvæmeleg=gt/ad vier sem erum Þioonar þess sama Herra / skylldum vilia jlla Forlijkast edur Lifa jñbyrdis j Hatre + Oeyrd. Vier aller erū eirn andlegr Lijkamenn der sama Höfde + er þvi lioott + Ovidurkvæmelegt

ad Lim

ad Limerner a sama Lykama skule
Afstrÿda hvör añañ/edur hvör ann
ast vid ödrum / hvörier sem hafa
sömu Trw og sömu Styrn/ þeim
ber og so ad hafa sama Anda og
sama Hugskots Sied. Eg bid ec
ke ad eins fyrer sialfs myns Vin
um / helldur og lyka eirneñ fyrer
openberum og almeñelegum Chri
istneñar Vinum og Offsooknar
Mönum. Snw þu þeim a. Veg
Sañleikans/þu sem ad ert sia hæd
ste Sañleike. vmbreit þu þeirra
Bloodgyrugum Asetninge/og giör
hañ ad öngvu/þu sem þad hædsta
Magtarvellde hefur i Hende/Lio
oome + Leyptran þess himneska
Sañleika / skÿne þeim so skarpt i
Augu/ ad þau þar vid opnest/svo
þeir um sÿder stillest/ og laate af
Grimd og Ade Offsooknerenner.
Gef þeim ad komast ad Raun þar
um/ad þeir ecke ad eins Mæda sig

 forgefs

forgiefþens þar at/ og kunna ecke ne inn til Leidar ad koma/helldur eir nest Meida þeir sialþa sig þar med/þott þeir Bakspyrnest at mote Broddunum/hvad skal þeim ad breyta epter Grimmleika Olþsins þar þeir þo vita ad Blooded Jesu þess Saklausa Guds Lambs/ er fyrer oss wthellt/þvi lata þeir sig þyrsta til ad wthella Saklausu Bloode/fyrer hvört ed þeir vel vita/ ad Blood Guds Sonar er wthellt? Snw þu þeim Drottenn so þeir snwest til þisst af Afvörtu og ad þeir ödlest Afvört sinar Idranar/ sköde j þessu og Ekomnu eilijsu lijþe/ Amen.

VII. CAP.

Bæn þ þm̄ ð Morgnang lijda.

Þu Almattuge Eilijfe og Myskunsame GUD / þu sem ert Heill og Hialp allra Manna/og.

nna/ og einkanlega þeirra Truudu/ þu sem hefur skipad ad bidia fyrer øllum Mønum/ Hvar um̃ Postulinn ber Vitne. Eg bid fyrer øllum Frædum/ og Mootgængs Mønum/ ad þu Stridier þa og Styrker med Huggun þiñar Nadar/ og kom þeim til Styrktar og Adstodar / med Hialp þyns Almætteis. Jklæd þu þa med Himneskum Krapte og Styrkleika/ sem sveitna z. þiaast j þeirre þyngstu Afstrÿdu og hættusamre Glÿmu vid Diøfullegar Freystingar. Gief þu þeim Hlutdeild j þiñe Sigurvinningu O Herra Christe/ þu volldugaste Sigrare Diøfulsins / lat þu Svølun þiñar Himnesku Huggunar Endurnæra þa/ hvørra Bein ad upp þorn ud eru af Ellde Angursins. Styd þa alla sem vid Fallenu liggur / og reis þa vid aptur sem taka ad Bogna. Gief þeim hinu Siuku/ ad þeirra Lÿkamans Sott verde þeim ad Andlegre Lækningu/ og ad Holldsins Mootlæte verde Sælunñe ad Heilnæ

me+ Kieñ

me, Kien þeim þar vid ad kañast/ ad Sooterr og Kranfdæme eru Fyl giarar Syndaña/en Vndañþarar Da udans. Gief þeim Styrk og Kraft selfa Tewarcñar og Poliumædeñar/ bæde j Sælu og Lyfanie. Þu sanne Læfner Sælar og Lykama/gief þe im sin Lyrra Heilsusiyrk/so pramt sin Þad er þienanlegt þeirra eilijsre Sælar Velþerd. Vernda þu Þung adar Konur. Veittu Adstod þeim Sarcæku/ þu ert sa sem Foostred vi leider af Þreyngslum Mooeurlego Lyfsa / og med Blessun þinc prioop gar og margvalldar Mañkyned.

Vertu upp yver þeim sem Jóodsiuk ar eru/og æ Barnsængum liggia/þu sem bæde giesur Lyfed og elskar þi sama/ o þer ofþreytest ecke af Ohr þunga Kralaña. Fad þu og Foost ra Fódurlaus z Moodurlaus Bórn sem Munadarlaus og Adstodarlaus eru. Vertu Forsvar Ekkium/sem af ollum eru Fyrerlitnar. Þu sem sialf ur þesur kallad þig Astar Fódur

þeirra

þeirra Fadurlausu og riettlausu Fot=
svars Mañ Eckiaña. Læt þu Taar
Eckiaña sem reña oftast epter þeirra
Kyñum/ þreyngia sier j gegnum Sky=
ed/og giefa ecke Stadar fyrr eñ þad
þau eru komeñ fyrer þitt Hæsæte.
Bænheyr þu þa sem j Stiækarhæska
eru stadder/og til þyn kalla/ z j Sk=
ipbrots Hæskanum Madelega til
þyn Andvarpa. Gief þu þeim Føw=
gudu Frelse/so þeir mege med Þack=
lætu Hiarta prysa þyna Gødgyrne.
Giør þu þa Stadfasta og Stødugar
sem vegna Riettlætesins Ofsookn lyj=
da/so þeir ødlest Sigur a øllum syn=
um Ovinum/og þæe eilyfa Koronu
syns þyslarvættis. Vertu øllum
þeim Madlagur/sem stadder eru j noc=
kurs konar Hæska edur Eymdum/so
þeir eignest Stader sinar j sannre Gud=
rækne/so þeir afneyte synum eigenn
Vilia/og take sitt Kross uppa sig/og
epterfylge þm̄ sama j Krossburdenū/
hvørn þeir trwa ad vera æ Krossen
um fyrer sig daneñ. Enn einkanlega

Eg allra

og allra hellst/ þa bijfala eg þa/ Der-
nd og Liufun þinne / Milldaste og
Goodgiarnaste Fader / sem leidder
eru allt ad Dyrum og Porte Daud-
ans/ og eru stadder a millum Tijmans
og Eilijfdarennar/ og strijda vid Dau-
dann af øllu Megne / sinn sijdasta Ø-
vin. Styrk þu þa/ þu Volldugaste
Daudans Sigrare/ Frelsa þu þa/ þu
Dyrdarfullaste Lijfsins Høfdinge og
Hertoge/ so þeir kiefiest ecke nie wr
af kafne j Bylgium Freystinganna/
Heilögum leidest þu a Hÿmni Hvijldar-
ennar. Myskuna þu þig yfer øllum
Mønnum/ þu sem ert Skapare allra
Manna/ þu sem ert allra vor End-
urlausnare. Þier sie Lof og
Dyrd um eilijfar Allder
Allda/ Amen.

Ender Bokarennar

REgestur uppa Þessa Book þessa.

Sa annar Parturenn kienner oss
ad Yfervega og Þeinkia um GVds
Velgiørninga, 54

4. Cap.

XIV Cap.

Þridie Parturenn høndlar og tal ar um Vmþeinking af þvi sem oss skorter og vantar a þvi enu Gooda/ hvar oter umbidium/ 130

Soli Deo Gloria.

